

**BAROK DÖNEMDEN 20. YÜZYILA KADAR FLÜT DÖRTLÜSÜ İÇİN
BESTELENMİŞ ESERLERDEN BİR ENVANTER OLUŞTURMA VE
ANALİZ ÇALIŞMASI**

ÜMİT KOÇ

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
MÜZİK EĞİTİMİ ANABİLİM DALI**

**GAZİ ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

AĞUSTOS, 2017

TELİF HAKKI ve TEZ FOTOKOPİ İZİN FORMU

Bu tezin tüm hakları saklıdır. Kaynak göstermek koşuluyla tezin teslim tarihinden itibaren(....) ay sonra tezden fotokopi çekilebilir.

YAZARIN

Adı : Ümit
Soyadı : Koç
Bölümü : Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı
İmza :
Teslim Tarihi :

TEZİN

Türkçe Adı : Barok Dönemden 20. Yüzyıla Kadar Flüt Dörtlüsü İçin Bestelenmiş Eserlerden Bir Envanter Oluşturma ve Analiz Çalışması.

İngilizce Adı : An Inventory and Analysis Study of Works Composed for the Flute Quartet From the Baroque Era to the 20th Century.

ETİK İLKELERE UYGUNLUK BEYANI

Tez yazma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyduğumu, yararlandığım tüm kaynakları kaynak gösterme ilkelerine uygun olarak kaynakçada belirttiğimi ve bu bölümler dışındaki tüm ifadelerin şahsıma ait olduğunu beyan ederim.

Yazarın Adı Soyadı: Ümit KOÇ

İmza:

JÜRİ ONAY SAYFASI

Ümit Koç tarafından hazırlanan ‘Barok Dönemden 20. Yüzyıla Kadar Flüt Dörtlüsü İçin Bestelenmiş Eserlerden Bir Envanter Oluşturma ve Analiz Çalışması’’ adlı tez çalışması aşağıdaki jüri tarafından oy birliği/oy çokluğu ile Gazi Üniversitesi Müzik Eğitimi Ana Bilim Dalı’nda Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Danışman: Prof. Dr. Belir Tecimer

Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı, Gazi Üniversitesi

Başkan: Doç. Dr. Şebnem Yıldırım Orhan

Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı, Gazi Üniversitesi

Üye: Yrd. Doç. Dr. Kaan Yüksel

Devlet Konservatuvarı, Başkent Üniversitesi

Tez savunması Tarihi: 14/08/2017

Bu Tezin Müzik Eğitimi Ana Bilim Dalı’nda Yüksek Lisans Tezi olması için şartlarını yerine getirdiğini onaylıyorum.

Prof. Dr. Ülkü Eser ÜNALDI

Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürü

TEŞEKKÜR

Araştırmanın her aşamasında, çalışmalarımı titizlikle inceleyen, bilgi ve emeklerini esirgemeyen değerli hocam, tez danışmanım Sayın Prof. Dr. Belir Tecimer'e;

Çalışma süresince bana yardımcı ve destek olan değerli hocalarım Sayın Prof. Dr. Nezihe Şentürk'e, Sayın Prof. Dr. Gıyasettin Aytaş'a, Sayın Doç. Dr. Şebnem Yıldırım Orhan'a, Sayın Yrd. Doç. Dr. Selçuk Bilgin'e, rahmetli hocamız Sayın Yrd. Doç. Müjdat Gürol'a;

Değerli arkadaşlarım, Arş. Gör. Tuğba Çağlak'a, Arş. Gör. Fırat Taş'a, Arş. Gör. Ali Bilici'ye, Öğr. Elm. Burcu Bilici'ye, Arş. Gör. Güneş Gürsoy'a, Arş. Gör. Ceren Doğan'a, Arş. Gör. Zeynep Karaçoban'a, Arş. Gör. Çiğdem Dönmez Kırılancı'a, Arş. Gör. Bilgehan Sonsel'e, Berfin Yüce'ye, Kerem Güngördü'ye, Rabia Kartal'a;

Eğitim hayatım boyunca destek ve ilgilerini eksik etmeyen sevgili annem, babam ve kardeşlerime teşekkürlerimi sunarım.

Ümit Koç

BAROK DÖNEMDEN 20. YÜZYILA KADAR FLÜT DÖRTLÜSÜ İÇİN BESTELENMİŞ ESERLER İLE BİR ENVANTER OLUŞTURMA VE ANALİZ ÇALIŞMASI

(Yüksek Lisans Tezi)

Ümit KOÇ
GAZİ ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
Ağustos 2017

ÖZ

Bu çalışma, Barok Dönemden 20. yüzyıl sonuna kadar flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserleri belirleyerek bir envanter oluşturmak ve bu eserlerin eğitim müziğinde kullanılabilmesi için özelliklerini ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Bu amaç doğrultusunda araştırmanın problem cümlesi “Flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler ve özellikleri nelerdir?” şeklinde belirlenmiş ve problem cümlesine bağlı olarak dört alt probleme yanıt aranmıştır. Bu araştırmanın evrenini Barok Dönemden 20. yüzyıla kadar yalnız flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler oluşturmaktadır. Problemin çözümüne ilişkin kaynaklar taranarak flüt dörtlüsü repertuvarının tümüne ulaşmaya çalışılmıştır. Yapılan araştırmada flüt dörtlüsü eserlerinin saptanması ve eğitim müziğinde kullanılabilmesi için uzmanların görüşlerinin alınması amaçlandığından, araştırmada nitel ve nicel karma model kullanılmıştır. Araştırmanın nicel boyutu flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserlerin saptanmasına yönelik tarama modeline uygun olarak yapılmıştır. Yapılan kaynak taraması sonucunda flüt dörtlüsü için eser bestelemiş 70 adet besteci, 92 adet eser saptanmış ve bunların arasından 65 adet bestecinin hayat hikâyesine ve 37 adet eserin de sesli ve yazılı

kopyasına ulaşılmıştır. Araştırmanın nitel boyutunda elde edilen 37 adet eser genel olarak analiz edilmiş, yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılarak iki uzman flüt eğitimcisi ve bir oda müziği uzmanının görüşüne sunularak zorluk dereceleri belirlenmiştir. Uzmanlara eserlerin ses kayıtları ve yazılı kopyaları verilmiş ve oluşturulan yapılandırılmış görüşme formunda ile zorluk derecelerini belirlemeleri istenmiştir. Elde edilen sonuçlar her bir esere ait genel analize dâhil edilmiştir. Elde edilen flüt dörtlüsü eserleri hem kaliteli bir repertuvar arayışında olan sanatçılara, hem de flüt eğitiminde kullanabilecekleri yararlı bir kaynak arayışında olan eğitimcilere fayda sağlayacağı düşünölmektedir.

Anahtar Kelimeler : Flüt, Flüt Eğitimi, Flüt Dörtlüsü, Oda Müziği.

Sayfa Adedi :143

Danışman : Prof. Dr. Belir Tecimer

AN INVENTORY AND ANALYSIS STUDY OF WORKS COMPOSED FOR THE FLUTE QUARTET FROM THE BAROQUE ERA TO THE 20th CENTURY

(M.S. Thesis)

Ümit KOÇ

GAZI UNIVERSITY

GRADUATE SCHOOL OF EDUCATIONAL SCIENCES

August 2017

ABSTRACT

This study aims to determine the collection of the flute quartet repertoire from the Baroque Era to the end of the 20th century and to reveal the features of these works in order to be used in music education. The question of this study is “What are the compositions for the flute quartet and features of these works?” In relation to this question, four other sub-questions are answered. The universe of the study was the pieces only composed for the flute quartets from the Baroque Era to the end of 20th century. The sources have been scanned to obtain the entire collection of the flute quartet repertoire. The qualitative and quantitative mixed model was used in this research in order to determine the entire flute quartet works and to analyze selected works of the composers. In the quantitative dimension of the study, a screening has been conducted to determine the number of the pieces composed for the flute quartet. As a result, 70 composers and their 92 pieces for the flute quartet were identified. Sixty-five biographies of the composers and notation of the 37 pieces of works were collected and presented. The 37 works obtained in the qualitative aspect of the research were analyzed in general and the difficulty ratings were determined by using the structured interview technique by presenting to two flute instructors and a chamber music instructor. Experts were asked to determine the level of

pieces with the structured interview form that was created by the researcher. The results obtained were included in the overall analysis of each piece. As a result, these pieces can be beneficial to both the performers who are in search of quality repertoire and to the instructors who are looking for material to utilize in the study of the flute quartet.

Key Words :Flute, Flute Quartet, Flute Education, Chamber Music.

Page Number :143

Supervisor : Prof. Dr. Belir Tecimer

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR	iv
ÖZ.....	v
ABSTRACT	vii
İÇİNDEKİLER	ix
TABLolar LİSTESİ.....	xii
ŞEKİLLER LİSTESİ	xiii
BÖLÜM I.....	1
GİRİŞ	1
1.1. Flütün Tarihçesi	1
1.2. Flüt Ailesi	14
1.2.1 Pikolo Flüt	16
1.2.2. Flüt (Soprano).....	17
1.2.3. Alto Flüt.....	17
1.2.4. Bas Flüt.....	18
1.3. Flüt Dörtlüsü.....	18
1.4. Dünyada Flüt Eğitimi.....	19
1.5. Ülkemizde Flüt Eğitimi.....	20
1.6. Problem Durumu.....	24
1.7. Araştırmanın Amacı.....	24
1.7.1. Alt Amaçlar.....	25
1.8. Araştırmanın Önemi	25
1.9. Varsayımlar	25
1.10. Sınırlılıklar	25
1.11. Tanımlar	25
BÖLÜM II.	27
İLGİLİ ARAŞTIRMALAR	27
BÖLÜM III.....	31
YÖNTEM.....	31
3.1. Araştırmanın Modeli.....	31

3.2. Evren ve Örneklem	31
3.3. Verilerin Toplanması	32
BÖLÜM IV	33
BULGULAR VE YORUM.....	33
4.1. Birinci Alt Probleme Yönelik Bulgular ve Yorum.....	33
4.2. İkinci Alt Probleme Yönelik Bulgular ve Yorum.....	34
4.3. Üçüncü Alt Probleme Yönelik Bulgular ve Yorum.....	39
4.4. Dördüncü Alt Probleme Yönelik Bulgular ve Yorum	51
BÖLÜM V.....	84
SONUÇ ve ÖNERİLER	84
5.1. Sonuç	84
5.1.1. Birinci Alt Amaç: Barok Dönemde flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler, bestecileri ve özellikleri nelerdir?	85
5.1.2. Klasik Dönemde flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler, bestecileri ve özellikleri nelerdir?.....	85
5.1.3. Romantik Dönemde flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler, bestecileri ve özellikleri nelerdir?.....	85
5.1.4. 20. yüzyılda flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler, bestecileri ve özellikleri nelerdir?	86
5.2. Öneriler	86
KAYNAKLAR	87
EKLER.....	90
Ek. 1. Berthomieu, Marc, Arcadie (Arkadya).	91
Ek. 2. Berthomieu, Marc, Chats (Kediler).	92
Ek. 3. Bozza, Eugene, Deux Esquisses.	93
Ek. 4. Bozza, Eugene, Jour d'Ete a la Montagne.	94
Ek. 5. Bozza, Eugene, Flüt Dörtlüsü İçin Üç Eser.....	95
Ek. 6. Briccialdi, Giulio, La Majör Flüt Dörtlüsü.....	96
Ek. 7. Desportes, Yvonne, İtalyan Süiti.....	97
Ek. 8. Dittersdorf, Karl D. von, Noktürn.	98
Ek. 9. Folio, Cynthia, One for Four: for Flute Quartet.	99
Ek. 10. Furstenau, A. Bernhard, İlk Büyük Dörtlü, Op. 88.	100
Ek. 11. Gabrielsky, J. Wilhelm, Büyük Dörtlü, Op.53 No:1.	101
Ek. 12. Gabrielsky, J. Wilhelm, Büyük Dörtlü, Op.53 No:2.	102
Ek. 13. Gabrielsky, J. Wilhelm, Büyük Dörtlü, Op.53 No:3.	103
Ek. 14. Gianella, Luigi, Sol Majör İlk Büyük Dörtlü, Op. 52	104

Ek. 15. Grimm, C. Hugo, A Salute to Quantz.	105
Ek. 16. Jongen, Joseph, Ağıt.....	106
Ek. 17. Joubert, Claude-Henry, Leakage Dances for Flute Ensemble Multiples of Four	107
Ek. 18. Joubert, Claude-Henry, Dört Yeni Flütçü İçin Uvertür.....	108
Ek. 19. Koehler, Ernesto, Büyük Dörtlü, Op.92.....	109
Ek. 20. Koepke, Paul, Kabriyol Dansı.....	110
Ek. 21. Kuhlau, Friedrich, Mi Minör Büyük Dörtlü, Op. 103.	111
Ek. 22. Leeuwen, Ary van, Samanlıktaki Hindi.	112
Ek. 23. Lorenzo, Leonardo de, Kapris, Op.82 No:3.....	113
Ek. 24. Louvier, Alain, Neuf Carres	114
Ek. 25. Maganini, Quinto, Acemi Şansı.....	115
Ek. 26. McKay, George F. , Noel Sabahı Süiti.....	116
Ek. 27. McKay, George F. , Sonatin Giocosa.....	117
Ek. 28. Presser, William, Marş ve Şarkı.	118
Ek. 29. Reicha, Anton, Dörtlü, Op. 12.....	119
Ek. 30. Scarmolin, Louis, Four of a Kind.	120
Ek. 31. Schmitt, Florent, Flüt İçin Dörtlü, Op.106.....	121
Ek. 32. Sollberger, Harvey, Büyük Dörtlü.....	122
Ek. 33. Soussmann, Heinrich, Op. 5.	123
Ek. 34. Soussmann, Heinrich, Dörtlü, Op. 27 No:1.....	124
Ek. 35. Soussmann, Heinrich, Dörtlü, Op. 27 No:2.....	125
Ek. 36. Spies, Claudio, Dört Flüt İçin Kanon.	126
Ek. 37. Walker, Richard, Eğlence.....	127

TABLÖLAR LİSTESİ

Tablo 1. <i>Barok Dönemde Flüt Dörtlüsü İçin Bestelenmi� Eserler ve Besteciler</i>	34
Tablo 2. <i>Klasik Dönemde Flüt Dörtlüsü İçin Bestelenmi� Eserler ve Besteciler</i>	35
Tablo 3. <i>Romantik Dönemde Flüt Dörtlüsü İçin Bestelenmi� Eserler ve Besteciler</i>	39
Tablo 4. <i>20. Yüzyılda Flüt Dörtlüsü İçin Bestelenmi� Eserler ve Besteciler</i>	51

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 1. 30 bin yıl öncesine ait kemikten bir flüt.....	2
Şekil 2. Kemikten yapılmış Çin flütleri.....	2
Şekil 3. Ortaçağda flüt figürü.....	3
Şekil 4. Rönesans müziğinde flüt, lavta ve vokal.....	4
Şekil 5. Fifre.....	5
Şekil 6. Rönesans flütleri.....	5
Şekil 7. Tek perdeli <i>Hotteterre</i> flüt.....	6
Şekil 8. Üç parça halinde <i>Hotteterre</i> Flüt.....	6
Şekil 9. Denner'in do kalaklı flütü.....	7
Şekil 10. Quantz'ın geliştirdiği iki perdeli flüt.....	7
Şekil 11. İngilizlerin geliştirdiği 4 perdeli flüt.....	9
Şekil 12. 5 Perdeli Flüt Örneği.....	9
Şekil 13. İlk 6 perdeli İngiliz flütü.....	10
Şekil 14. İngilizlerin geliştirdiği do kalaklı flütler.....	10
Şekil 15. Tromlitz'in "Uzun Fa" perdeli flütü.....	11
Şekil 16. 8 perdeli flüt örneği.....	11
Şekil 17. Charles Nicholson'ın geliştirdiği 8 perdeli flüt.....	12
Şekil 18. Konik yapıdaki tahta Boehm flütleri.....	13
Şekil 19. Pirinçten yapılmış Boehm flüt.....	13
Şekil 20. Gümüş Boehm Flüt.....	14
Şekil 21. Blok flüt ailesi.....	15
Şekil 22. Yukarıdan aşağıya bas glüt, alto flüt, soprano flüt, do soprano flüt, mi bemol flüt, pikolo.....	16
Şekil 23. Pikolo flüt.....	17
Şekil 24. Flüt.....	17
Şekil 25. Alto flüt.....	18
Şekil 26. Bas flüt.....	18

Şekil 27. Flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserlerin dönemlere göre yüzdelik dağılımları.....33

BÖLÜM I

GİRİŞ

Geçmişten günümüze birçok değişim ve gelişim göstermiş olan flüt, solo ve orkestra çalgısı olmasının yanı sıra eğitim müziğinde de çok sık kullanılmaktadır. Flüt çalgısı hem dinleyicisi, hem de icracılarıyla daima kendi öz kültürünü oluşturmuş ve bu birikimle mevcut müzik edebiyatına çok değerli katkılarda bulunmuştur.

Flüt dörtlüsünün yaylı dörtlüsünden türemiş olduğu düşünülmektedir. Barok Dönemden bu yana flüt dörtlüsüne olan ilgi artmış ve günümüzde daha geniş kitlelere hitap eder olmuştur. Sahnelerden eğitim müziğine birçok alanda kendine yer bulan flüt dörtlüsü hem eğitim, hem de sahneleme amaçlı geniş bir repertuvar edinmiştir. Gösterilen ilgi ve flütün teknolojik gelişmeler kaydetmesiyle bu çalgı bestecilerin gözbebeği haline gelmiştir. Flüt dörtlüsü repertuarı 20. yüzyılda daha da genişlemiş ve günümüzde bu büyüme soluksuz devam eden bir hale bürünmüştür.

Aşağıda flütün tarihçesi, flüt ailesi, flüt dörtlüsü, dünyada flüt eğitimi ve ülkemizde flüt eğitimine yer verilmiştir.

1.1. Flütün Tarihçesi

Çağdaş olarak nitelendirilen tüm müzikal çalgılar arasında flüt, belki de hiçbir çalgının tarih boyunca yaşamadığı kadar radikal değişimler geçirmiştir. Eski ve yenisini görsel olarak karşılaştırmak bile aradaki bu büyük değişimi gözler önüne sermektedir. Modern flüt genel olarak metalden yapılmış ve tüp üzerine lehimlenmiş karmaşık bir mekanizmaya sahipken, tarih öncesi çağlar, Rönesans, Barok ve Klasik Dönemlerin flütleri çok ilkel bir mekanik yapıyla ağaç, kemik ya da fildişinden yapılmıştır (Solum, 1992).

Flütün var oluşu neredeyse müziğin tarihi kadar eskiye dayanmaktadır. Tarih öncesi çağlarda insanların içi boş kemik, boynuz, bambu, deniz kabukları, kamyş gibi doğada

bulunan nesnelere üfleyerek ses elde ettikleri bilinir. İnsanlığın kullandığı ilk flüt örnekleri bunlardır (Ergüder, Özdemir ve Yılmaz, 2015a).

Flüt, İlk Çağ insanların birbirleriyle haberleşmek için kullandıkları basit düdüklerden günümüzdeki değişik metallere ince bir işçilik ve detay ile yapılan modern sistem Boehm flütlerine kadar sayısız değişim ve gelişim sürecinden geçmiştir. Ses elde etme mantığının tamamen doğa kanunları üzerine kurulu olduğu bir çalgı olan flüt aynı zamanda, mitolojinin, destanların ve masalların da içinde yer alan fantastik bir unsur olmuştur (Öner, 2006).

Şekil 1. 30 bin yıl öncesine ait kemikten bir flüt (www.oldflutes.com).

M.Ö. 4. yüzyılda Mısır'da, Çin'de ve çok seyrek de olsa Hindistan'da flüte rastlanılmaktadır. Yan flüt ise, M.Ö. 1. yüzyılda çok kısa, daha sonra gelişerek 2. ve 4. yüzyıllara takriben bugünkü boyutlarına ulaşmıştır. M.Ö. 5. ya da 4. yüzyıllarda Etrüskler'de yan flüt, eski Yunan tarihindeyse syrinx ya da panflüt kullanılmaktadır (Tatu, 2006).

Şekil 2. Kemikten yapılmış Çin flütleri (www.oldflutes.com).

Müzik yazısının icadı M.S. 9. ve 10. yüzyıllar arasında olduğu varsayıldığından ortaçağın ilk dönemlerinden günümüze kadar gelmiş flüt için yazılı herhangi bir eserle karşılaşmamaktadır. Bu dönemde flüt, yalnız taş, kemik gibi ilkel materyallerden değil, belirli bir mühendislik ve zanaat isteyen ağaç formlarında da karşımıza çıkmaktadır. Avrupa'ya ilk olarak Asya'dan Bizans (Doğu Roma) İmparatorluğu yoluyla gelmiş olan flüt, Orta Çağ'da çok nadir olarak kullanılmıştır (Kara, 2010).

Ortaçağın ilk zamanlarında Avrupa müziğinin kaderi için söylenebilecek çok az şey vardır. Sürekli bir savaş içerisinde olma durumu, Roma İmparatorluğu'nun bölünmesi, Hristiyanlığın geniş bir alana yayılması ve karşılaşılan bunun gibi birçok etmenin halkların yaşattığı geleneksel özelliklere zarar verdiği ya da tümüyle ortadan kaldırdığı yönündedir. Ortaçağ'da flüt hakkındaki bilgiler sınırlı kalmakta ve kesinlik sağlanamamaktadır. Günümüzde ise Ortaçağ'ın müzikal özelliklerini betimleyen üç ana element vardır. Bunlar çalgılar, yazılı kaynaklar ve görsel öğelerdir. Bu dönemde ağaçtan yapılmış çalgıların yandığı, kemiklerin kuruyup parçalandığı ve metallerin ise eridiği düşünülmektedir. Fakat günümüzde yeni yeni keşfedilen ve o döneme ait olduğu saptanan hayatta kalabilmiş kemikten yapılmış birkaç flüt, Bizans ve Batı figürleri ve çok az sayıdaki müzikal yazılara ulaşılabilmektedir (Meylan, 1988).

Şekil 3. Ortaçağda flüt figürü (www.flutehistory.com).

13. yüzyıl saray müziğinde flüt, arp ve keman daha sık kullanılmıştır. Bu dönem müziğinin nasıl olduğu ile ilgili kesin bir bilgi bulunmamakla birlikte, modal bir yapıda seyrettiği ve henüz armoni yaklaşımının ortaya çıkmamış olduğu görülmektedir (Powell, 2002). 14. ve 15. yüzyılların çalgı müziğinde tam ve kesin bir bilgiye ulaşmak neredeyse imkânsızdır. Erişilebilen eserlerdeki notaların ne bir çalgıya ne de bir vokal müziğe ait olduğuna dair kesinlik gösteren hiçbir bilgi yoktur (Grout ve Palisca, 1988). Rönesans dönemine kadar çalgı müziği üzerine olan genel kanı; vokal müziğe katkı sağlayan ve ezgileri bir oktav üstünden veya altından seslendirerek vokal müziği destekler nitelikte eşlik yapılan bir icra yapısı olduğu yönündedir (Toff. 1996).

Şekil 4. Rönesans müziğinde flüt, lavta ve vokal (www.flutehistory.com).

Rönesans dönemi melodilerinin birçoğu kaybolduğundan dönem müziği hakkında kesin bilgilere ulaşılamamaktadır. Ancak dönem çalgılarının pek çoğu bugün de varlığını sürdürmektedir (Kaygısız, 2004).

Üflemeli çalgıların gelişimi Rönesans'ta (15.-16. yy.) telli ve yaylı çalgılar gibi hızlı olmamıştır. 16.yy.'a gelindiğinde ise düz ve yan flüt kullanılmaya başlamıştır. Ancak, kalın sesli flütlerin ses rengi org sesini andırmakta ve fifre savaş çalgılarından sayılmakta, davul ve trampetle birlikte kullanılmaktadır (Say, 2003). Bu dönemdeki yan flütler tek

parça ağaçtan elde edilmekte, silindirik bir yapıda yaklaşık 60 cm uzunluğunda olup, flütlerin ses düzeneği re majör üzerine kuruludur (Toff, 1996).

Şekil 5. Fifre (www.oldflutes.com).

Rönesans'ta çalgı müziğinin gelişmesi, flütün de teknik olarak iyileşmesini sağlamıştır. Say'ın da belirttiği gibi “Fransızlar, Alman flütünü (yan flüt) geliştirdiler. Bu çalgı silindirseldi, tek parçadan yapılmıştı ve düzenlenemezdi” (2003, s. 219). Rönesans döneminin sonlarında yapılan flütler aynı ataları gibi altı deliğe sahiptirler. Flüt üzerindeki delikler üçerli gruplar halinde alt ve üst kısımda parmakların rahatlıkla oturabileceği iki grup halindedir. Bu delikler akustik denge ve entonasyonun ön plana çıkması için değil daha çok icracının ergonomisine uyması için yapılmıştır. Bu nedenle, flütün birinci oktav sesleri pes ve gür olmayan sesler çıkarırken, üçüncü oktav bunun tam tersi cevaplar vermektedir. Entonasyon sorununu ise farklı parmak numaralarıyla çözmeye çalışan icracılar bazı ara sesleri ise delikleri yarım kapatarak elde etmeye çalışmışlardır (Toff, 1996).

Şekil 6. Rönesans Flütleri (www.oldflutes.com).

Enstrüman yapımında tanınmış bir aileden gelen Parisli Jacques Martin *Hotteterre* dit le Romain, tarihte Rönesans flüte ilk tuşu ekleyerek sadece altı deliği Rönesans flütte bir çığır açan yeni döngüyü başlatmıştır. Altı delikli flütlerde re# sesi deliğin yarım kapatılmasıyla elde edilebilirken, yedi delikli olan bu yeni flüt sağ elin serçe parmağına bir tuş ekleyerek re# sesinin kolaylıkla çıkmasına olanak sağlamıştır. Re majör üzerine kurulu olan bu flüt

ataları gibi tek parça değil, baş, gövde ve kalak kısmı olmak üzere üç parçadan oluşmaktadır. Flütün baş kısmı üfleme deliğine sahipken, gövde geleneksel altı deliğe ve kalak kısmı ise tek tuşlu re# deliğine sahiptir. Flütün silindirik yapısını konik olarak değiştiren *Hotteterre*, gelenekten gelen entonasyon sorunlarını ve akustik denge problemlerini bir derece çözmüştür. Aynı zamanda konik yapının da getirdiği bir avantajla ses deliklerini de küçülten sanatçı flütün çalım kolaylığını da artırmıştır (Toff, 1996).

Şekil 7. Tek perdeli *Hotteterre* flüt (www.oldflutes.com).

Şekil 8. Üç parça halinde *Hotteterre* flüt (www.oldflutes.com).

Barok Dönemin 3 parçalı konik flütleri Almanya ve İngiltere’de farklı flüt yapımcıları tarafından da üretilmiştir. Üflemeli çalgılar üretiminde ünlü olmuş Bavyeralı bir ailenin üyesi olan Jacob Denner (1681-1735) hem üç, hem de dört parçalı flütler üretmiştir. Do kalaklı ilk flütü üreten Denner, Do# perdesini eklememiş, kalağı bir tam ses aralığı kadar uzatıp do perdesini mekanik bir yapıyla sağ elin serçe parmağını kontrolüne bırakmıştır. Bu flüt hakkında Quantz “Flütün tonunu ve entonasyonu kötü bir yönde etkilediği için çalgı kabul görmemiş, gelişmemiş ve zamanla kaybolmaya mahkûm olmuştur.” açıklamalarında bulunmuştur (Solum, 1992, s.46).

Şekil 9. Denner'in do kalaklı flütü (www.oldflutes.com).

Barok (17. yy.) dönemde flüt eski ağaç formunu korumaya devam ederken üzerinde uygulanan küçük değişikliklerin verdiği sonuçlar büyük olmuştur. Barok Dönemde sıklıkla kullanılmış olan *Hotteterre* modeli flüt sonraki dönemlerde gelişimini sürdürememiştir. Flüt birinci oktav re sesinden, üçüncü oktav sol sesine kadar çalınmaktadır. Ancak üst seslerde, özellikle üçüncü oktav mi sesinden sonra son derece yetersizdir (Tatu, 2006).

Atalay (2016)'ın belirttiği üzere “Üç yüzü aşkın konçerto besteleyen Quantz, enstrümanın üzerinde yaptığı değişikliklerle flüt mekanizmasına bir tuş daha ekleyerek, *Hotteterre*'in geliştirdiği flüt mekanizmasını bir adım ilerletmiş ve flütü ileride yapılacak yeniliklere hazırlamıştır” (2016, s.65). Flütte gerçekleşen bu yeniliklere ek olarak Tatu “Quantz flüt ağızlığının içindeki mantar sistemini icat etmiştir ve bu sistem günümüzde de halen kullanılmaktadır. Bu mantar, flütün ses ayarını değiştirebilir. Bu yeni sistemli flütlerle o zaman çok ünlü flütçüleri çalmıştır.” açıklamalarında bulunmuştur (2006, s.4). Yalnız flütte ayarlanabilir bir mantar sistemi yaptığı gibi kalağa da bir delik daha ekleyen Quantz, re diyez ve mi bemol perdelerini birbirinden ayırmıştır. *Hotteterre* flütüne eklenmiş olan re diyez perdesinin mi bemol perdesini karşılamadığını düşüncesini savunan Quantz, bu yeni açtığı delikle mi bemol perdesini daha pes re diyez sesini ise daha tiz bir kalıba sokmuştur. *Hotteterre*'in flütüne göre Quantz'ın flütünde sağ elin serçe parmağı bir değil, iki perdeyi yönetmeye başlamıştır (Toff, 1996).

Şekil 10. Quantz'ın geliştirdiği iki perdeli flüt (www.oldflutes.com).

18. yüzyılın ilk yarısında keman ailesi gelişirken, düz flüt (blok flüt) gerilemiş ve yan flüt daha çok ön plana çıkmıştır. Fransızlar blok flütü çoktan bırakmışlar, yan flüt için ilk değerli besteleri *Michel Blavet* (1700-1768)'nin sonatlarıyla vermişlerdir (Say, 2003). Dönemin profesyonel müzisyenleri kendi eserlerini, kendi notalarıyla çalmayı bir kültür haline getirmiştir. Notasyonun ilerlemesi ve basılı kopyaların çoğalmasıyla amatör müzisyenler de birçok esere ulaşabilmişler, hatta hiç ismini bile duymadıkları bestecilerin eserlerini icra eder hale gelmişlerdir (Powell, 2002).

Barok Dönemde yan flüt için en işlevsel tonlar sol ve re majör iken, recorder ailesinde bu si bemol majör ve fa majördür. Bu tonal kısıtlama dönem eserlerinin yazıldığı çalgı ailesini saptamak için günümüz müzikologları tarafından faydalı bir bilgi olarak kullanılmıştır. 18. yüzyılın sonunda üç ve daha fazla değiştirici işarete sahip olan tonalitelerde yazılan eserlerin flütte icrasına dair *Johann Georg Tromlitz* “çok zor ve uyumsuz” demiştir. Bu nedenle dönem bestecileri flüt için eser bestelediklerinde bu zorlukları göz önünde bulundurmuşlardır (Toff, 1996).

Flüt zayıf entonasyonu ve düşük bir ton kalitesine rağmen 18. yüzyılda büyük bir popülerliğe sahip idi. *Hotteterre*'nin ilk kez 1707 yılında yazmış olduğu kitapla başlayan 18. yüzyıldaki basılı kaynakların sayısı flüte olan bu büyük ilgiyi kanıtlar niteliktedir. Bestecilerin de dikkatinden kaçmayan bu ilgi flüt müziğine dair olan pazarı büyütmüş ve bu büyümeyle birlikte flütün teknik problemleri daha da ön plana çıkmıştır. Bu durum karşısında yalnız besteciler değil, aynı zamanda icracılar da düş kırıklığına uğramıştır. Alessandro Scarlatti: ‘Nefesli çalan arkadaşlarla başa çıkamıyorum, her biri ayrı telden çalıyor’ derken Luigi Cherubini ‘bir flütten daha kötü olabilecek tek şey iki tane olması’ diyerek bu düş kırıklığını daha net bir biçimde betimlemiştir (Toff, 1996, s.45).

Orta ton sisteminden tampere sistemine geçildiğinde mevcut tek ve çift perdeli flüt modelleri ihtiyaçları karşılayamamaya başlamıştır. Quantz'ın kromatik dizi için belirttiği parmak pozisyonları için bir iyileştirme yapılmak zorunda kalınmış ve daha iyi bir entonasyon ve kullanım kolaylığı için flüt üzerinde yeni perdelere ihtiyaç duyulmuştur. 1760 yıllarından sonra Londra flüt yapımcıları *Pietro Florio* (1730-1795), *Caleb Gedney* (1745-1769) ve *Richard Potter* (1728-1806) flüt üzerine sol diyez, si bemol ve fa olmak üzere üç yeni perde eklemişlerdir. Eklenen bu üç delikten yalnızca sol diyez perdesi mekanik bir eklenti olarak flüt üzerine yerleştirilirmiş ve sol elin serçe parmağıyla kontrolü sağlanmıştır. Bu gelişmelerden sonra her bir ses için ayrı ses deliği açılırken yalnızca do

perdesi geleneksel parmak pozisyonlarına bağı kalmış ve bu eksiklik de icra sırasında kabul edilebilir bir durum sergilemiştir. Kromatizmin kısmen kullanılabilir hale geldiği flüt, hem icracılar hem de besteciler için tonal özgürlük sağlamış ve armonik modülasyonlara olanak vermiştir. Haydn ve Mozart gibi ünlü besteciler çalışmalarında flüte daha çok yer vermeye başlamıştır (Toff,1996).

Şekil 11. İngilizlerin geliştirdiği 4 perdeli flüt (www.oldflutes.com).

18. yüzyılda flüte eklenen yeni perdelerin icracılar tarafından kabul görmesi zaman almıştır. Bazı profesyoneller eklenen bu yeni perdelerin teknik becerinin gelişimi için etkili olduğunu savunurken, bazıları flütteki bu yeniliklerin entonasyon gelişimini sağlamadığı gibi yalnızca halkın dikkatini çekmek için yapıldığını savunmaktadır. Öyle ki, dönemin ünlü flütçülerinden Lew Granom “Ton içerisinde kalmak flüte değil, icracıya bağı olan bir durumdur. İyi bir kulağı sahip icracı her flütte ton içerisinde istediğı gibi çalabilir. Flüte üflemenin etkilerini anladığı zaman çalıcıya bağı olarak her bir perde tiz ya da pes olarak çalınabilir” diyerek durumu özetlemiştir (Toff, 1996, s.46).

Şekil 12. 5 Perdeli Flüt Örneğı (www.oldflutes.com).

1774 yılında İngiliz flüt yapımcıları yüzyıl başlarında düşünölen do kalaklı flüt fikrini tekrar gözden geçirerek flütün boyunu 5 cm daha uzatmış ve kalağı 2 delik daha açmışlardır. Kalakta açılan bu yeni 2 perde sağı elin yüzük parmağıyla kontrol edilebilen bir mekanizmayla desteklenmiştir. Dönemin flüt sanatçıları bu yeni gelişmelerin geleneksel flüt fikrinden uzaklaşıldığını savunarak olumsuz tepkiler göstermişlerdir. Bu olumsuz tepkilere rağmen 4 ve 6 perdeli flütler sahip oldukları ses aralığı ve teknik olanaklarla dönem eserleri üzerinde derin bir etki bırakmışlardır. Bu etki Mozart ve Haydn gibi ünlü bestecilerin eserlerinde apaçık görölmektedir. 1780 yılından itibaren Haydn’ın

senfonilerinde düzenli olarak flüte yer verilmiş ve Mozart'ın geç dönem senfonilerinde orkestranın ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir (Toff, 1996).

Şekil 13. İlk 6 perdeli İngiliz Flütü (www.oldflutes.com).

Şekil 14. İngilizlerin geliştirdiği Do kalaklı flütler (www.oldflutes.com).

18. yüzyıldaki gelişimler flütün 8 perdeye ulaşmasıyla sonuçlanmıştır. Bu flüte daha sonraki dönemlerde “Alman Flütü,” “Düzenli Flüt,” “Eski Sistem,” “Basit Sistem” veya “Meyer Sistem” gibi isimler verilmiştir. 1786 yılında Tromlitz yeni bir gelişme olan katlanmış fa perdesini tanıtmıştır. 4 ve 6 perdelik flüt modellerinde konumu yüzünden fa perdesinden re ve re diyez seslerine bağlı geçişler yapılamamaktadır. Bu sorunu çözmek için Tromlitz flütün arka tarafına fa perdesi için bir delik açmış ve sol elin serçe

parmağıyla kontrol edilebilir bir mekanizmayla perdeyi kontrol edilebilir bir hale getirmiştir. Aradaki mesafe yüzünden uzun bir mil kullanıldığı için şekline bakılarak bu perdeye “Uzun Fa” ismi verilmiştir (Toff, 1996).

Şekil 15. Tromlitz’in “Uzun Fa” perdeli flütü (www.oldflutes.com).

Sekiz perdeli flüt 18. ve 19. yüzyılların genel çalgısı olarak gözükmese de aslında standart çalgı olmaktan çok uzaktır. Tek perdeli flüt 4, 6 ve 8 perdeli flütlere göre daha çok görülmektedir. Birkaç kaynak tek perdeli flütleri dönemin norm çalgısı olarak gösterirken diğer çalgılara “eklentili flütler” adıyla yer vermektedir. Tek perdeli flütün bu kadar çok etkin olmasının tek sebebi ise düşük maliyetidir (Toff, 1996).

Şekil 16. 8 Perdeli flüt örneği (www.oldflutes.com).

Klasik Dönemin bitişi ağaç üflemeli sazların sonunun geldiği sinyali de beraberinde getirmiştir. Romantik Dönemde daha da genişlemiş olan orkestralar beraberinde daha da büyük sesleri getirmiştir. Yüksek ses elde etmekte zayıf kalan ağaç üflemeliler bu büyük orkestraların taleplerini karşılamakta yetersiz kalmaya başlamıştır. Besteciler ağaç üflemelileri yaylılarla birlikte kullanmak yerine, zıt renklerin oluşturduğu ahengini ortaya çıkarmak adına daha çok solistlik pasajlarda kullanmışlardır. Buna ek olarak 3’ten fazla değiştirici işarete sahip tonalitelere flütlerin yaşadığı teknik sorunlar yüzünden flüt yapımcıları yeni çözümler üretmek adına çalışmalar yapmıştır. 19. yüzyıl bu anlamda basit

sistemdeki 8 perdeli flütün özenle işlendiği ve mekanik birçok alanda yeniliklere uğradığı dönemdir (Toff, 1996).

Günümüze kadar gelecek olan hızlı mekanik gelişimine başlamış olan flüte başka bir teknik dokunuşu da İngiliz Charles Nicholson (1795-1837) yapmıştır. Çağının ünlü sanatçılarından olan Nicholson, flüte bugüne kadar yapılmayan bir yenilik getirmiş, flütün çapını, ağızlığın ve tuşların genişliğini arttırarak enstrümanın sonoritesinin güçlenmesini sağlamıştır (Atalay, 2016).

Şekil 17. Charles Nicholson'ın geliştirdiği 8 perdeli flüt (www.oldflutes.com).

19. yüzyılda flüt yapımı konusunda iki önemli öncü düşünce vardır. Bunların ilki geleneksel sistem üzerine kurulu yapıya çağın gerektirdiği iyileştirmeleri sağlamaktır. İkincisi ise yepyeni bir anlayışla her bir ses için akustik dengenin sağlandığı kromatik bir sırayla flüt üzerine tek tek delik açmak ve bu büyük sistemi yönetebilecek bir mekanizma üretmekten geçmektedir. Bu yüzyılın öncü fikri olan ikinci seçenek Alman kuyumcu ve flüt virtüözü Theobald Boehm tarafından ortaya atılmıştır (Toff, 1996). 1831'de Londra'ya yaptığı yolculuk sırasında Nicholson ile tanışan Boehm, flüt üzerine yaptığı yeniliklerden çok etkilenmiş ve tarihe *Boehm* sistemi olarak geçip günümüze kadar gelecek olan yan flüt üzerine çalışmalarına başlamıştır. Boehm artık yüzyıllardır tahtadan yapılan flüte yepyeni bir yön vererek çalışmalarına metal üzerinde devam etmiştir. Böylece bugün kullanılan flütün temeli 19. yüzyılda Alman kuyumcu ve flüt virtüözü Theobald Boehm tarafından atılmıştır (Atalay, 2016).

Boehm geleneksel flütün ana sorununu akustik gerekliliğe göre açılması gereken ses deliklerinin ergonomiye dayalı olarak oluşturulmasında görmektedir. Geleneksel flütün bu sorunlarını yardımcı perdeler ekleyerek gidermenin kesin çözüm olmadığını düşünen Boehm, ergonomik ses deliklerinin entonasyonu sağlamadığı gibi, yeterli ses üretiminde de zayıf kaldıklarını savunmaktadır. Yepyeni bir flüt fikriyle çizimlerine başlayan Boehm, büyük ton delikleri fikrini Nicholson'dan, uzak ses deliklerini kapatabilecek açık perdeli

sistem fikrini de Nolan'dan almıştır. Boehm'in yaptığı bu önemli değişiklikler mekanik değil daha çok akustik üzerinedir. Diğer flüt yapımcılarının işlevsel fikirlerini kendi akustik felsefesiyle birleştiren yapımcının bu felsefeyle ürettiği ilk flütler çok az sayıda satış yapmıştır. Dönemin ünlü sanatçı ve çalgı yapımcıları Buffet, Victor Coche ve Vincent Dorus bu flütün mekanik gelişimine önemli dokunuşlarıyla katkıda bulunmuşlardır. Bu gelişmelerden sonra kullanım kolaylığı artan Boehm flüt önce Fransa'da ve sonrasında İngiltere'de yaygınlaşmaya başlamıştır (Toff, 1996).

Şekil 18. Konik yapıdaki tahta Boehm flütleri (www.oldflutes.com).

1839 yılında kendi imalathanesini kapatıp metal eritme endüstrisine merak salan Boehm 1846-1847 yılları arasında Münih'te klasik akustik üzerine eğitim görmüştür. Konik yapıya nazaran silindirik yapıda dökülmüş metal boruların çok daha işlevsel olduğunu gözlemleyen sanatçı, flütün gövde kalınlığını 19 mm. olarak genişletirken ağızlık kısmını 17 mm. olarak bitirmiş ve bu yeni şekli parabolik olarak nitelendirmiştir. Gövde üzerine açtığı yeni büyütülmüş ses delikleri kapanma sorunlarını da beraberinde getirmiştir. Bu sorunu yeni bir mekanizmanın yanında güderi takımı da geliştirerek olumlu sonuçlar alan Boehm flütün yapımında kullandığı madenler arasında ise en iyi sonuçları pirinç ve gümüşten almıştır. 1850 yılında dönemin ünlü flüt virtüözlerinden Briccaldi, günümüzün vazgeçilmez bir parçası olan si bemol perdesini Boehm flüt üzerine eklemiş ve bu gelişmeyle flütün kullanımını büyük oranda kolaylaştırmıştır (Toff, 1996).

Şekil 19. Pirinçten yapılmış Boehm flüt (www.oldflutes.com).

Yaşanılan bu gelişmelerin ardından Boehm flütleri hızlı bir şekilde İngiliz ve Fransız sanatçılar arasında yaygınlaşmıştır. İlk kez 1851 yılında Amerika’da üretimi yapılmaya başlanan Boehm flütler, Avrupa’da gösterdikleri aynı başarıyı burada da yakalamışlardır. Londra, Paris ve birçok Alman üreticinin kabul ettiği ve başarıdan başarıya koşan Boehm flütler 20. yüzyılın ilerleyen dönemlerinde tüm dünyaca kabul görmüş ve modern flütün standardı halini almıştır (Toff, 1996).

Şekil 20. Gümüş Boehm flüt (www.oldflutes.com).

Farklı maden ve materyallerin deneysel amaçlarla kullanılması flüt yapım tekniğini başka boyutlara getirmektedir. Bu değişimler flütün çalım kolaylığını artırmakla beraber, sesinin gürülüğünü ve ortaya çıkardığı ses rengi demetini de doğrudan etkilemekte ve geliştirmektedir. Tarih boyunca birçok farklılıklar geçiren flütün gelişimi günümüzde de devam etmektedir (Atalay, 2016).

1.2. Flüt Ailesi

Çoksesli müziğin yükseldiği 15. ve 16. yüzyılda ağırlık vokal müzikte idi. Rönesans’ın ardından (hatta Rönesans’la da diyebiliriz) çalgı müziği önem kazanmıştır. Herhangi bir çalgı türlü büyüklükte yapılarak insan sesi gibi adlandırılmaktadır. İngiltere’de her çalgı ailesine “consort” ismi verilmiştir. En önemli aile de “consort of viols” (keman ailesi) sayılmış; ikinci büyük aile ise flüt grubu olmuştur. Gerek keman, gerekse flüt ailesi insan sesine en yakın çalgı olarak düşünülmüştür (Kaygısız, 2004).

Flüt ailesi, öne tutularak yere dikey bir şekilde çalınan ve yere paralel bir şekilde yan tutulan çalgılar olmak üzere iki boyutta toplanmaktadır. Uçtan üfleneyen flütler 1700 yılına kadar yaygınlıkla kullanılmış, sonra yerini “Alman Flütü” denen yandan üfleneyen flüte bırakmıştır. Dikey olanlarına İngilizler “recorder”, Almanlar “blokflüt”, Fransızlar

“flageolet” gibi isimler verirken, yere paralel çalınanlara yan flüt (transversflüt) ismi verilmiştir (Mimaroglu, 1987).

16. ve 17. yüzyıllarda İtalya ve Fransa’da daha çok tahta flüt (blok flüt) hâkimiyeti vardır. Tahta flütler, bas flütten pikoloya kadar 9 ayrı çeşitte yapılmaktadır. Yan flütte ise bu kadar çok çeşit bulunmamaktadır. Fransızlar Avrupa’da ilk kez Almanya’da ortaya çıktığı için yan flüte “flutes d’Allemagne” adını vermişlerdir (Tatu, 2006).

Blok flütün yerini yan flüte bıraktığı değişim yaklaşık bir yüzyıl sürmüştür. Fransızların yan flüt üzerinde yaptıkları gelişmeler sonrasında bu değişim önce Fransa’da başlamış ve sonrasında 17. yüzyıl bitimine doğru Almanya’ya taşınmıştır. Kral I. George’nin 1714 yılında tahta çıkmasıyla yan flüt İngiltere’de yaygınlaşmaya başlamıştır. Hatta bazı kaynaklara göre Alman ailesi ‘House of Hanover’in bir ferdi olan Kral I. George’un İngiliz Krallığı’na katılmasıyla Barok flüt isminin Alman flütü olarak değiştiği düşünülmektedir. Tarihte blok flüt aile üyelerinin isimleri “flute”, “flute douce”, “flauto”, “block flöte”, “common flute” ve “İngiliz flütü” olarak gösterilirken yan flüt ailesininki “traverso”, “traversiere”, “flute d’Allemagne”, “Querflöte” ya da “Alman flütü” isimleriyle anılmaktadır (Toff, 1996).

Şekil 21. Blok flüt ailesi (<http://www.wikipedia.org>).

Günümüze kadar gelebilmiş bazı Barok Dönem flütleri temel konser flütlerine göre değişik boyutlarda ve farklı ses aralığındadır. Bu flütler “Quartflute”, “flute d’amour”, “küçük flüt” ve “fa flüt” olarak adlandırılmıştır. Bu flütleri temel konser flütüne göre karşılaştıran Quantz, “quartflute”ün tam dörtlü aşağıdan, “flute d’amour”un minör üçlü aşağıdan, “küçük flüt”ün tam dörtlü yukarıdan ve “fa flüt”ün minör üçlü yukarıdan duyulduğunu belirtmiştir. Quantz bunlara ek olarak “aralarında en favorim “flute d’amour” olsa da

hiçbiri ne entonasyon, ne de ton güzelliği açısından konser flütüne yaklaşılamaz” açıklamalarında bulunmuştur. Barok Dönemde konser flütüne olan ilgi büyükken, diğer flütlere çok az eser yazılmış, günümüzde pikolo ismi verilen küçük flüte ise Barok Dönemde daha çok yer verilmiş, adına metotlar yazılmış ve konçertolar bestelenmiştir (Solum, 1992, s.48).

Şekil 22. Yukarıdan aşağıya bas flüt, alto flüt, soprano flüt, do soprano flüt, mi bemol flüt, pikolo (<http://www.wikipedia.org>).

Günümüzde yan flüt ailesinin kullanımı en yaygın üyeleri “pikolo”, “soprano”, “alto” ve “bas flüt”tür. Yan flüt topluluklarında nadir de olsa kontrbas flüte rastlanılmaktadır (Toff, 1996).

1.2.1 Pikolo Flüt

Flüt ile aynı parmak pozisyonlarına sahip olan pikolo, soprano flütün yarı boyunda olmasından dolayı bir oktav daha tizdir. Standart bir pikolonun ayak (kalak) kısmı yoktur ve en kalın sesi re’dir. Pikolo, orkestra çalgısı olarak 1700’lerde ortaya çıkmış ve 18. yüzyılın ortalarında daha çok kullanılmaya başlanmıştır (Yuvarlak, 2008). Şekil 23. de pikolo flüte yer verilmiştir.

Şekil 23. Pikolo flüt (<http://www.wikipedia.org>).

1.2.2. Flüt (Soprano)

Flüt, üflemeli çalgılar içerisinde tahta nefesliler ailesine dâhil edilen bir çalgıdır. Eskiden genellikle abanoz gibi sert ve dayanıklı ağaçlardan yapılan flüt, günümüzde altın, platin, gümüş ve nikel gibi madenlerden de üretilmektedir. Buna rağmen ses rengi ve çalma tekniği, tahta flütün niteliğini taşıdığından, bugün de tahta üflemeli çalgılar grubu içerisindeki yerini korumaktadır. Günümüzde kullanılmakta olan flütün gövde ve kuyruk kısmı silindirik ve iç çapı 19 mm, boyu 67 cm'dir. Yanda bulunan ağız deliğinden başka, gövde boyunca sıralanan 16-17 deliğe daha sahiptir. Flütün normal ses kapasitesi do3'den, do6'ya kadar 3 oktavdır, fakat bu sınır aşılabilmektedir (Yuvarlak, 2008). Şekil 24.de soprano flütün fotoğrafına yer verilmiştir.

Şekil 24. Flüt (Soprano) (<http://www.wikipedia.org>).

1.2.3. Alto Flüt

Alto flütün Rönesans'a kadar uzanan oldukça eski bir geçmişi vardır. Jacopo Neni'nin 91 cm uzunluğunda olan ve 1600'lerde yapılan silindirik flütü günümüze kalan ender örneklerdendir. Standart modern tipi, Boehm'in sol bas flütüdür. 86.36 cm uzunluğunda ve 26 mm çapındadır. Boehm'in bas flütü, normal flütün dörtlü aşağı ses aralığına sahiptir. En kalın do, sol olarak ses verir. Do flüt ve *flute d'amor*'dan oldukça farklı bir karakterdedir. Çalgının sol el parmak pozisyonlar millerle yükseltilmiştir. Böylece el, rahat bir pozisyon almıştır (Yuvarlak, 2008). Şekil 25. de alto flüt görülmektedir.

Şekil 25. Alto flüt (<http://www.wikipedia.org>).

1.2.4. Bas Flüt

Sol flüt, bas flüt olarak tanınmakla birlikte, bas flüt ve alto flüt belirgin bir biçimde ayrılmaktadır. Bas flüt, ailenin diğer fertlerine kıyasla flüt ailesiyle daha az bir ilişki içerisinde. Bu flüt daha az bilinir, ender yapılır ve ender çalınır. Ailenin diğer fertleri gibi oldukça köklü bir geçmişi vardır. Metalden olan bu flüt 129.54 cm uzunluğunda, 32 mm çapında, en alt do sesine doğru oldukça gösterişli ve güçlü bir tona sahiptir. Tüm bunlara rağmen tutmak için aşırı derecede hantaldır. Sonraki modellerde baş kısım bir bobin yardımı ile bükülmüş ve böylece icracı çalgıyı eğri olarak daha rahat bir şekilde tutabilmiştir (Yuvarlak, 2008). Şekil 26.da bas flüte yer verilmiştir.

Şekil 26. Bas Flüt (<http://www.wikipedia.org>).

1.3. Flüt Dörtlüsü

Flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserlerin flüt edebiyatında oldukça önemli bir yeri vardır. Klasik Dönemde flütün amatör çalgıcılar arasında popüler olması dörtlü müzik yapma fikrinin ortaya çıkmasını desteklemiştir. Bu dönemde flütün büyük çoğunlukla keman, viyola ve viyolonsel ile birlikte çalınması geleneksel bir hal almıştır. Cambini, Cimarosa, Danzi, Haydn ve Mozart gibi ünlü bestecilerin kaleminden bu dörtlü için birçok eser çıkmıştır. Bu dörtlü oluşumu için yazılan eserlerde flütün yaylıların arasında tek kalıyor olması adeta solo bir çalgı için konçerto seslendiriliyor edası yaratmıştır. Bunun yanı sıra, yalnız üflemeli çalgıların oluşturduğu obua, klarinet ve fagot ile de farklı bir üflemeli

dörtlüsü oluşturulmuştur. Bu dörtlü yaylılar kadar büyük bir repertuvara sahip olmasa da kendi kültürüyle günümüze kadar farklı biçimlerde karşımıza çıkmıştır (Toff 1996).

Flüt dörtlüsünün köklerinin tam olarak hangi zamanda ortaya çıktığı belli değildir. Oluşturulmuş diğer dörtlü aileleri gibi yaylı dörtlüsünden türediği varsayılmaktadır. Barok ve Klasik Dönemde trio ve quartetler için yazılmış eserlerin 1. keman partiyonlarının icrasında flütün de tercih edilebilir olması bu evrede bir gelenek halini almıştır. Bu geleneğin flüt dörtlüsünün ortaya çıkışında önemli bir rol oynadığı düşünülmektedir. 18. ve 19. yüzyılın başlarında yaylı dörtlüsüne artan ilgi flüt dörtlüsünün de yaygınlaşmasını ve bilinirliğini artırmıştır (Stanek, 2014).

1.4. Dünyada Flüt Eğitimi

Kendilerine ait bir stil oluşturan ve bunu geleneksel bir çerçevede ele alan ilk flüt sanatçıları Johann Joachim Quantz (1697-1773)'ın öğrencileri olmuştur. Berlin'de 18. yüzyıl sonlarında Quantz'ın öğrencileriyle başlayan bu gelenek kendi stillerini geleceğe aktaran bir okul halini dönüşmüştür. Anton Bernhard Fürstenau (1792-1852) ve Maximilian Schwedler (1853-1940) bu okulun önde gelen isimlerinden olmuşlardır. Bu okul konservatif bir yapı içerisine girerek diğer ülkelerin kültürlerinden etkilenmemiş, hatta 20. yüzyılın ortalarına kadar da dünyada bir standart halini alan Boehm flüt'ü kullanmayıp kendi geleneksel Alman Flütlerini kullanmaya devam etmişlerdir. Günümüzde Almanya müzik ve müzik eğitimi konusunda en önde gelen ülkeler arasında gösterilmektedir (Powell 2002).

İngiltere, flüt ve flüt eğitimi konusunda daima öncü olmuş ve geleneğini Rönesans'tan 20. yüzyıl ortalarına kadar neredeyse hiç bozulmadan sürdürmüştür. Ünlü İngiliz flüt yapımcısı ve sanatçı Charles Nicholson (1795-1837) bu kültürel mirası bambaşka bir noktaya taşımış kendi stilini de bu birikime ekleyerek İngiliz flüt dünyasına yeni bir soluk getirmiştir. II. Dünya Savaşı sonlarına kadar dünyanın ünlü flüt sanatçıları ve en gözde flüt müziği kayıtları İngilizlerin elinden çıkmıştır (Powell 2002).

Amerika Birleşik Devletleri ilk aldığı göçlerle Alman Flüt Okulu çerçevesinde bir yönelme gösterse de 19. ve 20. yüzyıl itibarıyla tamamen Fransız akımının etkisi altında kalmıştır. Boehm flütleri, Amerikan flüt yapımcıları tarafından taklit edilerek geliştirilmiş ve bu flütler Amerikan flüt eğitiminin yanında New York ve Boston Senfoni gibi ülkenin

en ünlü orkestralarında standart çalgı olarak kullanılmıştır. 19. yüzyılda Avrupa’da yaşanan devrim hareketleri sonucunda birçok Avrupalı müzisyen ABD’ye göç etmiştir. Avrupa’da eğitim görmüş Amerikan öğrenciler ile göç sonucu ABD’ye yerleşen Avrupalı müzisyenler yenedünyanın orkestra ve konservatuvarlarında görev almışlardır. ABD’de flüt eğitiminde önde gelen eğitimci ve sanatçılardan Georges Barrère (1876-1944), Georges Laurent (1886-1964) ve Marcel Moyse (1889- 1984) seçkin flüt sanatçısı Paul Taffanel (1844-1908) ile çalışarak Paris Konservatuvarından mezun olmuşlardır. Buna göre ABD’de flüt eğitiminin temelini Paris Konservatuvarına dayandığı görülmektedir. Julius Baker 1954’de Juilliard Müzik Okulunda (New York), 1980’de Curtis Müzik Enstitüsünde (Philadelphia) flüt profesörü olarak görev yapmıştır. Yetiştirdiği öğrencileri Paula Robison, Jeanne Baxstresser, Jeffrey Khaner, Eugenia Zuckerman, Joshua Smith ve Gary Schocker dünyanın en ünlü orkestralarında solistlik yapmışlardır. Joseph Mariano ise 1945-74 yılları arasında Eastman Müzik Okulunda (New York) flüt profesörü olarak görev yapmıştır. Bu flüt sanatçıları ve onların öğrencileri bugün ABD’de verilmekte olan flüt eğitiminin temelini oluşturmuşlardır. (Powell, 2002, Kara, 2010).

Fransa’da müzik alanındaki ilk resmi çalışmalar 1669 yılında Paris’te kurulan “Kraliyet Şan Okulu” ile başlamıştır. 1795 yılında ise bir plan olarak sunulan Paris Konservatuvarı 115 profesör ve 351 öğrenci ile 1796 yılının Ekim ayında resmi olarak açılmıştır. 20. yüzyıl müzik sektörünün Fransız sanatçılarla yaptığı kayıtlar dünyanın her tarafında satışa çıkarılmasıyla, Fransız stili göz bebeği haline gelmiş ve yarattığı etki tüm dünyayı sarmıştır. Günümüz flüt eğitimine yön veren Fransız okulunun önde gelen temsilcileri: François Devienne (1759 - 1803), Louis Dorus (1812- 1896), Joseph Henri Altes(1826-1895), Claude-Paul Taffanel (1844-1908), Adolphe Hennebains (1862-1914), Philippe Gaubert(1879-1941), Marcel Moyse (1889-1984), Gaston Crunelle (1898-1990), Michel Debost (1934-), Alain Marion(1938-1998), Pierre Y. Artaud (1946-) ve Jean-Pierre Rampal (1922-2000)’dir (Sözer, 2013, Alıcı, 2010).

1.5. Ülkemizde Flüt Eğitimi

Ülkemizde flüt eğitimi Osmanlı İmparatorluğu’nda II. Mahmut (1808 - 1839) döneminde başlamış ve günümüze kadar süre gelmiştir. II. Mahmut dönemine kadar mehter müziği ve mehterhaneler vardır. Mehterhanelerde din, tarih ve askeri müzik icra edilmekteydi. İlk askeri bando denebilecek bu müzik kurumu ordu içerisinde varlık göstermekteydi. Çalgı

olarak nakkare, davul, zil, kös, zurna ve borular kullanılmaktaydı. II. Mahmut zamanında Yeniçeri Ocağı'nın kaldırılmasıyla (Vaka-i Hayriye) mehterhaneler de kaldırılmış oldu. Daha sonra Asakir-i Mansure-i Muhammediye adıyla Batı benzeri bir ordu kurulmuştur. Askeri alanda geniş bir değişim ve yenilikler dönemi başlamıştır. Bu değişim ve yenilikler sonucunda askeri birliklerin yürüyüşlerine eşlik edecek bandoların görevlendirilmesi gerekliliği de ortaya çıkmıştır. Bu amaç doğrultusunda hazırlıklarına 1827 yıllarında başlanan Muzika-i Hümayun 1831 yılında kurulmuştur. Bu okulun başına paşalık rütbesi ile İtalya'dan gelen tanınmış müzikçi Gaetano Donizetti'nin kardeşi Guiseppe Donizetti (flütçü Donizetti Paşa) getirilmiştir. Donizetti'yi Ahmet Necip Paşa (flütçü), Guatelli Paşa, Aranda Paşa izlemiştir. Bugünkü Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasının temelleri de böylece atılmıştır (Ergüder vd. 2015b).

1899 yılında Mehmet Ali Bey (klarnetçi) Aranda Paşa'nın yardımcısı olmuştur. 1875 yılında on flüt ve iki pikolonun da yer aldığı altmış kişilik Mehmet Ali Bey yönetimindeki bando kadrosu sayıca artmış ve uzun yıllar sarayda hizmet vermiştir. Bu nedenle II. Mahmut devri I. Mızıkacılar Devri olarak da anılmaktadır. Donizetti Paşa uzun yıllar I. Mızıkacılar Devrine rehberlik etmiştir. Yaklaşık kırk yıllık süre içerisinde bando çok gelişmiş, fakat kalıcı tedbirler alınmamıştır (Ergüder vd. 2015b).

II. Abdülhamit'le beraber (1876 – 1909) II. Mızıkacılar devri başlar. Saffet Bey, Şevket Bey, Arnavut Ali Rıza Bey o dönemin ünlü müzisyenlerdir. Guatelli Paşa döneminde tanınmış flüt sanatçıları Miliyaço Efendi, Sol Kolağası (İtalyan) ve Vensan (Fransız), Çelentano Efendi (Pikolocu)'dir. 1908'de Meşrutiyetin ilanı ile saray mızıkası tekrar canlanmıştır. Bu devirde klarnetçi Zati Bey, Mustafa Saffet Bey, flütist Nazım Bey, Saffet Atabinen, Faik Bey gibi yüksek rütbeli mızıkacı subayları değerli hizmetlerde bulunmuşlardır. Bu devirde mi bemol flüt, fife ve pikolo bandoda ve orkestrada kullanılan çalgılardandır. Daha sonra Saffet Atabinen'in yardımcılarıyla Fransız metoduna ve flütte Böehm sistemine de geçilmiştir (Ergüder vd. 2015b).

Cumhuriyet dönemine gelindiğinde, Osmanlıda var olan sisteme göre belli değişikliklere gidilmiş ve günümüze kadar uzanan flüt eğitimi süreci başlamıştır. 27 Nisan 1924'te Atatürk'ün emriyle Ankara'ya nakledilmiş olan Riyaset-i Cumhur Musiki Heyeti, Millî Savunma Bakanlığına bağlanmıştır. Bu sıralarda orkestranın kadrosu 45-50 kişi kadardı. Flüt grubunda grup şefi Kadri Özozan, şef muavini Ali Rıza Bey vardı. Bir yandan da müzik öğretmeni yetiştirecek bir okulun açılması için girişimler sürmektedir. Zamanın

Millî Eğitim Bakanı Vasıf Çınar ve arkadaşları, Atatürk'ün desteğini alarak Ankara'da Musiki Muallim Mektebi'ni kurmaya karar verirler. Altı ay sonra 1 Kasım 1924'te bu karar gerçekleşmiş olur. Okul müdürlüğüne, Orkestra Şefi Zeki Bey atanır. Birinci yıl, bu okula 12 erkek öğrenci, üçüncü yılda ise ilk defa kız öğrenciler alınmıştır (Ergüder vd. 2015c).

Cebeci'deki yeni okul binasının 7 Mayıs 1927'de temelleri atılmış, Atatürk'ün emriyle 1929-1930 ders yılında eğitim ve öğretime başlanmıştır. Zeki Üngör, 1934 yılına kadar hem Riyaset-i Cumhuriyet Armoni Müzikası şefi, hem de okul müdürü olarak görevini sürdürmüştür. Musiki Muallim Mektebi, 1929 yılında beş yıllık eğitim sonunda ilk mezunlarını vermiştir. Flüt öğrencileri ise ilk kez 1927-1928 ders yılında okula alınmıştır. Flüt öğretmenliğine Yüzbaşı Kadri Özoğan atanmış ve 1931 yılında flüt bölümü ilk mezununu vermiştir (Ergüder vd. 2015c).

Musiki Muallim Mektebi'nin yetiştirdiği genç öğretmenler yurt düzeyine yayılırken Başkent Ankara çoksesli müziğin merkezi olmaya koyulmuştur. Riyaset-i Cumhuriyet Filarmoni Orkestrası ile okul korosunda uygun çalışma ortamı bulan besteciler, çeşitli eserler vermeye başlamıştır. Bu dönemde çoksesli müzik alanındaki ilk gelişme hızının yetersiz görülmesi, bazı önlemlerin alınmasını gerektirmiştir. Danışman olarak çağın ünlü bestecilerinden Paul Hindemith (1895-1963) Almanya'dan çağırılmıştır. Müzik eğitiminin Batı'ya uygun bir düzeye getirilmesinde Hindemith'in verdiği raporla, düşünce ve öğütlerinden yararlanılarak çalışmalar sürdürülmüştür. Bu düşünce ve öğütlerin ışığında, 1936 yılında Musiki Muallim Mektebi yeni bir düzene kavuşturulmuş, Batı benzeri bir konservatuvar örgütü doğmuştur (Ergüder vd. 2015c).

Öğretmen yetiştirme görevi ise 1926 yılında kurulan Gazi Terbiye Enstitüsü'nün Müzik Şubesi'ne verilmiştir. 1938-1939 öğretim yılında, üç yıl önce Almanya'dan gelen Prof. Eduard Zuckmayer'in şefliğinde öğretmen yetiştirmek üzere iki yıllık öğretim ile Gazi Terbiye Enstitüsü hizmete sokulmuştur. Ankara Devlet Konservatuarı ise 1936 yılından itibaren sanatçı yetiştirmeyi amaçlayarak senfonik orkestralara ve balelere değerli sanatçılar vermeye başlamıştır (Ergüder vd. 2015c).

Gazi Terbiye Enstitüsünün müzik eğitimcisi yetiştirmeye başlamasından sonra sırasıyla 1969'da İstanbul, 1973'te İzmir, 1981'de Bursa'da Müzik Bölümlerinin açılmıştır. 1982 yılında tüm yükseköğretim kurumları üniversite kapsamına alınmış ve bunları, çeşitli üniversitelere bağlı fakültelerin bünyelerinde açılan diğerleri izlemiştir. Günümüzde müzik

öğretmenliği bölümünün sayısı yirmi beşe kadar yükselmiş ve halen daha yeni bölümlerle bu sayı daha da artmaktadır (Öz, 2001).

Flüt eğitimi, konservatuvar ve güzel sanatlar liseleri, eğitim fakültelerinin müzik bölümleri, konservatuvarlar ve güzel sanatlar fakültelerinin programlarında yer almaktadır. Lisans eğitiminden mezun olan flüt öğrencileri senfoni orkestralarında sanatçı ya da ortaöğretim kurumlarında ve fakültelerde flüt eğitimcisi olabilmektedir (Ergüder vd. 2015d).

Ülkemiz müzik eğitiminde flüt, yalnız bireysel çalgı eğitimi derslerinde değil aynı zamanda toplu çalma derslerinde de etkin bir biçimde kullanılmaktadır. Bireysel çalgı eğitimi derslerinde çalgılarıyla ilgili temel becerileri kazanıp belli bir düzeye ulaşan öğrenciler, toplu çalmanın en gelişmiş ve en teknik biçimi olan Orkestra/Oda Müziği dersinde bu becerileri geliştirip belli bir teknik olgunluğa ulaşmanın yanı sıra toplu çalmayla ilgili kalıcı bir öğrenme de gerçekleştirmektedirler. Bireylerin zihinsel, duyuşsal ve fiziksel koordinasyon becerilerinin yanı sıra sosyal gelişimlerinde de önemli bir rol üstlenen toplu çalgı eğitimi kapsamındaki derslerden biri orkestra ve oda müziği dersleridir (Varış, 2016).

Bir ders olarak orkestra-oda müziği eğitimi, sanatçı ve müzik öğretmeni yetiştiren kurumlarda uygulanan programlarda; Oda Müziği-Talebe Orkestrası, Toplu Çalgı Çalışmaları ve Orkestra, Birlikte Seslendirme, Seçmeli Müzik Özel Alanları gibi çeşitli adlar altında müzik eğitimi programları içinde yer almıştır. Gazi Yüksek Öğretmen Okulunda en kapsamlı ilk program sayılan 1941 programındaki bu ders, Oda Müziği-Talebe Orkestrası adı altında, öğretim süresi boyunca (3 yıl) oda müziği haftada 1 saat, talebe orkestrası haftada 2 saat olarak okutulmuştur. Öncekinden daha kapsamlı olarak hazırlanan 1970 programında Toplu Çalgı Çalışmaları ve Orkestra olarak her sınıfta haftada 3 saat olarak okutulmuştur. 1980 programında ise 3. ve 4. sınıflarda her yarıyıl 2'şer saat olmak üzere Seçmeli Müzik Özel Alanları adı altında orkestra-oda müziği çalışmaları yapılmıştır (Öz, 2001).

Branşı keman olan bir öğretim elemanı için en uygun oda müziği grubu, yaylılardan kurulmuş olan gruptur (Öz, 2001). Bu fikirden yola çıkarak, bireysel çalgısı flüt olan bir öğretim elemanı için de en uygun oda müziği grubu, üflemelilerden oluşan bir gruptur diyebiliriz.

Orkestra/Oda müziği derslerinde, hem farklı çalgı gruplarının bir araya gelme zorunluluğu hem de öğrenci dağılımının orantısız olması gibi nedenlerden dolayı uyumlu topluluklar oluşturmak mümkün olmamaktadır. Orkestra/Oda müziği eğitiminde yaşanan bir diğer sorun da öğrencilerin düzeyine göre eser bulmada yaşanan zorluklar ve dağar (repertuvar) eksikliğidir. Müzik Eğitimi Anabilim Dallarının birçoğunda, orkestra-oda müziği eğitiminde kullanılacak ders materyali yok denecek kadar azdır. Oluşturulan oda müziği grubu ya da gruplarına uygun eser bulmak, öğretim elemanının kişisel çabasıyla mümkün olmaktadır. Bu durum derslerde repertuvarla ilgili sorunlara neden olmaktadır. Oda müziği dersini yürüten öğretim elemanlarının, öğrencilerin düzeyine ve derste bir araya getirilen çalgı topluluklarına uygun nitelikte yeteri kadar oda müziği dağarcığına sahip olmadığı düşünülmektedir (Öz, 2001, Soyток, 2017).

Flüt eğitimi gören öğrencilerin oda müziği repertuvarı hakkında yeterli miktarda kaynağa sahip olmamaları, yalnız flüt ekseninde yazılmış oda müziği eserleri hakkında yeterince Türkçe kaynak bulunmaması ve bu eğitimi veren öğretim elemanlarının kaynak bulmakta yaşadığı zorluklar bu çalışmanın problem durumunu oluşturmuştur.

1.6. Problem Durumu

Ülkemizde flüt topluluklarına kaynak olabilecek bir repertuvar araştırmasının yapılmamış olması, yalnız flüt ekseninde yazılmış oda müziği eserleri hakkında Türkçe kaynak bulunmaması ve bu toplulukları yürüten öğretim elemanlarının kaynak bulmakta yaşadığı zorluklar bu çalışmanın problem durumunu oluşturmuştur. Flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserlerin eğitimde kullanılması amacıyla bir envanterin oluşturulmasına ihtiyaç olduğu düşünülmektedir.

1.7. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserleri saptamak, bir envanter oluşturmak ve elde edilen eserleri genel olarak analiz edip, eğitim müziğinde kullanılabilmesi için zorluk derecelerinin belirlemektir. Bu amaca ulaşmak için problem ifadesi şöyle tespit edilmiştir:

- Flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler ve özellikleri nelerdir?

1.7.1. Alt Amaçlar

1. Barok Dönemde flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler, bestecileri ve özellikleri nelerdir?
2. Klasik Dönemde flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler, bestecileri ve özellikleri nelerdir?
3. Romantik Dönemde flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler, bestecileri ve özellikleri nelerdir?
4. 20. yüzyılda flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler, bestecileri ve özellikleri nelerdir?

1.8. Araştırmanın Önemi

Bu çalışma Anadolu güzel sanatlar liseleri, konservatuvarların müzik bölümleri, güzel sanatlar fakültelerinin müzik bölümleri ve eğitim fakültelerinin müzik eğitimi anabilim dallarında kurulan flüt topluluklarına, bu dersi yürüten öğretim elemanlarına ve araştırmacılara kaynak sağlaması açısından önem taşımaktadır. Bu nedenle yapılan bu çalışmanın önemli bir boşluğu dolduracağı ve alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

1.9. Varsayımlar

- Belirlenen yöntem araştırmanın amacına ve problemin çözümüne uygundur.
- Ulaşılan eserlerin evreni temsil ettiği varsayılmıştır.

1.10. Sınırlılıklar

Bu araştırma; Barok Dönemden, 20. yüzyıl sonuna kadar geçen süre zarfında yalnız flüt dörtlüleri için bestelenmiş eserlerle sınırlıdır. 21. yüzyıl eserleri, solo, düet, trio, kentet ve üzeri topluluklar için bestelenmiş flüt eserleri bu çalışmanın dışında tutulmuştur.

1.11. Tanımlar

Düo: Ses müziğinde iki şarkıcı için eşlikli ya da eşiksiz eser, ya da iki partisi olan çalgı müziği bestesi (Say, 2002).

Quartet: Dördül, dörtlü, dört çalgıdan oluşan oda müziği grubu (Aktüze, 2003).

Trio: Üç algı için bestelenmiş eser, ya da bu eseri seslendiren üç solo çalgı sanatçısından oluşmuş oda müziğı topluluğı (Say, 2002).

BÖLÜM II.

İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

Bu bölümde araştırma konusu ile ilgili olan tezlere, makalelere ve kitaplara yer verilmiştir.

Yuvarlak (2008), ‘Çağdaş Türk Bestecilerinin Flüt Repertuarı ve Çağdaş Türk Flütistler’ isimli yüksek lisans tezinde, Cumhuriyet'ten günümüze kadar yazılan Türk flüt eser listelerini, Türk flütistlerinin ve flüt eseri yazan bestecilerin, Türkiye'deki flüt müziği ve müzik eğitim sistemine ait görüşlerini içermektedir. Flüt eğitim repertuarı oluşturulması konusunda, besteci ve flütist işbirliği ile gelişecek yeni araştırmalar yapılması ve projeler üretilmesinin faydalı olacağı sonucuna varmıştır.

Akıncı (1994)'nın yapmış olduğu, ‘Yan Flüt Tekniği ve Flüt Dağarının İncelenmesi’ isimli yüksek lisans tezini iki bölümde incelemiş; ilk bölümde flüt çalgısının tarihsel boyutta gelişimini incelemiş, ikinci kısmında ise flüt dağarı hakkında bilgiler sunmuştur. Bu tür çalışmaların gelecek kuşaklara ve bu alanda yapılacak bilimsel araştırmaları teşvik edeceğini öne sürmüştür.

‘Güzel Sanatlar Liseleri Batı Müziği Çalgı Toplulukları Dersi Repertuarına Yönelik Sorunların İncelenmesi’ başlıklı yüksek lisans tezinde Dağdeviren (2015), Güzel Sanatlar Liseleri Batı müziği çalgı toplulukları dersinin öğretim programının yapısı ve uygulanmasına ilişkin mevcut durumu saptamak, bulgularla durum değerlendirmesi gerçekleştirmek, önerilerle bu dersin daha işlevsel hale gelmesine katkı sağlamaya çalışmıştır. Araştırmada çeşitli Güzel Sanatlar Liselerindeki derslerde kullanılan repertuar, eserlerin çeşitliliği incelenmiş ve birbirleriyle kıyaslanmıştır. Repertuarların birbiriyle örtüşüp, örtüşmediği ayrıca mevcut orkestra kitaplarının derslerde kullanılabilirliği araştırılmıştır. Çalışmanın sonucunda, her okulun repertuarının farklı olduğu, Türk müziği sınıfındaki eser ve düzenlemelerin yetersiz olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır. Dağdeviren, MEB tarafından internet ortamında elektronik bir repertuar

havuzu oluşturulmasını ve bu havuzdaki eserlere hem ek yapılabilecek, hem de indirilebilir özelliklere sahip olması gerektiğini önermiştir.

Akyürek (2009), ‘Müzik Eğitimsi Yetiştiren Kurumlarda Orkestra/Oda Müziği Eğitimi ve Orkestra Yapılanmalarının İncelenmesi’ isimli doktora tezinde müzik eğitimsi yetiştiren kurumlarda orkestra/oda müziği eğitiminde ve ilgili kurumlardaki orkestra yapılanmalarında mevcut durumu saptamak, bulgularla durum değerlendirmesi gerçekleştirmek ve önerilerle orkestra/oda müziği eğitiminin daha işlevsel hale gelmesine katkı sağlamak istemiştir. Çalışmada sonuç olarak, öğrencilerin teknik düzeylerine ve dersin amacına uygun ders planı hazırlanması, uygun repertuvarın seçilmesi, bireysel çalgı eğitimi kapsamında öğrencilerin yeterli teknik düzeye ulaştırılması, toplu çalma, birlikte müzik yapma eğitimi için programda ayrılan ders saatlerinin artırılması gerektiği araştırmacı tarafından belirtilmiştir.

Şenol (2012), ‘Romantik Dönem Bestecilerinin Flüt Eserleri ve Günümüz Flüt Eğitimine Yansımaları’ isimli yüksek lisans çalışmasında, Romantik Dönem bestecilerinin flüt edebiyatına yaptıkları katkıları ortaya koyma ve Romantik Dönem flüt eserlerini belirleme amacına yönelik olarak yapılmıştır. Romantik Dönemde flüt eseri bestelemiş 334 besteci, 438 solo flüt eseri, 104 flüt konçertosu, 94 flüt ve piyano için sonat, 2903 piyano veya orkestra eşlikli küçük çaplı eser, 282 metot saptamıştır. Araştırmacı sonuç olarak toplamda 3539 adet Romantik Dönem flüt eserine ulaşmıştır.

Öz (2001), ‘Müzik Öğretmeni Yetiştiren Kurumlarda Orkestra/Oda Müziği Eğitiminde Yaylı Çalgıların Yeri ve Önemi’ isimli makalesinde orkestra-oda müziği eğitiminde uygulamaya yönelik sorunları 3 boyutta şekillendirmiştir. İlki, oda müziği grupları oluşturmada karşılaşılan sorunlar, ikincisi ortam-araç gereç sorununu ve son olarak da orkestra-oda müziği eğitiminde repertuvar sorununu ele alınmıştır. Müzik öğretmeni yetiştiren kurumlarda mekân, araç-gereç, repertuvar eksikliği olduğunu tespit etmiş buna rağmen orkestra ve oda müziği gruplarında bir artış olduğunu gözlemlemiştir. Bu sorunlara yönelik, uygun çalışma ortamlarının tertip edilmesi, yurt içi ve yurt dışından uygun repertuvar sağlanması yolunda çaba gösterilmesi gerektiği ve oda müziği gruplarının oluşumunda çalgı türleri yönünden özen gösterilmesi gerektiğini savunmuştur.

Soytok (2017), ‘Müzik Eğitimi Anabilim Dallarındaki Flütlü Oda Müziği Gruplarında Karşılaşılan Sorunlar’ isimli makalesinde flüt çalgısının oda müziği dersindeki yerini anlatmış ve flütün bulunduğu oda müziği gruplarıyla oda müziği dersini yürüten öğretim

elemanlarının görüşlerine başvurarak, derste farklı çalgı gruplarının bir araya gelmesinden kaynaklanan repertuvar sorunlarını ortaya koymuştur. Müzik eğitimi bölümlerinde kullanılabilecek oda müziği dağarına ihtiyaç olduğu, besteciler ve düzenleme alanında uzman kişilere sipariş ya da yarışmalarla elde edilebilecek bir repertuvar ortaya çıkarılmasıyla ilgili önerilerde bulunmuştur.

‘Orkestra/Oda Müziği Dersinin Müzik Öğretmeni Yetiştirme Sürecinde Yeri ve Önemi’ başlıklı çalışmasında Varış (2016), bireysel çalgı ve Orkestra/Oda Müziği derslerinin tanımları, işlevselliği, genel yapılanma şekilleri, programdaki yeri ve önemi, programdaki diğer derslerle olan etkileşimleri betimlenmiş ve ilgili öğretim elemanlarının görüşleri doğrultusunda Orkestra/Oda Müziği dersinin müzik öğretmeni yetiştirme sürecindeki yeri ve önemi değerlendirilmiştir.

Taş (2009), ‘20. Yüzyıl Bestecilerinin Solo Çalgı Olarak Viyolaya Yaklaşımları ve Viyola Repertuvarına Katkıları’ isimli yüksek lisans tezi çalışmasında viyolanın gelişim tarihi, eşliksiz viyola eserleri, orkestra eşlikli viyola eserleri ve piyano viyola ikilisi için yazılmış repertuvarı ortaya koymuş ve bu repertuvarla ilgili dünyaca ünlü üç viyola sanatçısının görüşlerini almıştır. Bu araştırma ve görüşmeler sonucunda: eşliksiz viyola eserlerinin nicelik bakımından en çok 20. yüzyılda yazıldığı, eser çoğunluğunun viyola için bestelendiği, repertuvarın büyük çoğunluğunun basımı olduğu, eserlerin bütüne göre çok azının ses kaydının yapıldığı sonuçlarına ulaşmıştır. Bu sonuçlar doğrultusunda: senfonik toplulukların viyola solistlerine daha çok yer vermesi, viyola cemiyetlerinin artırılması ve açılması yönünde teşviklerin olması, viyola için yazılmış yeni eserlerin bilinmesi yönünde çalışmalar yapılması, ses kayıtlarının artırılması, viyola eğitiminde güncel eserlerden daha çok yararlanılması ve viyola için yeni eserlerin üretilmesini teşvik etmek için yarışmalar düzenlenmesi gerektiği yönünde önerilerde bulunmuştur.

Valasek, M. L. (1977) ‘Flute Quartets From the Second Half of the Eighteenth Century’ adlı doktora çalışmasında 18. yüzyılın ikinci yarısında geçen flüt quartetin ilk oluşumlarını ve gelişimini açıklamış, o evrenin senfonik yapıdan doğan diğer biçimlerini ele almış, dönemin rokoko ve fırtına gerilim akımlarının müzikteki yansımalarını betimlemiş ve bestelenmiş barok ve klasik eserlerdeki stil özelliklerini analiz etmiştir. Klasik Dönemdeki Viyana etkisini anlattığı ve bu dönemde A. Kroll, F. A. Schubert, G. B. Viotti, F. J. Haydn ve C. H. Kunze’nin flüt quarteti için bestelemiş olduğu eserleri derinlemesine analiz etmiş ve bu eserlerin yorumlanması konusunda önerilerde bulunmuştur.

Stanek, E. (2014), ‘New Insight of Into the Flute Quartet Genre: Historical and Analytical Backround to the Flute Quartets, opus 145, by Ferdinand Ries’ isimli doktora tezinin ilk kısmında üflemeli ve yaylı çalgıların erken oda müziğinin formlarındaki yerini, yaylı dörtlüsünün kökenlerini, 18. ve erken 19. yüzyıllarda müzikteki değişimi, flütün 18. ve erken 19. yüzyıllardaki gelişimini ve Ferdinan Ries’in biyografisini incelemiştir. İkinci kısımda Ferdinan Ries’in bestelemiş olduğu quartetlerinin analizini yapmış, üçüncü kısımda da eserlerin icra analizi hakkında önerilerde bulunmuştur.

BÖLÜM III

YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, veri toplama araçları ve verilerin analizinde kullanılan teknikler hakkındaki bilgilere yer verilmiştir.

3.1. Araştırmanın Modeli

Bu araştırmada nitel ve nicel karma model kullanılmıştır. Araştırmanın nicel boyutu Barok Dönemden 20. yüzyılın sonuna kadar flüt dördlüsü için bestelenmiş eserlerin saptanmasına yönelik tarama modeline uygun olarak yapılmıştır. Tarama tekniği, geçmişte veya halen sürmekte olan bir durumu var olduğu şekilde betimlemeyi amaçlayan bir bilimsel araştırma tekniğidir (Karasar, 2009). Buna göre araştırmanın modeli, süre ve uygulanan yöntem açısından bakıldığında betimsel bir çalışmadır.

Araştırmanın nitel boyutunda ise zorluk derecelerinin belirlenmesi için elde edilen eserlerin yazılı ve sesli kopyaları yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılarak iki flüt eğitimcisi ve bir adet oda müziği uzmanının görüşüne sunulmuştur. Araştırma, nitel araştırma desenlerinden durum çalışmasına örnektir. Yıldırım ve Şimşek (2013) nitel araştırmaları; gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, algıların ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konulduğu bir süreç olarak tanımlamıştır.

3.2.Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini Barok Dönemden 20. yüzyıla kadar flüt dördlüsü için bestelenmiş bütün eserler oluşturmaktadır. Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda elden edilen eserlerin yazılı kopyaları bu çalışmanın örneklemine oluşturmaktadır.

3.3. Verilerin Toplanması

Barok Dönemden 20. yüzyıla kadar flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserlerin belirlenmesinde öncelikle flüt dağarı hakkında yazılmış kaynaklar incelenmiş, basılı kitaplara ulaşılmış, internet ve kütüphaneler üzerinden yapılan katalog tarama işlemleriyle karşılaştırılarak var olan flüt dörtlüsü edebiyatı ortaya konmuştur.

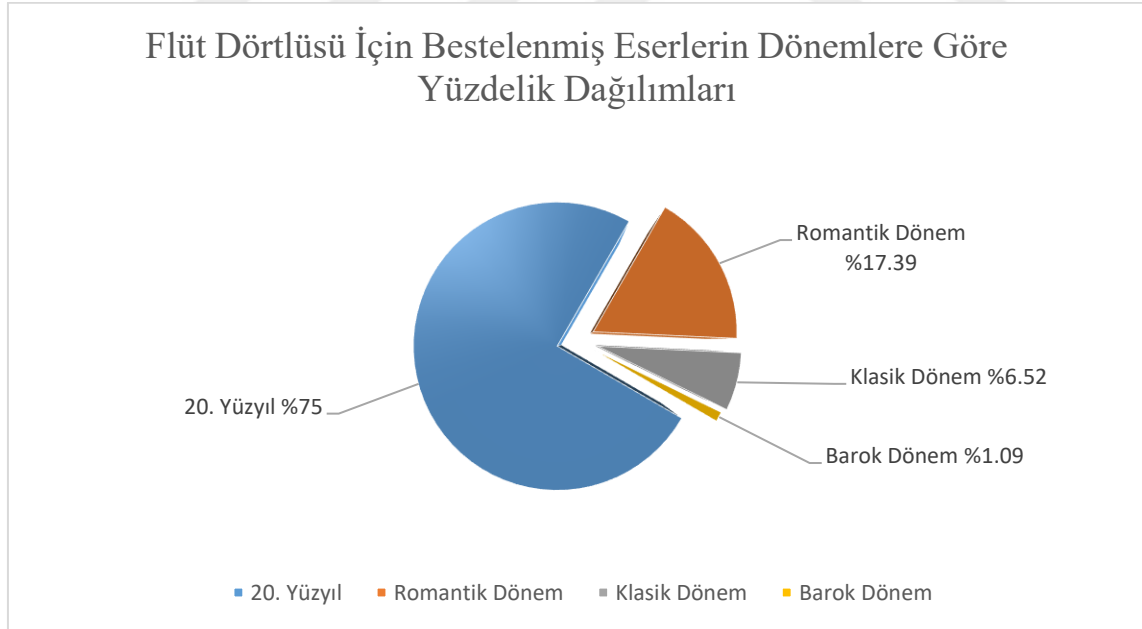
Kütüphane ve internet üzerinden katalog taramaları yapılarak repertuvardaki eserlerin notalarına ulaşılmıştır. Bu tarama sonucu bulunamayan notalar, yayın evleri aracılığıyla elde edilmiştir. Eserlerin ses kayıtlarına ulaşmak için ise, 'YouTube', 'Spotify' ve 'Amazon' uygulamalarının veri tabanları taranmıştır. Elde edilen eserler eğitimde kullanım kolaylığı sağlaması bakımından genel olarak analiz edilmiş ve iki adet flüt eğitimcisi ve bir adet oda müziği uzmanına eserlerin ses kayıtları ve yazılı kopyaları verilerek zorluk dereceleri belirlenmiştir.

BÖLÜM IV

BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde araştırmanın bulgu ve yorumlarına alt problemler çerçevesinde yer verilmiştir. Yapılan kaynak tarama sonucunda toplamda 70 bestecinin yazmış olduğu 91 adet eser tespit edilmiş ve bu eserlerin özellikleri ve genel analizi aşağıda verilmiştir.

Flüt dörtlüsü için Barok Dönemden 20. yüzyıla kadar bestelenmiş eserlerin yüzdeler dağılımları şekil 28. verilmiştir.

Şekil 27. Flüt Dörtlüsü İçin Bestelenmiş Eserlerin Dönemlere Göre Yüzdeler Dağılımları.

4.1. Birinci Alt Probleme Yönelik Bulgular ve Yorum

Aşağıda araştırmanın birinci alt problemi ele alınıp yorumlanmıştır. Araştırmanın birinci alt problemi aşağıdaki gibi ifade edilmiştir.

Birinci alt problem: Barok Dönemde flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler, bestecileri ve özellikleri nelerdir?

Yapılan kaynak tarama sonucunda Barok Dönemde sadece 1 bestecinin flüt dörtlüsü için yazmış olduğu 1 adet esere ulaşılmıştır. Bu araştırmanın sonucunda elde edilen bulgular Tablo 1’de yer almaktadır.

Tablo 1

Barok Dönemde Flüt Dörtlüsü İçin Bestelenmiş Eserler ve Besteciler

Besteci	Doğum-Ölüm Tarihi	Eser	Zorluk Derecesi
Galuppi, Baldassare	1706 - 1785	Toccata	-

Barok Dönemde flüt dörtlüsü için eserler vermiş bestecilerin ulaşılabilen hayat hikâyeleri ve elde edilen eserlerin analizleri aşağıda yer almaktadır.

Galuppi, Baldassare (1706-1785) İtalya

Besteci ve klavsen virtüözüdür. İlk müzik eğitimini babasından almış ve 1722 yılında da ilk operasını bestelemiştir. Bir dönem “Conservatorio degli Incurabili”da çalışmıştır. Londra’da 2 yıl kadar kaldıktan sonra II. Katerina tarafından San Petersburg davet edilmiş ve sarayın müzik direktörlüğünü üstlenmiştir. Besteci hayatının son dönemlerini klavsen parçaları ve oratoryolar hazırlamaya adanmıştır (https://tr.wikipedia.org/wiki/Baldassare_Galuppi).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda bestecinin ‘Toccata’ isimli 1 adet eseri tespit edilmiştir. Ancak yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

4.2. İkinci Alt Probleme Yönelik Bulgular ve Yorum

Aşağıda araştırmanın ikinci alt problemi ele alınıp yorumlanmıştır. Araştırmanın ikinci alt problemi aşağıdaki gibi ifade edilmiştir.

İkinci alt problem: Klasik Dönemde flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler, bestecileri ve özellikleri nelerdir?

Yapılan kaynak tarama sonucunda Klasik Dönemde 4 bestecinin flüt dörtlüsü için yazmış olduğu 6 adet eser bulunmuştur. Bu araştırmanın sonucunda elde edilen bulgular Tablo 2’de yer almaktadır.

Tablo 2

Klasik Dönemde Flüt Dörtlüsü İçin Bestelenmiş Eserler ve Besteciler

Besteci	Doğum-Ölüm Tarihi	Eser	Zorluk Derecesi
Dittersdorf, Karl D. von	1739 - 1799	Noktürn	Orta
Gianella, Luigi	1778 - 1817	Sol Majör İlk Büyük Dörtlü, Op. 52	Orta
Reicha, Anton	1770 - 1836	Dörtlü, Op. 12	Orta
Reicha, Anton	1770 - 1836	Dörtlü, Op. 19	-
Schneider, Georg A.	1770 - 1839	Mi Bemol Majör İlk Büyük Dörtlü, Op. 68	-
Schneider, Georg A.	1770 - 1839	Fa Major İkinci Büyük Dörtlü, Op. 72	-

Klasik Dönemde flüt dörtlüsü için eserler vermiş 4 adet bestecinin hayat hikâyeleri ve yazılı kopyasına ulaşılabilen 3 adet Klasik Dönem eserinin genel analizi aşağıda yer almaktadır.

Dittersdorf, Karl D. von (1739 – 1799) Avusturya

Çok küçük yaşlarda keman eğitimine başlayan sanatçı yeteneğiyle etrafındaki herkesi büyülemiştir. 1761 yılında Viyana'daki Avusturya İmparatorluk Sarayı'na solist müzisyen olarak göreve alınmıştır. 1799 yılında Bohemya'da vefat eden sanatçı Haydn, Mozart,

Gluck ve C.P.E. Bach gibi bestecilerle birlikte Klasik Dönem müziğinin başta gelen bestecilerinden olduğu kabul edilmektedir ([wikipedia.org/CarlDittersvonDittersdorf](https://tr.wikipedia.org/wiki/Carl_Ditters_von_Dittersdorf)).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Noktürn’ isimli 1 adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

Noktürn Analizi:

Üç ayrı bölümden oluşan bu gece müziğinin ilk bölümü ‘Adagio’ olarak belirtilmiş ve füğ formunda bestelenmiştir. Re majör tonunda, 3/4'lük ölçü birimine sahip olan bu bölümde 1. ve 2. flütlerde ezgi paralel, 3. ve 4. flütler ise dikey bir yapı sergilemektedir. Küçük çarpma ve senkoplarla süslenmiş ilk bölüm trillerle ve çalım kolaylığıyla dikkat çekmektedir.

II. bölüm olan ‘Minuetto’ katlı şarkı formunda ve Re majör tonunda bestelenmiştir. Trio bölümünde sol majöre yönelen eserde 4. flüt basso continuo görevini üstlenmekte ve 2. flütle uyumlu bir şekilde 1. ve 3. flütlerdeki ezgiyi ön plana çıkartmaktadır.

Son bölüm ‘fuga’ olabildiğince hızlı ve dinamik bir yapıda re majör tonunda bestelenmiştir. Füğ formunda yazılmış olan bu eser ana temanın çeşitlemelerinden oluşmaktadır. Üçüncü ve 4. flütler bir viyola-viyolonsel ikilisi gibi yer alırken, 1. ve 2. flüt birbirine paralel ana ezgiyi seslendirmektedir.

Gianella, Luigi (1778 – 1817) İtalya

İtalya’da doğduğu düşünülen besteci hakkında çok az bilgi mevcuttur. Arkadaşı Domenico Cimarosa’nın cenazesi için bestelediği flüt konçertosunu tören esnasında seslendirdiği bilinmektedir. Flüte dair birçok eser besteleyen sanatçının en bilinen yapıtı flüt dörtlüsü için yazdığı Op. 52. numaralı eserdir (https://de.wikipedia.org/wiki/Luigi_Gianella).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Sol Majör İlk Büyük Dörtlü Op. 52’ isimli 1 adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

Sol Majör İlk Büyük Dörtlü Op. 52 Analizi:

Klasik Dönemin İtalyan operalarından esinlenilmiş olan eser 3 bölümden oluşmaktadır. Deşifre ve oda müziği çalışmaları için biçilmiş kaftan olan orta seviyeli bu eser sonat biçiminde yazılmıştır. İlk bölüm 'Allegro' sol majör tonunda 4/4'lük ölçüde bestelenmiştir. Klasik Dönemin tüm özelliklerini içinde barındıran bu bölüm dinamizmi, artikülasyonları ve yoğun arpejleriyle dikkat çekmektedir.

'Nel cor piu non mi sento' yani İtalyanca 'Kalbimde daha fazla hissetmiyorum' adlı ikinci bölüm İtalyan besteci Giovanni Paisiello'nun *La molinara* isimli operasından alınmış hüznü bir bölümdür. Her sözü aşkla dolu bu eserin flüte uyarlanmış hali de en az gerçeği kadar hüznü duyulmaktadır. Katlı şarkı formunda yazılmış bu bölüm 6/8'lik ve re majör tonundadır. 61. ölçüyle 'Adagio non troppo' olarak belirtilen kısım modülasyona uğrar ve re minörde devam etmektedir. Bölümün üçüncü kısmındaysa tempo hızlanır ve 'Allegro' ile eser tekrar re majöre döner. Çok hızlı ve zorlu olan bu kısımda üçlemeler ön plandadır. Birçok farklı artikülasyon öbekleri bulunduran bu kısım tekrar ana ezgiye dönen bir geçiş bölümüdür. Tekrar ilk hüznüne geri kavuşan eser tatlı bir bitiriş sergilemektedir.

Üçüncü ve son bölüm 'Finale' sol majör tonundadır. Sonat formunda bestelenmiş olan bu bölüm 3/8 lik ve hızlı bir tempodadır. Bestecinin not düşümüyle hafif bir gürültüde başlayan eser ilk temasındaki duru anlatımı ikinci temada da sürdürür. Gelişme bölümünde hızlı çift ve üç dil teknikleriyle çalınabilecek pasajlar içeren bu bölüm senkop ve trillerle süslenmiş birçok dans ögesini de içinde barındırmaktadır.

Reicha, Anton (1770 – 1836) Çek Cumhuriyeti / Fransa

Sonradan Fransız vatandaşı olan Çek besteci, Beethoven'ın hayat boyu çok yakın bir arkadaşı olmuştur. Ayrıca List, Franck ve Berlioz'un da öğretmenliğini yapmıştır. Bir dönem Hofkapelle Electoral Orkestrası'nda da hizmet veren besteci Napoleon'un Viyana'yı fethetmesiyle, hayatının geri kalanını geçireceği Paris'e kaçmak zorunda kalmıştır. 1818 yılında Paris Konservatuvarına profesör olarak atanmıştır (https://en.wikipedia.org/wiki/Anton_Reicha).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Dörtlü, Op. 12' ve 'Dörtlü, Op.19' isimli 2 adet eser tespit edilmiş ve bunlardan ilkinin yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

Dörtlü, Op. 12 Analizi:

Flüt edebiyatının en bilindik eserlerinden biri olan eser toplamda 4 ayrı bölümden oluşmaktadır. İlk bölüm 'Allegro', sonat formunda yazılmış olup re majör tonundadır. Ezginin her flütte ayrı ayrı dolaştığı eser dinamik bir yapıda Klasik Dönemin tüm güzelliklerini sergilemektedir. Klasik üslupla icra edilmesi gereken her bir artikülasyon yorum için hayati önem taşımaktadır.

II. bölüm 'Andante' birinci flütün sorularına ikinci flütün cevap vermesiyle başlamaktadır. Orta tempolu bu bölüm 6/8'lik, sol majör tonunda ve sonat formunda bestelenmiştir. Anlatımın teknikten daha çok ön plana çıktığı bu kısımda ezgi her flüt partisiyle ayrı ayrı seslendirilmektedir.

Çok eğlenceli bir bölüm olan 'Menuetto' sol majör tonunda olup, katlı şarkı formunda bestelenmiştir. 3/4'lük 'Allegro vivace' olan bölüm trio kısmında iyice hızlanarak ardışık diziler ve arpejlerle dinamizmini yükseltmektedir. Ana temaya geri dönen bu güzel dans bölümü başladığı eğlenceyle son bulmaktadır.

IV. ve son bölüm olan 'Finale' re majör tonunda ve 2/4'lük ölçekte bestelenmiştir. Oldukça hızlı ve zorlu olan bu bölüm için besteci 'Allegro vivace' olarak not düşmüştür. Rondo formunda yazılmış olan 'Finale' bölümü eğlencesini her temasında hem dinleyiciye, hem de icracılarına yansıtmaktadır.

Schneider, Georg A. (1770 – 1839) Hollanda

Usta bir korno yorumcusu ve aynı zamanda ünlü bir şef olan Alman bestecidir. 1813 yılında Napoleon'un Berlin'i işgal etmesi sebebiyle ailesini de yanına alarak günümüz Estonya'sının Talinn şehrine kaçmak zorunda kalmıştır. 1815 yılında Berlin'e geri dönen besteci, 1819'da Prusya orkestralarında şeflik yapmaya başlamış ve giderek artan ünüyle birlikte 1833 yılında Prusya Sanat Akademisi'ne öğretmen olarak atanmıştır. Müzik stili olarak kendisine Haydn ve Mozart'ı örnek alan besteci üflemeli çalgılar üzerine birçok eser yazmıştır (https://nl.wikipedia.org/wiki/Georg_Abraham_Schneider).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Mi Bemol Majör İlk Büyük Dörtlü Op. 68' ve 'Fa Majör İkinci Büyük Dörtlü Op. 72' isimli 2 adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ancak her 2 eserin de yazılı kopyalarına ulaşılamamıştır.

4.3. Üçüncü Alt Probleme Yönelik Bulgular ve Yorum

Aşağıda araştırmanın üçüncü alt problemi ele alınıp yorumlanmıştır. Araştırmanın üçüncü alt problemi aşağıdaki gibi ifade edilmiştir.

Üçüncü alt problem: Romantik Dönemde flüt dördlüsü için bestelenmiş eserler, bestecileri ve özellikleri nelerdir?

Yapılan kaynak tarama sonucunda Romantik Dönemde 11 bestecinin flüt dördlüsü için yazmış olduğu 16 adet eser bulunmuştur. Bu araştırmanın sonucunda elde edilen bulgular Tablo 3'te yer almaktadır.

Tablo 3

Romantik Dönemde Flüt Dördlüsü İçin Bestelenmiş Eserler ve Besteciler

Besteci	Doğum-Ölüm Yılı	Eser	Zorluk Dereceleri
Briccialdi, Giulio	1818 - 1881	La Majör Flüt Dördlüsü	Zor
Furstenau, A. Bernhard	1792 - 1852	İlk Büyük Dördlü, Op. 88	Orta
Gabrielsky, J. Wilhelm	1791 - 1846	Büyük Dördlü, Op.53 No:1	Orta
Gabrielsky, J. Wilhelm	1791 - 1846	Büyük Dördlü, Op.53 No:2	Orta
Gabrielsky, J. Wilhelm	1791 - 1846	Büyük Dördlü, Op.53 No:3	Orta
Koehler, Ernesto	1849 - 1907	Büyük Dördlü, Op.92	Zor
Kuhlau, Friedrich	1786 - 1832	Mi Minör Büyük Dördlü, Op. 103	Zor
Jongen, Joseph	1873 - 1953	Ağıt	Orta
Jongen, Joseph	1873 - 1953	To Paraphrases on	-

Walloon Christmas Carols			
Leeuwen, Ary van	1875 - 1953	Samanlıktaki Hindi	Kolay
Severn, A.	1842 - 1931	Scherzo Brilliante	-
Solomon, Edward	1855 - 1895	Quatro Giocoso	-
Soussmann, Heinrich	1796 - 1848	Op. 5	Orta
Soussmann, Heinrich	1796 - 1848	Dörtlü, Op. 27 No:1	Orta
Soussmann, Heinrich	1796 - 1848	Dörtlü, Op. 27 No:2	Orta
Wouters, Adolphe	1849 - 1924	Adagio ve Scherzo, Op.77	-

Romantik Dönemde flüt dörtlüsü için eserler vermiş 10 bestecinin ulaşılabilen hayat hikâyeleri ve yazılı kopyaları elde edilen 12 eserin genel analizi aşağıda yer almaktadır.

Briccaldi, Giulio (1818 – 1881) İtalya

İtalyan besteci ve flüt virtüözü olan Briccaldi, ilk flüt eğitimi çalışmalarına babasıyla başlamıştır. On yedi yaşında Roma Santa Cecilia Akademisi'ne flüt hocası olarak kabul edilen sanatçı, Roma'da olduğu dönemde kompozisyon çalışmalarına başlamıştır. Napoli'de kralın erkek kardeşine flüt dersleri vermeye başlayan Briccaldi, 1841 yılında Avrupa turuna çıkmış ve uzun bir seyahat döneminin sonunda Londra'ya yerleşmiştir. İngiltere'de flüt yapımı üzerine emek harcayan besteci halen günümüzde kullanılmakta olan mekanik sistemlerin kurucularından biri olmuştur. 1870 yılında Floransa Konservatuvarında flüt eğitimi vermeye başlayan bestecinin ismi dünya tarihinde 'Flütün Paganinisi' olarak geçmektedir (https://en.wikipedia.org/wiki/Giulio_Briccialdi).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'La Majör Flüt Dörtlüsü' adlı 1 adet eseri tespit edilmiş ve yazılı kopyasına ulaşılmıştır. 'La Majör Flüt Dörtlüsü' isimli eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

La Majör Flüt Dörtlüsü Analizi:

Sonat formunda bestelenmiş eser üç bölümden oluşmaktadır. İlk bölüm ‘Allegro’ olarak isimlendirilmiş, oldukça zorlu, hızlı ve dinamik bir yapıdadır. La majör tonunda ve dizi, arpej yürüyüşlerinin sık olduğu bu bölüm, hareketliliğini hiç kaybetmeden başladığı heyecanla son bulmaktadır.

İkinci bölüm ‘Andante’ mi majör tonundadır. Birinci bölüme göre daha uzun bağlar yer almakta ve ifade gücü yüksek bir anlatım içermektedir. Majör ve minör bağlantılarla sürekli değişimler gösteren bu bölüm 3 bölümlü şarkı formunda bestelenmiştir.

Son bölüm ‘Allegro con moto’ neşeli ve atik bir karakterde bestelenmiştir. Sonat formunda ve la majör tonunda bestelenmiş bu bölümde dört flüt partisinin seviyeleri de oldukça zorlayıcıdır. Birinci flüt daha lirik bir ifade sergilerken, diğer partiler dizi ve arpejlerin yoğun olduğu pasajlarla bu anlatımı beslemektedir.

Furstenau, A. Bernhard (1792 – 1852) Almanya

19. Yüzyılın ilk yarısında bilinen en ünlü romantik flüt virtüözüdür. Flütün tekniksel gelişimi ve metodolojisine sağladığı sayısız katkılarıyla günümüz flüt literatürüne ve icracılığına çok büyük bir katkısı olmuştur. Sayısız öğrenciye flüt eğitimi veren Fürstenau, stili ve virtüözitesiyle halen günümüz flütçülerine örnek olmaktadır. Kendi oluşturduğu geleneğiyle Alman flüt okulunun önemli temsilcilerinden birisidir. 140’tan fazla flüt için yazdığı eserler arasında, 12 konçerto, çeşitlemeler, flüt-piyano eserlerinin yanı sıra ikili, üçlü ve dörtlülere de yer vermiştir (en.wikipedia.org/wiki/Anton_Bernhard_Fürstenau).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘İlk Büyük Dörtlü, Op.88’ adlı 1 adet eser tespit edilmiş ve yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Bu eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

İlk Büyük Dörtlü, Op.88 Analizi:

Dört bölümden oluşan bu eser fa majör tonunda bestelenmiştir. ‘Adagio Espressivo’ olarak belirtilmiş giriş teması olabildiğince ağır ve dokunaklı bir anlatıma sahiptir. Giriş temasının son seslerini oluşturan dominant akoru ağır bir yarım kalış etkisi göstererek yerini çok dinamik ve ateşli bir yapıya sahip olan ‘Allegro con Fuoco’ bölümüne

bırakmaktadır. Sonat formunda yazılmış olan bu bölüm olabildiğince hızlı ve zorlayıcı bir tempoda çalınarak coşkusunu baştan sona kadar devam ettirmektedir.

II. bölüm ‘Menuetto’ si bemol majör tonunda ve katlı şarkı formunda bestelenmiştir. Allegro olan bu bölüm gür bir şekilde çalınmakta ve ardışık dizilerin yerini arpejlere bıraktığı, bol staccatolu pasajlar içermektedir. Trio I’de tema re minörde sunulmuş olup, son ölçüde Napoliten akorunun gelişiyile tekrar fa majöre dönüş yapmaktadır. Trio II ise fa majör tonunda lirik bir tema ile başlamaktadır.

III bölüm. ‘Allegro Maestoso’ hızlı bir tempoda ve 4/4’lük olarak bestelenmiştir. Katlı şarkı formunda yazılan bu bölümün ilk teması Fa majör olarak duyurulmakta, trio kısmında do majöre yolculuk etmekte ve tekrar ilk temaya geri dönerek başladığı heyecanla son bulmaktadır.

Çok ağır bir tempoyla hafif gürlüklerde icra edilen son bölüm ‘Adagio’ tema ve 3 çeşitlemeden oluşmaktadır. Tema Avusturya’nın milli bir eseri olan Haydn bestesidir ‘God preserve the Emperor’ (Tanrı Kralı Korusun). Fa majör tonunda olan bu temayı üç çeşitleme takip etmekte ve eser yumuşak bir ifadeyle son bulmaktadır.

Gabrielsky, J. Wilhelm (1791 – 1846) Polonya - Almanya

Berlin Operası’nın solo flütçüsü August Schroeck’un öğrencisi olan Wilhelm, 1814 yılında Stettin Tiyatrosunun flüt şefi olmuştur. Hayatı boyunca birçok flüt eseri yazan besteci 1816’da Prusya Saray Orkestrasındaki hayatına Berlin’de vefat edene kadar devam etmiştir (<http://www.flutepage.de>).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Büyük Dörtlü, Op. 53 No: 1’ ‘Büyük Dörtlü, Op.53 No: 2’ ‘Büyük Dörtlü, Op.53 No: 3’ adlı 3 adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve bütün eserlerin yazılı kopyalarına ulaşılmıştır. Eserlerin genel analizleri aşağıda verilmiştir.

Büyük Dörtlü, Op. 53 No: 1-2-3 Analizi:

Polonyalı flüt sanatçısı Op.53 yayım numarasıyla üç farklı eser bestelemiştir. Sanatçı birbirlerine büyük benzerlik gösteren bu eserlerinde hem Klasik, hem de erken Romantik

Dönem öğelerini ustaca harmanlamıştır. Genel olarak solistlik öğelerin çoğu birinci flüt partisi üzerinde yoğunlaşmıştır.

Büyük Dörtlü, Op.53 No: 1 Analizi:

I. bölüm sonat formunda ve sol majör tonunda yazılmıştır. Ağır ve etkileyici bir bölümlük giriş temasının ardından ‘Allegro Maestoso’ olarak belirtilmiş ana bölüm devreye girmekte ve eserin başından sonuna kadar sürdüreceği dinamizmi bir anda ateşlemektedir. İçinde birçok marş öğeleri bulunduran eser hızlı arpej ve dizileriyle icracıları zorlamaktadır. Eserin genelinde 1. ve 2. flütün soru cevaplarını, 3. ve 4. flütler kontrastlarla beslemektedir. Yeniden serim sonrasında gelen, her flüte ayrı ayrı dağılmış gür, hızlı arpej, gam ve kromatik öğeler soluksuz ve güçlü bir bitiriş sağlamaktadır.

II. bölüm büyük rondo formunda bestelenmiş ve moderato tempodadır. Sol majör tonunda yazılmış olan bu bölüm 1. bölümdekine benzer marş öğelerinin yanı sıra çarpmalarla süslenmiştir. Orta bir tempoda gibi gözükse de hızlı ritmik pasajlardan oluşan eser zorlu arpejler ve hızlı dil kullanımı gerektirmektedir. Sohbet havasında geçen temalarda genel olarak 1. ve 2. flütün sorularına, 3. ve 4. flütler cevaplar vermektedir. Trillerin büyük önem arz ettiği eserin karakterini keskin ve net artikülasyonlar ortaya çıkarmaktadır.

Büyük Dörtlü, Op.53 No: 2 Analizi:

‘Allegro con Grazia’ olarak belirlenmiş olan birinci bölüm, la majör tonunda ve sonat formunda bestelenmiştir. Oldukça hızlı ve zorlayıcı olan bu bölümde hızlı arpej ve diziler art arda gelmektedir. Dinamizmin baştan sona sürdüğü ve neredeyse soluksuz geçen birinci bölüm etkileyici bir bitişle son bulmaktadır.

II. bölüm ‘Andante’ Fa majör tonunda ve üç bölümlü şarkı formunda bestelenmiştir. 3/8’lik ölçüde ağırca olan bu bölümün tatlı bir edayla çalınması gerektiği besteci tarafından not düşülmüştür. Birçok dans ögesini de içinde barındırmakta olan bu bölüm hafif gürlükte seslendirilmektedir.

Rondo formundaki son bölüm ‘Allegretto’ tempodadır. La majör tonunda bestelenmiş ve 2/4’lük ölçü ile yazılmış olan bu bölüm hızlı arpejler ve diziler içermektedir. Temposundan hiç ödün vermeden bütün eser boyunca sürdürdüğü dinamizmiyle güçlü bir final yapmaktadır.

Büyük Dörtlü, Op.53 No: 3 Analizi:

Üç bölümden oluşmakta olan bu eserin ilk bölümü ‘Allegro non troppo’ olarak belirtilmiş ve mi minör tonunda bestelenmiştir. 6/8’lik eksik ölçüyle başlayan eser dinlendirici ve huzurlu temasını baştan sona sürdürmektedir. Trill ve artikülasyonlarıyla birçok dans ögesini içinde barındırmaktadır.

II. bölüm ‘Adagio’ tempodadır ve besteci tarafından tatlı bir eda ile çalınması gerektiği not düşülmüştür. Üç bölümlü şarkı formunda bestelenmiş bu bölümün tonu la majördür. Bu bölümde üçlemeler yoğun olarak kullanılmıştır.

‘Presto’ olan son bölüm rondo formunda ve mi minör tonunda bestelenmiştir. 2/4’lük ölçüde yazılmış bu hızlı bölüm eksik ölçüyle başlamaktadır. Hızlı ve ardışık diziler ve dil tekniğinin ön planda olduğu eser dinamizmini başından sonuna kadar korumaktadır.

Koehler, Ernesto (1849 – 1907) İtalya

Romantik Dönemin en iyi flütçüsü olduğu iddia edilen Koehler, 1869 yılında İtalya’dan Viyana’ya taşınmış ve 1871’de Saint Petersburg Operası’nda çalışmaya başlamıştır. Flüt için 100’den fazla yapıt vermiş olan bestecinin aynı zamanda yazmış olduğu birkaç balesi ve bir de operası vardır. Adeta bir miras niteliğinde bıraktığı flüt metotları ile büyük bir üne sahiptir (https://en.wikipedia.org/wiki/Ernesto_K%C3%B6hler).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Büyük Dörtlü, Op. 92’ adlı bir adet suiti tespit edilmiş ve eserin yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

Büyük Dörtlü, Op. 92 Analizi:

Her bölümü ayrı bir heyecan taşıyan dört bölümlük bu eser, Romantik Dönemin tüm özelliklerini flütün virtüözik yanlarıyla sergilemektedir. Birinci flütün solistik bir rol üstlendiği bu suite her flüt partisi enerjik ve zorlayıcı bir seyir göstermektedir.

‘Allegro moderato’ olan birinci bölüm re majör tonunda ve sonat formunda bestelenmiştir. Birçok temanın genişletilmiş halini içinde barındıran bu bölümde hızlı arpejler ve geniş atlamalı bağlı aralıklar ön plandadır. Her temasını bir inci gibi işleyen besteci enerjisini ve romantik anlatımını bölüm süresince her flütte ayrı ayrı göstermektedir.

II. bölüm ‘Andante amoroso’ bestecinin de not düşümüyle aşkın ifade edildiği ağırca bir bölümdür. Katlı şarkı formunda ve la majör tonunda beslenmiş bu bölüm, yumuşak ve etkileyici bir ifade ile çalınmaktadır. Zorlayıcı ritmik öbekler ve uzun bağlı cümleler ön plandadır.

III. bölüm ‘Scherzo’ besteci tarafından ‘Allegro con fuco’ olarak belirtilmiştir. Bu ünlü bölüm süitten ayrı bir eser olarak tekrar basılıp yayımlanmıştır. Ateşli ve enerjik olan bu şakacı bölüm 3/4'lük ölçüde, re majör tonunda ve katlı şarkı formunda bestelenmiştir. Trio bölümünde daha yumuşak bir ifadeyle la majör tonuna yolculuk eden eser D.C. yaparak başladığı heyecana geri kavuşmakta, hızlı ve etkileyici bir sonla bitiş yapmaktadır.

Son bölüm olan ‘Finale’ 2/4'lük ölçüde ve rondo formunda bestelenmiştir. Çarpma ve arpejlerin yoğun olduğu bu bölüm re majör tonunda bestelenmiştir. Yaklaşık 7 dakika süren bu enerjik bölüm zorlayıcı bir tempo içerisinde dinamizmini baştan sona sürmektedir.

Kuhlau, Friedrich (1786 – 1832) Almanya / Danimarka

Küçük yaşlarda piyano dersleri almaya başlayan besteci 1810 yılında Napolyon’un istilasından kaçmış ve Danimarka’ya sığınarak 1813 yılında bu ülkenin vatandaşı olmaya hak kazanmıştır. Danimarka yıllarını bestecilik anlamında oldukça verimli yaşayan sanatçı, opera, senfonik yapıda eserler, sonatlar, valsler, rondolar ve yaylı dörtlüleri gibi birçok farklı formda yapıtlar vermiştir. Ancak en çok çalınan eserleri piyano sonatinleri ve flüt besteleri olmuştur. Hatta bu nedenle kendisine *Flütün Beethoven’i* lakabı verilmiştir. Tüm eserleri elim bir yangında zarar görmüş olmasına rağmen, dünya tarihine 200’ün üzerinde eser bırakmıştır (https://en.wikipedia.org/wiki/Friedrich_Kuhlau).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Mi Minör Büyük Dörtlü, Op. 103’ adlı bir adet eseri tespit edilmiş ve yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

Mi Minör Büyük Dörtlü, Op. 103 Analizi:

Marş karakterinde giriş yapan birinci bölüm ‘Andante maestoso’ olarak belirtilmiştir. Mi majör tonundaki bu giriş bölümü yerini sonat formunda yazılmış ‘Allegro assai con molto

Fuoco' kısmına bırakmaktadır. Mi minör tonunda dinamik ve ateşli bir karaktere sahip olan bu uzun bölümde birinci flüt solistliğin tadını çıkarmaktadır. Birçok hızlı kromatik dizi ve art arda gelen zorlayıcı arpejlerle gösterişin ön planda olduğu bu bölüm yaklaşık sekiz dakika sürmektedir.

II. bölüm 'Scherzo' besteci tarafından 'Allegro assai' olarak belirtilmiş enerjik bir bölümdür. Katlı şarkı formunda ve mi minör tonunda yazılmış eser iki ayrı trio ve bir koda bölümü içermektedir. Şakacı karakterini neşesiyle başından sonuna kadar sürdüren bu bölüm birçok dans ögesini de içinde barındırmaktadır.

III. bölüm olan 'Adagio' ağır bir ifadeye sahiptir ve besteci tarafından 'molto con espressione' olarak etkileyici bir ifadeyle çalınması gerektiği belirtilmiştir. Si majör tonunda ve katlı şarkı formunda yazılmıştır. Bu bölümde kadanslarla bezenmiş ana ezgiyi birinci flüt solistlik bir ifadeyle icra etmektedir.

IV. ve son bölüm olan 'Rondo' 2/4'lük ölçüde ve hızlı bir tempoda bestelenmiştir. Mi minör tonunda ve staccato ağırlıklı bu bölüm şakacı ve neşeli bir karakter taşımaktadır. Virtüözik seviyede dizi ve arpejlerin peş peşe geldiği bu bölüm etkileyici bir bitirişle son bulmaktadır.

Jongen, Joseph (1873 – 1953) Belçika

On üç yaşında ilk yapıtlarını vermeye başlayan besteci yazdığı eserlerle birçok ödül aldığı gibi org ve piyano dallarında da çok önemli ödüllerin sahibi olmuştur. 1902 yılında Liege Üniversitesinde armoni ve kontrpuan dersleri vermeye başlamış fakat I. Dünya Savaşı'nın başlamasıyla İngiltere'ye göçmek zorunda kalmıştır. Savaşın bitmesiyle Brüksel Kraliyet Konservatuvarında eğitimliğe başlamıştır (https://en.wikipedia.org/wiki/Joseph_Jongen).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Ağıt' ve 'Noel Şarkıları' adlı 2 adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. bunların arasından yalnız 'Ağıt' isimli eserin yazılı kopyasına ulaşılmış ve bu eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

Ağıt Analizi:

Bestecinin 1941 yılında Brüksel'de bestelediği bu ağıt 3/4'lük ölçüde ve fa diyez minör tonundadır. Kısa ve yavaş olan bu eser romantik bir karaktere sahiptir. Genel olarak birinci

flüt soloyu çalmakta ve diğer flüt partileri kolay bir koral yapıda eşlik etmektedirler. Oldukça ağır bir hızda ilerleyen eser olabildiğince hüznü ve dramatik bir etkiye sahiptir.

Leeuwen, Ary van (1875 – 1953) Fransa

Ünlü virtüöz Joachim Andersen ile flüt çalışmalarına başlamıştır. Kariyerinde birçok önemli orkestra ve operada flüt şefliği ve solistliği yapan besteci, I. Dünya Savaşı'nda Amerika'ya gitmek zorunda kalmış ve California Eyaleti'nin Los Angeles şehrinde vefat etmiştir (<http://www.flutepage.de/deutsch/composer/person.php?id=1356&englisch=true>).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Samanlıktaki Hindi' isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve yazılı kopyasına ulaşılmıştır. 'Samanlıktaki Hindi' isimli eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

Samanlıktaki Hindi:

Çok ünlü bir Amerikan halk şarkısı olan 'Samanlıktaki Hindi' adlı bu eser fa majör tonunda sunulmuştur. Bu temanın üzerine 5 çeşitlemesi yapılmıştır. 3 soprano ve 1 alto flüt için bestelenmiş olan bu eserde solo genellikle birinci flüttedir. 'Allegro molto marziale' neşeli ve marş karakterine sahip olan ana tema hızlı bir tempodadır. I. varyasyon ana temaya göre daha yavaş olduğu besteci tarafından not düşülmüştür. Ana temadaki neşeyi I. çeşitlemeye taşıyan eser, II. varyasyonla birlikte karamsar bir havaya bürünerek temayı fa minör tonunda çeşitlemektedir. Kromatizmin ön plana çıktığı bu bölümde tema flütün en tiz bölgelerinde yumuşak bir üslupla seyretmektedir. III. çeşitlemede birden hızlanan eser la majör tonunda sürmekte ve temanın hareketli üslubu kurbağa dilleriyle süslenmektedir. IV. çeşitleme marş karakterini taşımakta ve fa majör tonuna geri dönmektedir. Hızlı bir tempoda olan bu bölümde ikinci dolaptan sonra final bölümüne geçiş yapılmaktadır. Beşinci ve son çeşitleme çarpmaların ve hızlı arpejlerin yer aldığı güçlü ve gösterişli bir bölümdür.

Severn, A. (1842 – 1931) İngiltere

Bestecinin biyografisi üzerine yapılan tarama çalışmaları sonucunda herhangi bir veriye rastlanılmamıştır. Besteciye ait 'Scherzo Brilliante' isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş, ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılamamıştır.

Solomon, Edward (1855 – 1895) İngiltere

İngiliz piyanist, şef ve besteci olan Solomon, ilk operasını 1876 yılında yazmıştır. Amerika ve Avrupa arasında sürekli turnelere çıkmış ve eserlerini yüzlerce kez sahneleme şansı elde etmiştir. Çok genç bir yaşta vefat eden Solomon, öldüğünde henüz 39 yaşında idi (https://en.wikipedia.org/wiki/Edward_Solomon).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Quatra Giocoso’ isimli bir adet flüt dörtlüsü tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

Soussmann, Heinrich (1796 – 1848) Almanya

Keman dersleriyle müziğe başlayan besteci dönemin ünlü flütçüsü, Schörck’ü dinledikten sonra fikrini değiştirerek müzik hayatına flütle devam etmiştir. 1812’de askeri bandoya katılmış, 1817’de Petersburg’a taşınmış ve şehir operasının flüt şefliğine atanmıştır. 1837 yılında Almanya’nın birçok bölgesinde başarılı konserlere imza atmıştır (https://it.wikipedia.org/wiki/Heinrich_Soussmann).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Op.5’, ‘Dörtlü, Op. 27 No:1’, ‘Dörtlü, Op. 27 No:2’ isimli 3 adet flüt dörtlüsü tespit edilmiş ve yazılı kopyalarına ulaşılmıştır. Eserlerin genel analizleri aşağıda verilmiştir.

Op. 5 Analizi:

Dört ayrı bölümden oluşan eser hem Klasik, hem de Romantik Dönem öğelerini içinde barındırmaktadır. Eserin ilk bölümü bir giriş teması olan ‘Adagio’ ile başlamakta ve bestecinin not düşümüyle yumuşak bir ifadeyle seslendirilmektedir. 4/4’lük ölçüde sebare olarak çalınan ilk kısım re minör tonundadır. Girişin temasından sonra ‘Allegro Moderato’ olarak değişen eser re majör tonuna yolculuk edip çok gür bir ifadeye bürünmektedir. Birinci flütün büyük çoğunlukla çaldığı ana ezgiyi diğer flüt partileri de kolay bir koral yapıda akor sesleriyle beslemektedir.

II. bölüm ‘Adagio’ mi majör tonunda sebare olarak bestelenmiştir. Bu bölüm hafif ve tatlı bir ifadeyle seslendirilirken, birinci flüte solistlik bir görev düşmektedir.

III. bölüm 'Minuetto' katlı şarkı formunda yazılmış bir dans türüdür. 3/4'lük ölçüde ve 'Allegretto' olan bu bölüm re majör tonundadır. Trio kısmında modülasyonlara uğrayan eser, uzun bir dönüş köprüsüyle D.C. yaparak kavuştuğu ilk neşesiyle son bulmaktadır.

Son bölüm olan 'Rondo' 2/4'lük ölçüde dinamik, hızlı ve kararlı bir ifade içermektedir. 'Allegretto' olarak belirlenmiş olan bu bölüm birinci flüt için zorlayıcı bir tempoda ardışık diziler ve uzun bağlı cümleler içermektedir. Hızından hiç ödün vermeyen bu bölüm gösterişli bir şekilde son bulmaktadır.

Dörtlü, Op. 27 No:1 Analizi:

Toplamda dört ayrı bölümden oluşan bu eser erken Romantik Dönemin özelliklerini yansıtırken klasik üslubundan da taviz vermemektedir. Ritmik ve enerjik bir yapı içerisinde lirik bir anlatıma sahip olan bu eser içinde hızlı pasajlarla birlikte akrobatik sıçrayışlar bulundurmaktadır.

'Allegro' olan ilk bölüm sonat formunda yazılmış ve olabildiğince akıcı bir yapıya sahiptir. Sol majör tonunda bestelenmiş bu bölüm sekizlik staccato ve on altılık bağlı pasajlar içermekte ve solo her bir flütte ayrı ayrı duyurulmaktadır. Zaman zaman üçüncü ve dördüncü flüt soloyu bir oktav aşağıdan çalmaktadır.

II. bölüm 'Allegretto' 3/4'lük ölçüde ağır bir dans karakterine sahiptir. Katlı şarkı formunda ve sol majör tonunda bestelenmiş eserde soloyu genel olarak birinci flüt icra etmektedir. Flütün en tiz bölgelerindeki anlatımcı ve yumuşak bir çalım icracılar için zorluk teşkil etmektedir.

III. bölüm olan 'Minuetto' ağır bir dans bölümüdür. Eksik ölçüyle güçlü bir başlangıç yapan eser cümlelerini nüanslarıyla ön plana çıkarmaktadır. 3/4'lük ölçüde ve katlı şarkı formunda bestelenmiş bu bölüm re majör tonundadır. Birinci flüt eser boyunca ön plandadır. Trio kısmına büyük bir crescendoyla başlayan eser, tekrar dönüş yapıp ağırlaşarak güçlü bir bitiriş yapmaktadır.

Son bölüm olan 'Rondo' hareketli ve coşkulu bir yapıya sahiptir. Hızlı dizi ve arpejlerin art arda geldiği bu bölümde birinci flütün tiz oktavdaki sorularına diğer flütler pes oktavlarda cevaplar vermektedir. Birçok on altılık bağlı ve dilli pasajlar içeren bu bölümde değişken artikülasyonlar birinci önceliklidir. Her bir flüt partisi kendi coşkusu ve dinamizmini

eser boyunca sürdürmektedir. Zorlayıcı bir bölüm olan ‘Rondo’ dört dakika civarında sürmektedir.

Dörtlü, Op. 27 No:2 Analizi:

Dört bölümden oluşan ve uzunca bir eser olan Op. 27 No:2 erken Romantik Dönemin tüm özelliklerini sergilemektedir. Do minör tonunda kısa bir ‘Andante sostenuto’ giriş ile başlayan ilk bölüm do majör tonunda ‘Allegro’ devam etmektedir. Sonat formunda yazılmış olan bu bölüm dinamizmini başlangıçtan bitişe kadar sürdürmektedir. Zorlu arpej ve dizilerin peş peşe geldiği ve artikülasyonların ön plana çıktığı ilk bölüm rengârenk bir kompozisyon sunmaktadır.

II. bölüm olan ‘Andante’ hafif ve yumuşak bir ifadeyle başlamaktadır. Sonat formunda bestelenmiş bu bölümde temalar birbiri ardına gelen ardışık dizilerle birbirine bağlanmaktadır. Sol majör tonunda yazılmış bu bölümde değişken nüans ve artikülasyonlar ön plana çıkmaktadır. Anlatımcı ifadesini etkileyici bir şekilde gösteren bu bölüm bir şarkı edasıyla başlamakta ve son bulmaktadır.

Barok Dönem esintileri taşıyan III. bölüm ‘Fuga’ ‘Allegro moderato’ tempodadır. Do minör tonunda bestelenmiş bu bölümde ilk sekiz ölçülük temayı birinci flüt duyurmakta ve devamında her bir parti füğ temasını duyurmaktadır.

Son bölüm olan ‘Allegretto’ 6/8’lik ölçüde şakacı bir karakterle yazılmıştır. Besteci tarafından ‘Poco vivace scherzo’ olarak not düşülmüş olan bu bölüm rondo formunda ve do majör olarak bestelenmiştir. Şakacı ilk temasına karşı her seferinde yeni bir neşeli bölümle karşılık bulan eseri birinci flüt adeta bir solist edasıyla çalmaktadır. Koda bölümünde peş peşe gelen hızlı diziler zorlayıcıdır. Başladığı dinamizmle son bulan eser güçlü ve gösterişli bir bitiş yapmaktadır.

Wouters, Adolphe (1849 – 1924) Belçika

Besteci on bir yaşından itibaren Brüksel Kraliyet Konservatuvarından müzik teorisi, armoni, piyano, org ve kompozisyon üzerine dersler almıştır. 1868-1885 yılları arasında Belçika Notre-Dame du Finistère Kilisesi’nde org çalan sanatçı 1871 yılında mezun olduğu

okulu Brüksel Kraliyet Konservatuvarına piyano hocası olarak girmiştir. Besteci hayatını din ağırlıklı eserler yazmaya adanmıştır (https://fr.wikipedia.org/wiki/Adolphe_Wouters).

Besteciye ait ‘Adagio ve Scherzo, Op.77’ başlıklı bir adet flüt dördlüsü tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

4.4. Dördüncü Alt Probleme Yönelik Bulgular ve Yorum

Aşağıda araştırmanın dördüncü alt problemi ele alınıp yorumlanmıştır. Araştırmanın dördüncü alt problemi aşağıdaki gibi ifade edilmiştir.

Dördüncü alt problem: 20. yüzyılda flüt dördlüsü için bestelenmiş eserler, bestecileri ve özellikleri nelerdir?

Yapılan kaynak tarama sonucunda 20. yüzyılda 54 bestecinin flüt dördlüsü için yazmış olduğu 69 adet eser bulunmuştur. Bu araştırmanın sonucunda elde edilen bulgular Tablo 4’de yer almaktadır.

Tablo 4

20. yüzyılda Flüt Dördlüsü İçin Bestelenmiş Eserler ve Besteciler

Besteci	Doğum-Ölüm Yılı	Eser	Zorluk Derecesi
Bartolozzi, Bruno	1911 - 1980	Sinaulodia	-
Bennett, Robert Russell	1894 - 1981	Rondo Kapris	-
Berthomieu, Marc	1906 - 1991	Arcadie (Arkadya)	Orta
Berthomieu, Marc	1906 - 1991	Chats (Kediler)	Orta
Bozza, Eugene	1905 - 1991	Deux Esquisses	Zor
Bozza, Eugene	1905 - 1991	Jour d’Ete a la Montagne	Zor
Bozza, Eugene	1905 - 1991	Flüt Dördlüsü İçin Üç Eser	Orta

Braun, Gerhard	1932 - 2016	Portre I	-
Butts, Carroll M.	1924 -	Flüt İçin Dörtlü	-
Butts, Carroll M.	1924 -	Flüt İçin Şarkı	-
Chevreuille, Raymond	1901 - 1976	Musiques Lilliputiennes	-
Cohen, David	1944 -	Flüt İçin Divertimento	-
Dahl, Ingolf	1912 - 1970	Serenad	-
Desportes, Yvonne	1907 - 1993	İtalyan Süiti	Orta
Deursen, Anton van	1922 - 2016	Üç Bagatel	-
Diemer, Emma lou	1927 -	Flüt Korosu İçin Toccata	-
Dubois, Pierre Max	1930 - 1995	Dörtlü	-
Dorff, Daniel	1956 -	Tavşan Yılı	-
Folio, Cynthia	1954 -	One for Four: for Flute Quartet	Orta
Fuerstner, Carl	1912 - 1994	Ninni	-
Giovannini, Caesar	1925 -	Sounds for Flute	-
Grimm, C. Hugo	1890 - 1978	A Salute to Quantz	Orta
Hekster, Walter	1937 - 2012	Statement for Four Flutes	-
Hermans, Nico	1919 - 1988	Impressieflitsen	-
Isaac, Carol Gertrud	1959 -	Perimeter Drive, A Quartet, Shot	-
Joubert, Claude-Henry	1948 -	Dört Yeni Flütçü İçin Uvertür	Başlangıç
Joubert, Claude-Henry	1948 -	Leakage Dances for Flute Ensemble Multiples of Four	Başlangıç

Knussen, Oliver	1952 -	Ateş; Flüt Dörtlüsü İçin Kapis	-
Koepke, Paul	1918 - 2000	Autumn Idyll Flute Quartet	-
Koepke, Paul	1918 - 2000	Kabriyol Dansı	Kolay
Koepke, Paul	1918 - 2000	Fox Fire	-
Lancen, Serge	1922 - 2005	Flüt Dörtlüsü İçin Balad	-
Legley, Victor	1915 - 1994	Dörtlü, Op. 14	-
Lemeland, Aubert	1932 – 2010	d’Horizon, Op.31	-
Levi, William J.	1899 - 1990	Flute Flirtation	-
Loevendie, Theo	1930 -	Pieces on Canons by Guillaume de Mauchaut	-
Lorenzo, Leonardo de	1875 - 1962	Kapis, Op.82 No:3	Zor
Lorenzo, Leonardo de	1875 - 1962	I Seguaci di Pan, Op. 32	-
Loucheur, Raymond	1899 - 1979	Divertissement Sur Les Flutes	-
Louke, Phyllis Avidan	1954 -	Kelebek Süiti	-
Louvier, Alain	1945 -	Neuf Carres	Zor
Lovelock, William	1889 - 1986	Pandean Süit	-
Lovelock, William	1889 - 1986	Üç Bagatel	-
Maganini, Quinto	1897 - 1974	Acemi Şansı	Başlangıç
Maganini, Quinto	1897 - 1974	Arkadya’daki Çobanlar	-
Maganini, Quinto	1897 - 1974	The Realm of Dolls, Op. 9/1	-
Maurice, Paule	1910 - 1967	Flüt Dörtlüsü İçin Suit	-

McKay, George F.	1899 - 1970	Noel Sabahı Süiti	Kolay
McKay, George F.	1899 - 1970	Lirik Şiir	-
McKay, George F.	1899 - 1970	Sonatin Giocosa	Kolay
McKay, George F.	1899 - 1970	Matinale Süit	-
McKay, George F.	1899 - 1970	Pastoral Süit	-
Meulemans, Arthur	1884 - 1966	Andante et Scherzo	-
Morris, Robert	1943 -	Throughout (Anyway)	-
Nanatsuya, Hiroshi	1939 -	Neun Kanonische Bagatellen	-
Paubon, Pierre	1910 - 1995	Flüt İçin Dörtlü	-
Presser, William	1916 - 2004	Marş ve Şarkı	Orta
Reynolds, Roger	1934 -	Dört Etüt	-
Scarmolin, Louis	1890 - 1969	Four of a Kind	Başlangıç
Schmitt, Florent	1870 - 1958	Flüt İçin Dörtlü, Op.106	Zor
Schocker, Gary	1960 -	Nymphs: Flüt Dörtlüsü İçin	-
Sollberger, Harvey	1938 -	Büyük Dörtlü	Zor
Spies, Claudio	1925 -	Dört Flüt İçin Kanon	Zor
Tautenhahn, Gunther	1938 - 2014	Alto ve Pikolo Flütler İçin Dörtlü	-
Tcherepnin, Alexander	1899 - 1977	Dörtlü, Op.60	-
Uber, David	1921 - 2007	Üç Taslak	-
Vogel, Roger C.	1947 -	Exultations	-
Walker, Richard	-	Eğlence	Kolay
Wylder, Betty	-	Küçük Süit	-

20. yüzyılda flüt dörtlüsü için eserler vermiş 50 bestecinin ulaşılabilen hayat hikâyeleri ve elde edilen 22 eserin genel analizi aşağıda yer almaktadır.

Bartolozzi, Bruno (1911 – 1980) İtalya

On dokuz yaşında Floransa Konservatuvarının keman bölümünden mezun olan besteci II. Dünya Savaşı'nın sonra ermesiyle yine Floransa Konservatuvarının kompozisyon bölümüne girmiştir. Üflemeli çalgılar için geleneksel çalıştan uzak, farklı ve yeni sesler üretmeye dair çalışmaları bulunmaktadır. Hayatı boyunca yenilikçi ve özgün karakterini tüm eserlerinde yansıtmıştır (https://en.wikipedia.org/wiki/Bruno_Bartolozzi).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Sinaulodia' adlı bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak yazılı kopyasına ulaşılammıştır.

Bennett, Robert Russell (1894 – 1981) ABD

Ailesinden aldığı ilk müzik eğitimi sonrasında iş bulmak umuduyla Kansas'tan New York'a gelmiştir. 20. yüzyılın başlarında New York Flüt Kulübü için çalışan besteci ilerleyen zamanlarında Broadway ve Hollywood için besteler ve düzenlemeler yaparak ünlenmiştir. Hayatı boyunca sürekli hastalıklarla boğuşan sanatçı, 1981 yılında karaciğer kanserine yenik düşmüştür (https://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Russell_Bennett).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Rondo Kapris' adlı bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılammıştır.

Berthomieu, Marc (1906 – 1991) Fransa

Eğitimi Paris Konservatuvarında tamamlayan besteci sayısız yapıtları arasında flüt dörtlüsü için yazmış olduğu 'Chats' (Kediler) isimli eseriyle ses getirmiş ve birden fazla ödül kazanmıştır. Oda müziği eserlerinin yanında bale, sahne müzikleri ve film müzikleri de bestelemiştir. Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Arcadie' ve 'Chats' isimli iki adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve yazılı kopyalarına ulaşılmıştır. Eserlerin genel analizleri aşağıda verilmiştir.

“Arcadie” (Arkadya) Analizi:

I. bölümünün ismi ‘Bergers’ yani ‘Çobanlar’ anlamına gelmektedir ve eser ‘Allegro Gracioso’dur. 3 bölümlü şarkı formunda yazılmış olup sol minör tonundadır. 3. ve 4. flütler soluksuz arpejlerle ana ezgiyi beslemekte, 1. ve 2. flütler ise paralel bir seyirle aynı ezgiyi bir üçlü aralıkla seslendirmektedir.

II. bölüm ‘la Syrinx Magique’ (Sihirli Flüt) olarak isimlendirilmiş bu bölümün temposu Larghetto’dur. 3 bölümlü şarkı formunda yazılmış bu bölüm modal olarak bestelenmiş ve re sesi ekseninde ağır bir seyir göstermektedir.

III. ve son bölüm olan ‘Dryades’ (Orman Perileri) ‘Allegro con spiroto’ olarak belirtilmiş oldukça hızlı bir bölümdür. Si bemol majör tonundaki bu bölüm 3 bölümlü şarkı formunda bestelenmiştir ve heyecanını hareketliliğiyle yansıtmaktadır.

Chats (Kediler) Analizi:

Ödül üstüne ödül almış, birçok albüm ve resital programı için değişilmez olan bu eser 3 soprano ve bir alto flüt için yazılmış olup toplamda 5 bölümden oluşmaktadır.

İlk bölümün adı ‘Persan Bleu’ (İran Kedisi) olan bu eser, do minör tonunda ve 3 bölümlü şarkı formunda bestelenmiştir. Temposu andantino olarak belirlenmiş eserin etkileyici ana ezgisi her flütte ayrı ayrı duyurulurken, diğer partiler akor sesleriyle ana ezgiyi beslemektedir.

‘Puma’ isimli II. bölüm hızlı bir tempoda ve mi majör tonunda olup 3 bölümlü şarkı formunda bestelenmiştir. Atik, gösterişli ve zorlayıcı olan bu bölüm hareketliliğini hiç kaybetmeden etkileyici bir bitirişle son bulmaktadır.

III. bölüm ‘Siamois’ (Siyam Kedisi) orta tempolu, 6/8’lik ölçüde ve çok dinamik bir yapıya sahiptir. 3 bölmeli şarkı formunda bestelenmiş eser la bemol majör başlayıp, sol minöre gitmekte ve finalini ise sol majörle yapmaktadır.

IV. bölümün adı ‘Lynx’ ‘Vaşak’ anlamına gelmektedir. ‘Yüksek bir anlatım ifadesiyle’ notu düşülerek ‘Adagio’ bestelenmiş olan bu bölüm 4/4’lük bir ölçü yapısına sahiptir. Yavaş ve dokunaklı bir ifadeye sahip olan bu bölüm mi minör tonunda olup, 3 bölümlü şarkı formunda bestelenmiştir.

‘Chat Perché’ ismindeki son bölümün “Tünemiş Kedi” gibi bir anlamı vardır. 2/4’lük ölçüde presto olan bu bölüm do majör tonundadır ve olabildiğince atik bir yapıya sahiptir. 1. 2. ve 4. flüt 16’lık notalarla soluksuz ve zorlayıcı bir dilli anlatım gösterirken, 3. flüt akor sesleriyle ezgiyi beslemektedir.

Bozza, Eugene (1905 – 1991) Fransa

Sanatçı bestelediği birçok opera ve balenin yanında en çok üflemeli oda müziği grupları için bestelediği eserlerle ünlü olmuştur. Henüz beş yaşındayken babasından keman dersleri almaya başlayan besteci yeteneğiyle herkesi şaşırtmış ve daha on yaşına gelmeden babasıyla birlikte birçok şehirde sahne almıştır. I. Dünya Savaşı’nın patlak vermesiyle Fransa’dan İtalya’ya giden sanatçı 19 yaşında “Accademia Nazionale di Santa Cecilia”dan üstün başarı göstererek mezun olmuştur. Tekrar Fransa’ya dönen sanatçı Paris Konservatuvarında keman eğitime devam edip, iki yılın sonunda konservatuvarın en saygın ödülünü alarak mezun olmuş ve Pasdeloup Orkestrası’na başkemancı olarak tayin edilmiştir. Kemanın yanında orkestra şefliği ve kompozisyon dalında da Paris Konservatuvarından ödüller almış ve hayatı boyunca 200’ün üzerinde eser vermiştir. (https://en.wikipedia.org/wiki/Eug%C3%A8ne_Bozza).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Deux Esquisses’ ‘Jour d’Ete a la Montagne’ ve ‘Flüt Dörtlüsü İçin 3 Parça’ isimli üç adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve yazılı kopyalarına ulaşılmıştır. Eserlerin genel analizleri aşağıda verilmiştir.

Deux Esquisses Analizi:

Zorlayıcı olmasının yanı sıra parlak, gösterişli ve rengârenk cümleleriyle farklı bir ahengi olan birbirinden çok farklı iki bölümden oluşmaktadır. Eser modern bir anlayışla, serbest formda ve atonal bestelenmiştir. ‘Les Sons et Les Parfums Dans la Plaine’ isimli birinci bölümde art arda hız ve ölçü değişimlerinin olduğu karmaşık ritmik öbekler ve hızlı arpejler bulunmaktadır. Çarpma ve kurbağa dili efektlerinin süslediği bu bölümde ezgi ve eşlik iç içedir.

II. ve son bölüm olan ‘Reflet Dans le Vent’ 3/8’lik ölçüde ve hızlı bir tempodadır. Uzun tremoloların ve hızlı arpejlerin yer aldığı bu bölümde hız ve ritim içinde değişken artikülasyonların sunumu oldukça zorlayıcıdır. Dinamizmini son ölçüsüne kadar koruyan

bu zorlayıcı bölüm hızlı bir staccato öbeğinin ardından hafif ve yumuşak bir final yapmaktadır.

Jour d'Ete a la Montagne Analizi:

Enerjik ve rengarenk dört farklı bölümden oluşan 'Jour d'Ete a la Montagne', 'Dağlarda Bir Yaz Günü' anlamına gelen bir süittir. I. bölüm 'Pastoral' modal bir ezgiyle etkileyici bir başlangıç yapmaktadır. Adeta doğayı betimleyen bu ilk ezgi önce ikinci sonra sırasıyla üçüncü, dördüncü ve ardından birinci flütte duyulmaktadır. Kuş cıvıltılarının betimlendiği bu bölüm başladığı güzellikte bir bitiş yapmaktadır.

II. bölüm olan 'Aux Bords du Torrent', 'Sel Kenarında' anlamına gelmektedir. 2/4'lük ölçüde 'Allegro vivo' olarak bestelenmiş bu bölümde, bağlı yazılmış üçlü kromatik gruplar eser süresince selin hareketlerini betimlenmektedir. Ardışık gelen küçük üçlü aralıkların oluşturduğu ezgiler ve çarpma sesleri selin akışına eşlik etmektedir.

'Ormanların Şarkısı' anlamına gelen 'Le Chant Des Forêts' bu süitin III. bölümünü oluşturmaktadır. Birinci flütün gizemli solosuyla başlayan esere diğer flüt partileri kuş cıvıltılarıyla eşlik etmektedir. Modal ve modern bir anlayışla yazılmış olan bu bölüm başladığı gizemle son bulmaktadır.

Son bölüm olan 'Rondo' dans karakteri taşıyan hızlı ve coşkulu bir bölümdür. 'Allegro' olarak 2/4'lük ölçüde bestelenmiş olup modal bir yapıdadır. Rondo formunda yazılmış bu bölüm hızlı dizi ve arpejlerin peş peşe birbirini kovaladığı soluksuz bir heyecan yaşatmaktadır. Coşkulu A temasına rağmen bölüm sakin ve etkileyici bir bitişle son bulmaktadır.

Flüt Dörtlüsü İçin Üç Eser Analizi:

Üç bölümden oluşan ve modern bir anlayışla bestelenmiş bu eser parlak, renkli, uyumlu ve etkileyici cümleleriyle ön plana çıkan bir 20. yüzyıl eseridir. 4/4'lük ölçüde ağır bir tempoda bestelenmiş ilk bölüm fa diyez minörde pastoral bir açış yapmaktadır. Minör ve majör tonların iç içe geçerek farklı ahenkler oluşturduğu bu bölümde zaman zaman disonanslar kendini göstermekte ve ezgi atonal bir yapının içine doğru sürüklenmektedir.

6/8'lik ölçüde 'Andantino' olarak belirtilmiş II. bölüm, üç bölümlü şarkı formunda ve modal bir anlayışla bestelenmiştir. Soru ve cevapların her flüte ayrı ayrı paylaştırıldığı bu kısım la bemol majörde parlak bir bitiriş yapmaktadır.

Hız ve eğlencenin bir araya geldiği son bölüm 'Allegro' 2/4'lük ölçüde yazılmıştır. Kromatik hızlı pasajların her bir flüte ayrı ayrı paylaştırıldığı bu kısa bölümde sekizlik notaların eşliğinde on altılık notalarla yazılmış uzun ve bağlı cümleler bulunmaktadır. Staccato ve kurbağa dili efektleriyle süslenen bu kısım daha tonal bir yapıda duyulmakta ve etkileyici bir bitirişle son bulmaktadır.

Braun, Gerhard (1932 – 2016) Almanya

'Stuttgart Güzel Sanatlar Akademisi'nde flüt ve kompozisyon üzerine eğitimi görmüştür. Flüt üzerine gelenekten uzak yeni icra teknikleri üzerinde çalışan sanatçı, eserlerinde bu öğeleri yoğun bir şekilde kullanmıştır. Karlsruhe Üniversitesinde flüt dersleri veren besteci 1995 yılında emekli olmuş ve yakın bir zamanda 14 Şubat 2016 tarihinde vefat etmiştir ([https://de.wikipedia.org/wiki/Gerhard_Braun_\(Musiker\)](https://de.wikipedia.org/wiki/Gerhard_Braun_(Musiker))).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Portre I' adlı bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

Butts, Carroll M.

Bestecinin biyografisi üzerine yapılan tarama çalışmaları sonucunda herhangi bir veriye rastlanılmamıştır. Besteciye ait 'Flüt İçin Dörtlü' ve 'Flüt İçin Şarkılar' isimli iki adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş, ancak eserlerin yazılı kopyalarına ulaşamamıştır.

Chevreuille, Raymond (1901 – 1976) Belçika

'Brüksel Kraliyet Konservatuvarında müzik ve armoni üzerine eğitim görmüştür. 'Saint-Josse-ten-Noode Müzik Okulunda öğretmenlik yapmıştır. Solo eserlerin yanında opera, tiyatro ve radyo için de besteler veren sanatçı uluslararası düzeyde bir üne sahip olmuştur. 1973 yılında Belçika Kraliyet Akademisi'nde akademisyen olarak kariyerine devam etmiştir. (https://nl.wikipedia.org/wiki/Raymond_Chevreuille).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Musiques Lilliputiennes’ adlı bir adet flüt dörflüsü tespit edilmiş, ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılammıştır.

Cohen, David (1927 -) ABD

Yapılan araştırma sonucunda sadece kompozisyon eğitimini ünlü besteci Dahl Ingolf ve Vineent Persichetti’den aldığı öğrenilmektedir (<https://books.google.com.tr/books>)

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Flüt İçin Divertimento’ adlı bir adet flüt dörflüsü eseri tespit edilmiş, ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılammıştır.

Dahl, Ingolf (1912 – 1970) İsviçre

Eğitiminin büyük bir kısmını Almanya’da gören besteci II. Dünya Savaşı yüzünden ABD’ne göç etmek zorunda kalmıştır. Amerika’da film ve televizyon sektörü için birçok yapıt veren bestecinin 1960 yılında flüt dörflüsü için bestelediği ‘Serenade’ isimli eser oldukça ilgi çekmiştir (https://en.wikipedia.org/wiki/Ingolf_Dahl).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Serenad’ adlı bir adet eserinin olduğu tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılammıştır.

Desportes, Yvonne (1907 – 1993) Fransa

Besteci, yazar ve müzik editörüdür. Paris Konservatuvarında eğitimine başlayan sanatçı armoni ve füğ üzerine ödüller almıştır. 1932 yılında Roma’da eğitimine devam etmiştir. Sekiz opera, 3 senfoni ve 1 requiemin yanında 300’ün üzerinde çalgısal yapıt vermiştir. İlk kez vurmali çalgılar için konçerto yazan bir kadın besteci olarak yenilikçi anlayışını tüm eserlerinde ön planda tutmuş ve yapıtlarıyla birçok ödüller almıştır (https://en.wikipedia.org/wiki/Yvonne_Desportes).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘İtalyan Süiti’ adlı bir adet flüt dörflüsü eseri tespit edilmiş ve eserin yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Bu eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

İtalyan Süiti Analizi:

İtalya'nın 4 farklı bölgesindeki 4 şehre ithafen yazılmış olan bu eser sırasıyla Roma, Floransa, Venedik ve Napoli bölümlerinden oluşmaktadır.

Başkent Roma, 'Andantino' olarak belirtilmiştir. La majör tonunda, 4/4'lük ölçüde yazılmış olan bu eser ağır bir giriş ile başlayıp, sonrasında daha canlı bir ifadeyle hızını artırmaktadır. Birçok modülasyona uğrayan, majör ve minörlerin iç içe geçtiği her tema Roma'nın farklı bir yüzünü yansıtmaktadır.

'Allegretto assai' olarak belirtilen II. şehir Floransa daha, ilk ölçüden hem heyecanını, hem de eğlencesini göstermektedir. Sonat formunda ve modal bir yapıyla bestelenmiştir. 3. flütün arpejlerle ve 4. flütün uzun seslerle beslediği ana ezgiyi 1. ve 2. flüt sürekli paylaşmakta ve aynı düşünceleri konuşan iki arkadaşın sohbeti edasında devam ettirmektedirler.

III. bölüm olan Venedik 'Allegro ma non troppo'dur. Besteci kromatik motifler ve çarpmalarla hemen hemen her temayı ayrı ayrı süslemiştir. Sürükleyici bir güzellikte olan bu bölüm dinleyiciyi adeta Venedik'in su kanallarında bir gezintiye çıkarmaktadır. Eser başlangıç yaptığı çarpmaların tam tersi bir sırayla bitiş yapmaktadır.

IV. ve son bölüm olan Napoli 'Prestissimo' olarak belirtilmiştir. 6/8'lik zorlayıcı olan bu bölüm dinamik yapısını başından sonuna kadar korumaktadır. Modal yapıdaki eser ana ezginin birçok farklı taklidiyle gelişim göstermekte ve do ekseninde seyretmektedir.

Deursen, Anton van (1922 – 2016) Hollanda

Piyanonun yanı sıra org ve şeflik üzerine eğitimler almış ve kariyerinde birçok ünlü orkestra ve koroyu yönetmiştir. Koro, orkestra ve oda müziği grupları için birçok eser veren Hollandalı besteci yakın bir zamanda, 15 Eylül 2016'da vefat etmiştir (<http://www.muziekencyclopedie.nl/action/entry/Anton+van+Deursen>).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Üç Bagatel' isimli bir adet flüt dördlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

Diemer, Emma lou (1927 -) ABD

Lisans ve lisansüstü eğitimini Yale Üniversitesinde bitiren sanatçı, Amerikan hükümetinden burs almaya hak kazanarak kompozisyon eğitimi için Belçika'ya gitmiştir. Eserlerinin büyük çoğunluğunu org ve piyano üzerine yazan besteci oda müziği çapında piyano dördlüsü ve ikilisi için eserler, flüt için sonat ve süitler ve birçok yaylı çalgı grupları için de farklı formlarda eserler vermiştir. Kariyerinin başlangıcında daha çok tonal düşünceyle besteler yapan sanatçı, olgunluk döneminde bu fikirden uzaklaşıp daha çok atonal fikirler üzerine yapıtlar oluşturmuştur. Besteci günümüzde ABD'nin California eyaletinde yaşamını sürdürmektedir. (https://en.wikipedia.org/wiki/Emma_Lou_Diemer).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Flüt Korosu İçin Toccata' isimli bir adet flüt dördlüsü eseri tespit edilmiş ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılamamıştır.

Dubois, Pierre Max (1930 – 1995) Fransa

Ünlü besteci Darius Milhaud'un öğrencisi olan sanatçı, Fransız devlet bursunu kazanarak eğitimine Roma'da devam etmiştir. Yazmış olduğu eserlerin çoğunluğunu saksafon başta olmak üzere üflemeliler için bestelemiştir (https://en.wikipedia.org/wiki/Pierre-Max_Dubois).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Dörtlü' adlı bir adet flüt dördlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılamamıştır.

Dorff, Daniel (1956 -) ABD

Cornell Üniversitesinde lisans ve Pensilvanya Üniversitesinde lisansüstü eğitimini tamamlamıştır. 1996'dan 2015 yılına kadar Haddonfield Senfonisi'nde klarinet ve saksafon sanatçısı olarak çalışmış ve birçok ünlü orkestra ve solistlerle çalışma fırsatı bulmuştur. Daha çok küçük yaştaki dinleyicilere klasik müziği sevdirmeyi hedef alan besteci, eserlerinin birçoğunu bu doğrultuda yazmıştır. Dorff, bestelemenin yanı sıra müzik programcılığı da yapmaktadır (https://en.wikipedia.org/wiki/Daniel_Dorff).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Tavşan Yılı' isimli bir adet flüt dördlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılamamıştır.

Folio, Cynthia (1954 -) ABD

Flüt sanatçısı ve müzik editörü olan besteci teori, kompozisyon ve flüt eğitimlerini Eastman Müzik Okulundan almıştır. West Chester Üniversitesinde Schwantner, Morris ve Nelson'dan kompozisyon dersleri almıştır. Besteciliğinin yanı sıra birçok dergide müzik teoremi ve flütün magazinsel boyutları üzerine makaleler yazmıştır. Texas Christian Üniversitesinde 1980 ve 1990 yılları arasında hizmet vermiş olan besteci günümüzde Temple Üniversitesinde kompozisyon, flüt ve müzik teorisi üzerine dersler vermeye devam etmektedir (https://de.wikipedia.org/wiki/Cynthia_Folio).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'One for Four: For Flute Quartet' isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve eserin yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Eserin genel analizi aşağıda verilmiştir

One for Four: For Flute Quartet Analizi:

Tek bölümden oluşan bu orta seviyeli eser atonal bir yapıda olup üç bölümlü şarkı olarak bestelenmiştir. Birinci ve üçüncü kısımdaki temalar flütün avantajlı olduğu hızlı dizilerden oluşurken, ortadaki tema daha lirik bir yapıdadır. 'Animato' olarak belirtilmiş olan tempo ikinci temada yarıya inmektedir. Dört flütün de yoğun tremololar yaptığı bir dönüş köprüsüyle ilk hızına geri dönen eser, son tema boyunca birbirini kovalayan ezgiler re sesinde birleşerek final yapmaktadır.

Fuerstner, Carl (1912 – 1994) Almanya

Erken yaşta piyano ve kompozisyon eğitimine başlayan Carl Fuerstner kariyerinin başlarında Cologne Operası'nda koçluk yapmıştır. 1940-1941 yıllarında Amerika'ya gitmiş ve San Francisco Operası'nın piyanisti ve yardımcı şefi olmuştur. 1945-1950 yılları arasında Eastman Müzik Okulu Opera Bölümü'nde derslere giren sanatçı 100'ün üzerinde yapıt vermiştir (http://history.cfac.byu.edu/index.php/Carl_Fuerstner).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Ninni' isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

Giovannini, Caesar (1925 -) ABD

Chicago Konservatuvarından mezun olmuş besteci, aranjör ve piyanisttir. Televizyon programlarında yer alarak ün kazanmaya başlayan sanatçı 1961-1976 yılları arasında birçok film müziği bestelemiştir. Halen hayatta olan sanatçı eserler bestelemeye devam etmektedir (https://en.wikipedia.org/wiki/Caesar_Giovannini).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Sounds for Flutes’ adlı bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılamamıştır.

Grimm, C. Hugo (1890 – 1978) ABD

Müzik eğitimini erken yaşta babasından alan besteci, kompozisyon alanında kendi kendine ilerleme kaydetmiştir. Ödüllü bestecinin orkestra eserleri Chicago Senfoni Orkestrası ve Cincinnati Senfoni Orkestrası tarafından defalarca seslendirilmiştir. Orkestra eserlerinin yanında koral müzikler, şarkılar ve oda müziği çalışmaları da yapmıştır. Cincinnati Müzik Konservatuvarının 1931-1952 yılları arasında kompozisyon bölümünün başkanlığını yapmıştır. (https://en.wikipedia.org/wiki/Carl_Hugo_Grimm).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘A Salute to Quantz’ isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve eserin yazılı kopyasına ulaşılmıştır. ‘A Salute to Quantz’ isimli eserin genel analizi aşağıda verilmiştir

A Salute to Quantz Analizi:

Yazmış olduğu bu eserle ünlü besteci ve flüt virtüözü Johann Joachim Quantz’a bir ithaf gönderen besteci 3 bölümden oluşan bu eserin ilk bölümünü ‘Allegro’ olarak belirtmiştir. Birbirini kovalayan ezgilerle tek bir flüt çalıyor edası yaratılmak istenen ilk temada 4 flütist de dinlenmek için asla fırsat bulamamaktadır. Üç bölümlü şarkı formunda yazılmış olan eser 2/4’lük ölçüde ve mi minör tonundadır.

II. bölüm ‘Andante’ orta hızlı bir tempoda ve sol minör tonunda yazılmıştır. 3/8’lik ölçüde, katlı şarkı formunda yazılmıştır. Birinci bölümden esinlenerek yapılmış tek flüt çalıyor edasının devam ettiği bu kısım birçok dans ögesini içinde barındırmaktadır. Senkop, tril ve çarpmalarla süslenmiş eserde 32’lik notalarla bezenmiş eşlik tipinde dinamik pasajlar bulunmaktadır.

III. bölüm olan ‘Vivace’ olabildiğince hızlı ve zorlu bir bölümdür. Karmaşık ritim öbekleri ve zorlu dil teknikleri içeren bu bölümde her bir partinin aynı tempoda ve aynı kıvraklıkta olması gerekmektedir. Modern bir yaklaşımla yazılmış ezgiler barındıran bu bölüm daha çok kromatizmle zenginleştirilmiştir. Serbest bir form içerisinde modal bir yapıya sahip olan bu bölüm zorlu ve etkileyici bir bitiş yapmaktadır.

Hekster, Walter (1937 – 2012) Hollanda

Besteci, klarinet sanatçısı ve orkestra şefidir. Amsterdam Müzik Akademisi’nden mezun olduktan sonra lisansüstü eğitimi için Amerika’daki Yale Üniversitesine gitmiştir. Birçok orkestra ve oda müziği grubunda icralar gerçekleştiren sanatçı 1971 yılında Brandon Oda Orkestrası eşliğinde ilk şeflik deneyimini yaşamıştır. Üstün bir besteleme yeteneğine sahip olan sanatçı solo, oda müziği ve daha geniş çaplı formlarda 100’den fazla eser vermiştir (https://en.wikipedia.org/wiki/Walter_Hekster).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Statement for Four Flutes’ isimli bir adet flüt dördlüsü eseri tespit edilmiş, ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılamamıştır.

Hermans, Nico (1919 – 1988) Hollanda

İlk müzik eğitimini Maastricht Müzik Okulunda almıştır. Kompozisyon ve çello üzerine Kopenhag Kraliyet Konservatuvarında eğitim gören sanatçı, aynı zamanda Utrecht Şehir Orkestrası’nda çalışmıştır. Uzun yıllar Amsterdam Gençlik Senfoni Orkestrası, Amsterdam Senfoni Orkestrası ve Federasyon Amatör Senfoni Orkestrası’nı yöneten Hermans, oda müziği eserlerinin yanında şarkılar ve senfonik yapıda eserler de bestelemiştir (<http://www.con-brio.nl/page/geschiedenis/hermans.php>).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Impressieflitsen’ isimli bir adet flüt dördlüsü eseri tespit edilmiş ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılamamıştır.

Isaac, Carol Gertrud (1959 -)

Bestecinin biyografisi üzerine yapılan tarama çalışmaları sonucunda herhangi bir veriye rastlanılmamıştır. Besteciye ait ‘Perimeter Drive, a Quartet, Shot’ adlı bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ancak eserin yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

Joubert, Claude-Henry (1948 -) Fransa

Besteci, viyola sanatçısı ve orkestra şefidir. Paris Müzik ve Dans Konservatuvarından standart notasyon, müzik tarihi, kontrpuan, müzikal estetik, füg ve armoni üzerine dersler almıştır. Uzun yıllar çalıştığı ‘Ensemble Instrumental de France’ ile dünyanın birçok yerinde konserler vermiştir. 1972’den 1987’ye kadar Orleans Konservatuvarının başkanlığını yapan sanatçı 1987-1994 yılları arasında Paris Müzik ve Koreografi Enstitüsü’nün de müdürlüğünü üstlenmiştir. Günümüzde halen etkin olan besteci 600’ün üzerinde eser vermiştir (<https://www.edrmartin.com/en/bio-claude-henry-joubert-3054/>).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Dört Yeni Flütçü İçin Uvertür’ ve ‘Leakage Dances for Flute Ensemble Multiples of Four’ isimli iki adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve eserlerin yazılı kopyalarına ulaşılmıştır. Eserlerin genel analizi aşağıda verilmiştir

Dört Yeni Flütçü İçin Uvertür Analizi:

Besteci tarafından yeni başlayanlara ithafen yazılmış olan bu eser 2/2’lik bir ölçüde ve moderato olarak yazılmıştır. Üç bölümlü şarkı formundaki eserin en tiz sesi üçüncü oktav mi ve en kalın sesi de birinci oktav re sesidir. Çok basit ritim kalıpları içeren bu eser, eğitim amacı güden birkaç farklı nüansı da içinde barındırmaktadır.

Leakage Dances for Flute Ensemble Multiples of Four Analizi:

Dört bölümden oluşan bu eser yeni başlayan flütçüler için bestelenmiştir. İlk bölümün ismi ‘Prelüd’ 2/2’lik yavaş bir tempoda ve basit ritim öbeklerinden oluşmaktadır. Fa majör tonundaki bu bölüm en tiz üçüncü oktav mi, en kalın birinci oktav re sesini içermektedir.

II. bölüm ‘Passedon’ 3 bölmeli şarkı biçiminde, 4/4’lük bir ölçüde ve fa majör tonunda bestelenmiştir. İçerisinde marş öğeleri barındıran eser farklı tempo değişiklikleri içermekte, değişken artikülasyonlarıyla ve neşesiyle ön plana çıkmaktadır.

III. bölüm ‘Aude’ 3/4’lük ölçüde, orta bir tempoda ve üç bölümlü şarkı formunda bestelenmiştir. Bu bölümde üçlemeli tartım öbekleri ön plandadır. Dans karakterinde bestelenmiş bu eser fa majör tonunda ve oldukça neşelidir.

IV. ve son bölüm olan ‘Rigaupied’ 4/4’lük ölçüde olabildiğince hızlı ve neşeli bir karakterde yazılmıştır. İçinde birçok kromatik pasaj içeren eser 3 bölümlü şarkı formunda ve fa majör tonunda bestelenmiştir. Hız ve uyumun ön planda olduğu bu kısımda tüm partiler esere ayrı bir hareketlilik katmaktadır.

Knussen, Oliver (1952 -) İskoçya

Sanatçı altı yaşında ilk bestesini yapmış ve bir İngiliz televizyon programında sergileme şansı elde etmiştir. On beş yaşındayken kendi yazdığı senfonisini Royal Festival Hall’de yönetme şansı elden eden besteci büyük ilgi toplamış ve küçük yaşına rağmen senfonik yapıda başka eserler bestelemesi için siparişler almıştır. Birçok müzik festivalinin yönetiminde görev alan besteci, dünyaca ünlü orkestralarda da şeflik yapmış ve dünyayı gezmiştir. Günümüzde İngiltere’de yaşamaya devam etmekte ve yeni yapıtlar bestelemeye devam etmektedir (https://en.wikipedia.org/wiki/Oliver_Knussen).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Ateş; Flüt Dörtlüsü İçin Kapris’ isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

Koepke, Paul (1918 – 2000) ABD

Aranjör ve bestecidir. 100’ün üstünde eser sahibi olan sanatçı daha çok üflemeli çalgılara yaptığı düzenlemelerle ünlenmiştir. Bu düzenlemeler arasından en bilineni “Prelude and Fanfaronade” isimli trombon ve piyano için uyarlamış olduğu eserdir (<http://musicalcrematorium.blogspot.com/2004/11/corinne-webb-senior-recital.html>).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Autumn Idyll Flute Quartet’ ‘Kabriyol Dansı’ ve ‘Fox Fire’ isimli üç adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve bunlardan

yalnız ‘Kabriyol Dansı’ isimli eserin yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

Kabriyol Dansı Analizi:

Neşeli bir karakterde yazılmış tek bölümlü bu eser bestelenirken atlarla yapılan dans gösterilerinin müziklerinden esinlenilmiştir. Sonat formundaki eser fa majör tonunda, flütün avantajlı ve icrasının kolay olduğu orta hızlı bir tempoda sebare olarak çalınmaktadır.

Lancen, Serge (1922 – 2005) Fransa

Çok küçük yaşlarda piyano çalmaya başlayan sanatçı henüz 5 yaşında ilk eserini bestelemiştir. Paris Konservatuvarında eğitim gören besteci 15 yaşına kadar piyano için fazlasıyla eserler üretmiş ve ülke çapında resitaller vermiştir. Konservatuvarı en üstün başarı derecesiyle bitiren besteci Roma’da eğitimine devam etmiştir. Klasik müziğin her biçimi için eserler besteleyen sanatçının yapıtları dünyanın birçok önde gelen yarışmasında özel seviye eserleri olarak çaldırılmaktadır (https://fr.wikipedia.org/wiki/Serge_Lancen). Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Quatre flutes en balade’ isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılamamıştır.

Legley, Victor (1915 – 1994) Belçika

Brüksel Kraliyet Konservatuvarında eğitimine başlamış, viyola, füg ve kontrpuan üzerine ödüller almıştır. 1936-1948 yılları arasında NIR Senfoni Orkestrası’nda viyola sanatçısı olarak görev yapan besteci, 1941-1943 yılları arasında Jean Absil’in kompozisyon derslerine katılmıştır. 1943 yılında üstün başarı göstererek devlet bursu kazanan Legley, aynı yıl Roma’ya sanat ve estetik üzerine eğitim almak için gitmiştir. 1948-1950 yılları arasında radyo-televizyon için çalışmalar yapan Victor, ‘Municipal Konservatuvarında da öğretmenlik görevini üstlenmiştir. 1949’dan 1956 yılına kadar Brüksel Kraliyet Konservatuvarında armoni dersleri vermiş olan sanatçı hayatı boyunca 100’ün üzerinde eser bestelemiştir (https://nl.wikipedia.org/wiki/Victor_Legley).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Dörtlü, Op.14’ isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılamamıştır.

Lemeland, Aubert (1932 – 2010) Fransa

Gençlik döneminde piyano ve çello dersleri alan sanatçı 1960’lı yılların ortalarında ilk eserlerini bestelemiştir. 1975-2010 yılları arasında 14 senfoni, 15 konçerto, 2 opera, birçok oda müziği türünde ve farklı biçimlerde 300’ün üzerinde eser bestelemiştir. Lemeland bunların yanı sıra kariyerinde üç roman ve iki tane de hikâye yazmıştır (https://fr.wikipedia.org/wiki/Aubert_Lemeland).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘d’Horizon, Op.31’ isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılamamıştır.

Levi, William J. (1899 – 1990) ABD

Afroamerikan besteci, koro şefi ve müzik öğretmenidir. İlk müzik öğrenimini Horner Güzel Sanatlar Enstitüsü ve Chicago Müzik Koleji’nde görmüş, lisansüstü öğrenimini ise ve Amerikan Müzik Konservatuvarında tamamlamıştır. Ödüllü besteci kompozisyonlarına çok küçük yaşlarda başlamış ve hayatı boyunca oda müziği, orkestra-koro eserleri ve çalgı müziği üzerine birçok yapıt sunmuştur (https://en.wikipedia.org/William_L._Dawson).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Flute Flirtation’ isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılamamıştır.

Loevendie, Theo (1930 -) Hollanda

Amsterdam Konservatuvarında klarinet ve kompozisyon üzerine eğitim alan sanatçı kariyerinin başlangıcında daha çok caz üzerine odaklanmıştır. 1968 yılından itibaren klasik müzik türünde operalar, konçertolar ve oda müziği örnekleri besteleyen Loevendie, bu yapıtlarının bir kısmıyla ödüller kazanmıştır. 1970’li yıllardan itibaren Hollanda’nın birçok konservatuvarında kompozisyon eğitimleri vermiştir. Halen Hollanda orkestralarında etkin olarak icracılık yapan besteci deneysel müzikler yapmakta ve bestelemeye devam etmektedir (https://en.wikipedia.org/wiki/Theo_Loevendie).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Pieces on Canons by Guillaume de Mauchaut’ isimli bir adet flüt dörflüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılammıştır.

Lorenzo, Leonardo de (1875 – 1962) İtalya

Flüt virtüözü, besteci, yazar ve müzik editörüdür. On altı yaşına kadar Napoli Konservatuvarında eğitim gören besteci Amerika’ya gitmiş, mesleğinden uzak işlerde çalışmış ve 1896 yılında İtalya’ya geri dönerek silahlı kuvvetlere katılmıştır. Pek çok ülkede solo konserler veren sanatçı bir dönem Cape Town Orkestrası’nda görev almış, 1907 yılında Napoli’ye geri dönerek eğitimini tamamlamıştır. Eğitimi bitirince tekrar Amerika’ya dönen besteci, Gustav Mahler yönetimindeki New York Filarmoni Orkestrası’nda ünlü flütist Georges Barrere’in yanında ikinci flüt pozisyonunda çalışmıştır. Amerika’nın birçok orkestrasında solist olarak görev almış olan virtüöz, 1923-1935 yılları arasında Eastman Müzik Okulunda flüt dersleri vermiştir. Emekliliğinden sonra kendisini flüt pedagojisi ve besteciliğe adanmıştır. Günümüzde İtalya’nın Viggiano bölgesinde her iki yılda bir adına uluslararası bir flüt yarışması düzenlenmektedir (https://en.wikipedia.org/wiki/Leonardo_De_Lorenzo).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Kapis, Op.82 No:3’ ve ‘I Seguaci di Pan, Op. 32’ isimli iki adet flüt dörflüsü eseri tespit edilmiş ve bunlardan ‘Kapis, Op.82 No:3’ isimli eserin yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

Kapis, Op.82 No:3 Analizi:

Etüt biçiminde yazılmış olan bu eser flütün virtüözitesini ön plana çıkaran zorlayıcı bir yapıya sahiptir. Daha çok modal yapıda bestelenmiş olan bu eser soluksuz arpejlerle bezenmiştir. Ezgi iki flüt tarafından seslendirirken diğer iki flüt değişmeli eşliklerle birbirini kovalarcasına ana ezgiyi beslemektedir. Çok zorlu ve hızlı arpejlerden oluşan bu eser ardı arkası gelmeyen trilleriyle icracıları zorlamaktadır.

Loucheur, Raymond (1899 – 1979) Fransa

İlk müzik derslerini ünlü besteci Arthur Honegger'den almıştır. Paris Konservatuvarında kompozisyon, armoni, füg, kontrpuan, şeflik ve timpani üzerine eğitimler almıştır. 1928 yılında üstün başarı göstererek devlet bursu kazanmış ve eğitimine Roma'da devam etmek üzere İtalya'ya gitmiştir. Hayatı boyunca besteleri ve çalışmalarıyla birçok ödüle layık görülmüştür. (https://fr.wikipedia.org/wiki/Raymond_Loucheur).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Divertissement Sur Les Flutes' isimli bir adet flüt dördlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

Louke, Phyllis Avidan (1954 -) ABD

Şef, flütist, eğitimci, yazar, aranjör ve bestecidir. Hayatının tümüne flüt çerçevesinden bakmış olan besteci sadece eğitim üzerine yoğunlaşmamış, ayrıca çağdaş çalım teknikleri, solo ve flütlü oda müziği grupları için sayısız beste ve düzenleme de yapmıştır. Hem kendi kurduğu flüt orkestralarında, hem de Amerika'daki birçok flütlü oda müziği gruplarında sürekli etkin olan sanatçı Oregon Pro Arte Oda Orkestrası'nın flüt grup şefliğini ve Rose City Flüt Korosu'nun da yöneticiliğini yapmaktadır (<http://www.phyllislouke.com>).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Kelebek Süiti' isimli bir adet flüt dördlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

Louvier, Alain (1945 -) Fransa

1953-1967 yılları arasında Bologna Konservatuvarında müzik eğitimine başlayan sanatçı 1967-1970 yılları arasında eğitimine Paris Konservatuvarında devam etmiştir. 1968 yılında büyük bir başarı örneği göstererek burs kazanmış ve Roma'da eğitim almaya hak kazanmıştır. 1986-1991 yılları arasında Paris Konservatuvarının müdürlüğünü yapmış olan besteci, piyano, klavsen, oda müziği ve orkestra için birçok eser bestelemiştir (https://fr.wikipedia.org/wiki/Alain_Louvier).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Neuf Carres' isimli bir adet flüt dördlüsü eseri tespit edilmiş ve eserin yazılı kopyasına ulaşılmıştır. 'Neuf Carres' isimli eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

Neuf Carres Analizi:

Toplamda dokuz kısa bölümden oluşan bu süit, çağdaş flüt tekniklerinin tümünü içermektedir. Eserin her bir satırı bestecinin özel açıklamalarıyla doludur. Eserde yalnız flüt değil, farklı bölümlerde değişerek pikolo, alto ve bas flüt de kullanılmaktadır. Dört icracının sahnede bir kare oluşturacak şekilde köşelere oturmasıyla başlayan eser her bölümde çalgılara göre icracıların yer değiştirmesiyle devam etmektedir. Eserin bir bölümünde iki flüt bir çeyrek ses aşağı akort edilerek daha fazla çarpışma ve disonanslar elde edilmektedir. Besteci tüm eser boyunca yakalanması zor olan bir koordinasyonda çok karmaşık ritmik öbekler ve doğaçlamalarla eseri süslemiştir.

Lovelock, William (1889 – 1986) İngiltere

Küçük yaşta piyano ve org derslerine başlayan sanatçı 16 yaşına geldiğinde Trinity Müzik Koleji'nde okumak için burs kazanmıştır. I. Dünya Savaşı'nda ülkesi için ön saflarda savaşan sanatçı ancak 1922 yılında lisans diploması alabilmiştir. 1930'lu yıllarda müzik eğitimciliğine başlayan besteci 1945 yılında ilk piyano konçertosunu yazmıştır. 1946 yılında Trinity Müzik Koleji'ne eğitimci olarak dönen Lovelock, 1956 yılında fakülteye dekan olarak atanmıştır. Koro, orkestra, oda müziği ve solo çalgılar için birçok farklı formda eserler bestelemiştir (https://en.wikipedia.org/wiki/William_Lovelock).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Pandean Süit' ve 'Üç Bagatel' isimli iki adet flüt dördlüsü eseri tespit edilmiş ancak eserlerin yazılı kopyalarına ulaşılammıştır.

Maganini, Quinto (1897 – 1974) ABD

Müzik editörü, şef, besteci ve flüt sanatçısıdır. Dünyaca ünlü flütist Georges Barrère'nin öğrencisi olan Maganini, New York Juilliard Müzik Okulundan müzik teorisi ve kompozisyon üzerine dersler almıştır. 1917-1919 yılları arasında San Francisco Senfoni Orkestrası'nda flütist olarak çalışan sanatçı kariyerine New York Senfoni Orkestrası'nda devam etmiştir. Columbia Üniversitesinde öğretmenlik görevi üstlenen besteci 1932 yılında kendi orkestrası olan Maganini Oda Senfonisi'ni kurmuştur. 1939-1970 yılları arasında Norwalk Senfoni Orkestrası'nın şefliğini yapan sanatçı, Yo-Yo Ma, Itzhak Perlman ve

Emanuel Ax gibi dünyaca ünlü solistlerle çalışmış ve birçok eserinin ilk seslendirilişini de bu orkestra ile yapmıştır (https://nl.wikipedia.org/wiki/Quinto_Maganini).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Acemi Şansı’ ‘Shepherds in Arcadia’ ve ‘The Realm of Dolls, Op. 9/1’ isimli 3 adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve bunlardan yalnız ‘Acemi Şansı’ isimli eserin yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Eserin genel analizi aşağıda verilmiştir

Acemi Şansı Analizi:

Başlangıç seviyesindeki flütçüler için bestelenen bu eser 6 kısa bölümden oluşup flütün ilk iki oktavını kapsayacak bir ses aralığına sahiptir. ‘Tuning Tone’ isimli I. bölüm ‘Andante non troppo’ olarak belirtilmiştir. Dört flütün de la sesini tutarak bir uyum aradığı eser 4/4’lük ölçüde iki bölümlü şarkı formundadır.

II. bölüm ‘Echo Song’ ‘Andantino’ olarak belirtilmiş ve hafif gürlükte çalınması gerektiği besteci tarafından not düşülmüştür. İki bölümlü şarkı formunda, sebare yazılmış bu kısım do majör tonundadır.

III. bölüm bir İspanyol dansıdır. 3/4’lük ölçek içerisinde Allegretto olan bu bölüm, neşeli bir tavırla üç bölümlü şarkı formunda bestelenmiştir.

‘Four Square’ isimli IV. bölüm hızlı ve şakacı bir karaktere sahiptir ve fa majör tonunda iki bölümlü şarkı formunda yazılmıştır. Besteci tarafından ‘Allegro Scherzando’ olarak belirtilmiş olan bu kısım gür bir ifadeyle seslendirilmektedir.

V. bölüm olan ‘Minuet by Lulli’ orta hızlı bir tempoda, 3/4’lük ölçüde iki bölümle şarkı formunda bestelenmiştir. Dans karakterindeki bölüm ana ezginin her flütte ayrı ayrı seslendirilmesiyle son bulmaktadır.

Son bölüm olan ‘Barok Ezgi’ do majör tonunda, 2/4’lük ölçüde bestelenmiştir. Sebare olan bu bölüm iki bölümlü şarkı formunda yazılmıştır. Temasında Barok Döneme vurgular yapılan bu bölüm ‘Allegro risoluto’ olarak belirtilmiştir.

Maurice, Paule (1910 – 1967) Fransa

Paris Konservatuvarında eğitimine başlayan sanatçı armoni, kontrpuan, füğ ve kompozisyon üzerine dersler almıştır. 1933 yılında armoni, 1934 yılında füğ ve 1939 yılında kompozisyon üzerine birincilik ödülleri kazanmıştır. 1948-1955 yılları arasında ünlü virtüöz Marcel Mule için yazdığı saksafon eseriyle ünlenmiştir (https://en.wikipedia.org/wiki/Paule_Maurice).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Flüt Dörtlüsü İçin Süit’ isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılamamıştır.

McKay, George F. (1899 – 1970) ABD

Besteci çocukluk yaşlarında, caz, Amerikan folk ve blues tarzı müziklere ilgi duymuştur. Kompozisyon eğitimini Eastman Müzik Okulundan alan sanatçı hayatı boyunca kendi müzik kültürünü ön planda tutmuştur. William Bolcom, John Cage, Goddard Lieberson ve Earl Robinson gibi ünlü bestecileri yetiştirmiş olan sanatçı kariyeri boyunca sayısız eser bestelemiştir. Ödüllü besteci, müzik eğitimciliği ve armoni üzerine de kitaplar yazmıştır (https://en.wikipedia.org/wiki/George_Frederick_McKay).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Noel Sabahı Süiti’, ‘Lirik Şiir’, ‘Suite Matinale’, ‘Pastoral Süit’ ve ‘Sonatin Giocosa’ isimli 5 adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve bunlardan ‘Noel Sabahı Süiti’ ve ‘Sonatin Giocosa’ isimli eserlerin yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Eserlerin genel analizi aşağıda verilmiştir.

Noel Sabahı Süiti Analizi:

Bu güzel ve kolay eser beş kısa bölümden oluşmaktadır. ‘Allegro Giocoso’ olarak belirtilmiş ilk bölüm ‘Selam’, 4/4’lük ölçüde ve katlı şarkı formunda bestelenmiştir. Modal yapıdaki bu bölümde soloyu birinci flüt çalmakta ve diğer partiler koral düzende eşlik etmektedirler.

II. bölüm ‘Gizli Koro’, ‘Moderato con moto’ olarak belirtilmiştir. 4/4’lük ölçüde, do majör tonunda ve katlı şarkı formunda yazılmıştır. Üçüncü temadan sonra 2/2’lik ölçüde devam

eden ve ‘60’ metronoma düşen bu kısım ‘Coda’ ile birlikte tekrar başa dönüp final yapmaktadır.

‘Uyuyan Bir Çocuk İçin’ isimli III. bölüm 4/4’lük ‘Andante espressivo’ olarak belirtilmiştir. Modal bir yapıda olan eser bir rüyayı betimleyen anlatımcı bir ezgiye sahiptir. Birinci flütün aldığı ana tema diğer flütler tarafından koral düzende eşlik edilmektedir. İki bölümlü şarkı formunda yazılmış olan bu bölüm genel olarak hafif gürlükte olup ana tema flütün en tiz bölgelerinde seyretmektedir.

IV. bölüm olan ‘Bir Noel Ezgisi’, ‘Allegretto teneramente’ olarak belirtilmiş ve katlı şarkı formunda bestelenmiştir. Hızlıca bir temposu olan eser modal bir yapıdadır. Birçok nüans değişikliklerine sahip olan bu kısımda birinci flüt ana ezgi çalmakta ve diğer flütler eşlik etmektedir.

Son bölüm ‘Neşeli Anlar’, hızlı ve neşeli bir tempoda ‘Allegro gaio’ olarak belirtilmiştir. Katlı şarkı formundaki bu bölüm modal bir yapıdadır. Hızlı pasajlar ve soluksuz dizilerden oluşan bu kısımda her parti ezginin hareketliliğini sürdürmeye yardımcı olmaktadır.

Sonatin Giocosa Analizi:

Sonatin formunda yazılmış olan eser tek bölümden oluşmaktadır. Do majör tonunda ‘Allegro Giocoso’ olarak belirtilmiş esere besteci tarafından güçlü ve tempolu çalınması gerektiği notu düşülmüştür. Birinci flütün ana ezgiyi götürdüğü eserde kısım kısım ünison ezgiler duyulmakta ve daha modern ezgilerin duyulduğu bir gelişme bölümü bulunmaktadır. Serimin dönüşü ile birlikte başlangıçtaki dinamizmi tekrar yakalayan eser, orta zorlukta etkileyici bir final yapmakta ve ortalama 3 dakika sürmektedir.

Meulemans, Arthur (1884 – 1966) Belçika

Besteci, şef ve müzik öğretmenidir. İlk müzik derslerini babasından alan besteciyi pikolo ile tanıştıran ve eğiten amcasıdır. Lemmensinstituut Üniversitesinde keman, piyano, armoni, kontrpuan, füg ve kompozisyon dersleri almıştır. Mezun olduğu okulda 1914 yılına kadar öğretmen olarak çalışmıştır. Flaman Kraliyet Akademisi’nin başkanlığını da yapmış olan sanatçı Belçika’nın birçok eğitim kurumunun müzik öğretmenliği yapmıştır. Modern bir anlayışla bestelediği 300’den fazla eseri vardır. Kariyerinin başında yazmış

olduğu şan parçalarıyla daha çok ön planda olan besteci 15 senfoni, 3 opera, farklı çalgılar için birçok konçerto, 5 yaylı dörtlüsü, şarkılar, oratoryolar, oda müziği eserleri ve koral çalışmalar bestelemiştir (https://en.wikipedia.org/wiki/Arthur_Meulemans).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Andante et Scherzo’ isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

Morris, Robert (1943 -) ABD

Eastman Müzik Okulundan mezun olmuş nazariyatçı, yazar ve bestecidir. Yüksek eğitimini Michigan Üniversitesinde yapan besteci kompozisyon derslerini de bu dönemde almıştır. Bir dönem Yale Üniversitesi Kompozisyon Bölümü’nün başkanlığını yapmış olan besteci, uzun yıllar boyunca Hawaii Üniversitesinde elektronik müzik, kompozisyon ve müzik teorisi dersleri vermiştir. Çok geniş çeşitlilikte ve farklı formlarda 150 üzerinde eser besteleyen sanatçı Batı kültürünün etkisinden çok Doğu kültürlerinden daha fazla etkilenmiştir. Üç kitap ve 50’nin üzerinde makale yazmış olan besteci günümüzde halen besteler yapmakta ve yazılarına devam etmektedir ([https://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Morris_\(composer\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Morris_(composer))).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Throughout (Anyway)’ isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

Nanatsuya, Hiroshi (1939 -) Japonya

Frederic Chopin Müzik Üniversitesi mezunu bestecidir. 1966 yılında Japonya Müzik Yarışması’nda birincilik ödülü alan sanatçı, yaptığı çalışmalarıyla 2012 yılında Osaka Sanat Festivali’nde ödül almıştır. Bestelemiş olduğu “Dalgaların Üç Şekli” adlı son eseri 2012 yılında albüm olarak basılmıştır (www.suntory.com)

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Neun Kanonische Bagatellen’ isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

Paubon, Pierre (1910 – 1995) Fransa

Besteci, müzik  ğretmeni ve flüt sanatçısıdır. Çocukluk ya larında gününün büyük bir çoğunluğunu flüt  alarak geçirmiş ve 17 ya ında yeteneği Paris Konservatuvarının eski profesörü Leopold Lafleurance tarafından ke fedilmi tir. Zamanla okulun en gözde öğrencilerinden birisi haline gelen besteci hayatını genç müzisyenleri yetiştirmeye adanmıştir (<http://www.ville-palaiseau.fr>).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Flüt Çin Dörtlü’ isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ula ılamamıştir.

Presser, William (1916 – 2004) ABD

Besteci, kemancı, yayımcı ve edit rd r. Alma Koleji, Michigan  niversitesi ve Eastman Müzik Okulundan eğitimlerini alan besteci hem keman, hem de viyola ile San Francisco Senfonisi ve Rochester Filarmoni’de görev yapmıştir. 1953-1981 yılları arasında Southern Mississippi kompozisyon dersleri veren sanatçı, hayatı boyunca 130’un üzerinde eser bestelemi tir. Genellikle birbirine uzak ve uyumsuz çalgıların bir arada bulunduğu oda müziği gruplarına besteler yapmıştir (https://en.wikipedia.org/wiki/William_Presser).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Mar  ve  arkı’ isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve eserin yazılı kopyasına ula ılmıştir. Eserin genel analizi aşağıda verilmiştir

Mar  ve  arkı Analizi:

Kısa bir  arkı edasındaki giriş temasından sonra 6/8’lik  l de mar  karakterinde staccato ağırlıklı bir bölüm ba lamaktadır. Geleneksel bir notasyonda, uyumlu akorlarla bezenmiş ana ezgi renkli modülasyonlara uğramakta ve farklı tınılar ortaya çıkarmaktadır. Genel olarak ezginin birinci flütte olduğu eserde zorlayıcı hızlı arpejler yer almaktadır. Flütün ses sınırlarını zorlayan bu eser atonal bir anlayışla bestelenmiştir.

Reynolds, Roger (1934 -) ABD

Piyanist, besteci ve yazardır. Küçük yaşlarda piyano çalmaya başlayan sanatçı babasının isteği doğrultusunda üniversite eğitimini mühendislik üzerine almıştır. Ross Lee Finney'den kompozisyon üzerine özel dersler alan besteci 1962 yılında flütçü arkadaşı Karen ile Avrupa turnesine çıkmış ve konserler vermiştir. 1966-1969 yılları arasında Japonya'ya giden besteci genel olarak televizyon sektöründe çalışmış ve almış olduğu siparişler doğrultusunda eserler bestelemiştir. Hayatı boyunca birçok müzikal projeye imza atmış ve ödüller kazanmıştır. Sanatçı 1969 yılında San Diego California Üniversitesinde başladığı müzik eğitmenliğine günümüzde de devam etmektedir (https://en.wikipedia.org/wiki/Roger_Reynolds).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Dört Etüt' isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

Scarmolin, Louis (1890 – 1969) İtalya (ABD)

İtalya doğumlu Amerikan besteci, piyanist ve şeftir. New York Alman Müzik Konservatuvarında ilk eğitimini alan Scarmolin, kariyerinin başında bir konser piyanisti olarak yetiştirilirken ellerinde yaşadığı fiziksel sorunlar sebebiyle öğreniminin geri kalanı kompozisyon eğitimine ağırlık vererek geçirmiştir. 1911 yılında Amerikan vatandaşı olan sanatçı I. Dünya Savaşı'nda ülkesi için ön saflarda savaşmıştır. 1.000'in üzerinde yapıt sahibi olan Scarmolin birçok oda müziği eseri, koraller, senfoniler ve 7 adet opera bestelemiştir (https://en.wikipedia.org/wiki/Anthony_Louis_Scarmolin).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Four of a Kind' isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve eserin yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

Four of a Kind Analizi:

Üç kısacık bölümden oluşan bu eser yeni başlayanlar için yazılmıştır. İlk bölüm olan 'Andante' 4/4'lük ölçüde, do majör tonunda ve üç bölümlü şarkı formunda yazılmıştır. Flütün ilk iki oktavlık ses aralığında yazılan eserin en tiz sesi ikinci oktav la sesiyken, en kalın sesi de birinci oktav mi sesidir.

II. bölüm ‘Quadrigeni’ 4/4’lük ölçüde ve sol minör tonunda bestelenmiştir. ‘Andantino’ olarak belirtilen eser üç bölümlü şarkı formunda yazılmıştır. Flütün ilk iki oktavı içerisinde seyreden eser son temasında sol majöre yolculuk yapmakta ve ağırlaşarak son bulmaktadır.

III. ve son bölüm olan ‘Sophisticated Cuckoo Clocks’ 3/4’lük ölçüde ‘Allegretto’ olarak bestelenmiştir. Hızlı bir dans olan son bölüm do majör tonunda ve katlı şarkı formunda bestelenmiştir. Hareketliliği hiç bitmeyen ve genellikle staccato olarak çalınan bu bölüm flütün ilk iki oktavı içinde yazılmış olup en tiz sesi ikinci oktav do iken, en kalın sesi de kalın mi sesidir.

Schmitt, Florent (1870 – 1958) Fransa

On dokuz yaşında Paris Konservatuvarına girmiş ve dönemin ünlü bestecileri Faure, Massenet, Dubois ve Lavignac ile çalışma fırsatı yakalamıştır. 130’dan fazla yapıta imza atan besteci 1929-1939 yılları arasında da ‘Le Temps’ dergisinde yazar olarak görev yapmıştır. Günümüzde 20. yüzyılın en verimli bestecilerinden birisi olarak kabul edilmektedir (https://en.wikipedia.org/wiki/Florent_Schmitt).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Flüt için Dörtlü, Op.106’ isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve eserin yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

Flüt İçin Dörtlü, Op.106 Analizi:

Zorlu ve modern çalım tekniklerinin neredeyse tümünü içeren bu 20. yüzyıl eseri dört ayrı bölümden oluşmaktadır. İlk bölüm 3/2’lik ölçüde, yavaş bir tempoda ve atonal bir düşünceyle bestelenmiştir. Eşlik ve ezgilerin iç içe geçtiği bu bölüm üç bölümlü şarkı formunda bestelenmiştir. Bestecinin not düşümüyle gösterişli olarak çalınması gereken ilk bölüm karmaşık ritmik öbekler ve geniş aralıklı atlamalar içermektedir.

Besteci oldukça hızlı olan II. bölüm için tempoyu ‘138’ olarak belirtmiştir. 2/4’lük ölçüde, beşli, altılı ve sekizli ritmik kalıplarla virtüöziteyi ön plana çıkaran pasajlar bulunmaktadır. Çok hızlı dizilerin ve arpejlerin bulunduğu bu bölümde dil teknikleri ön plana çıkmaktadır.

Ağır ve anlatımcı bir karakterde olan III. bölümde dönüşümlü olarak çok sık zaman ve tempo değiştirilmektedir. Atonal bir yaklaşımla üç bölümlü şarkı formunda bestelenmiş olan eser genel olarak hafif bir gürültü ve yumuşak bir ifadeyle çalınmaktadır.

Hız ve eğlencenin ön planda olduğu IV. bölüm yaklaşık bir buçuk dakika sürmektedir. Gösterişli bir dans karakterine sahip olan bu bölüm çarpma ve trillerle süslenmiştir. Modern bir yapıda bestelenmiş eserde hızlı arpej ve diziler oldukça zorlayıcıdır.

Schocker, Gary (1960 -) ABD

Besteci, flüt, piyano ve arp sanatçısıdır. Birçok birincilik ödülüne sahip olan virtüöz, henüz on beş yaşında New York Filarmoni Orkestrası'na solist olmuş ve ismini tüm dünyaya tanıtmıştır. Yaşayan en çok eser yayımlamış flütist unvanını taşıyan Schocker, flütün yanı sıra piyano, obua, fagot, klarinet ve benzeri birçok çalgıya farklı formlarda 200'ün üzerinde eser bestelemiştir. Çalgı müziğinin yanında, tiyatro müzikleri, şarkılar ve çocuklar için de eserler besteleyen sanatçı günümüzde New York Üniversitesinde çalışmakta, flüt ve kompozisyon üzerine dersler vermektedir (https://en.wikipedia.org/wiki/Gary_Schocker).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Nymphs: For Flute Quartet' isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılammıştır.

Sollberger, Harvey (1938 -)

Şef, besteci ve flüt sanatçısıdır. Columbia Üniversitesi yüksek lisans mezunu olan sanatçı yapıtlarıyla birçok ödüle layık görülmüştür. Columbia Üniversitesi, Manhattan Müzik Okulu ve Indiana Üniversitesi gibi kurumlarda kompozisyon ve flüt eğitimi üzerine dersler veren besteci emekli olmasına rağmen halen San Diego'daki California Üniversitesinde çalışmaya devam etmektedir (https://en.wikipedia.org/wiki/Harvey_Sollberger).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Büyük Dörtlü' isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve eserin yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

Büyük Dörtlü Analizi:

Karmaşık ve zorlu bir yapıya sahip tek bölümden oluşan uzunca bir eserdir. Modern çalım tekniklerinin yanı sıra içinde bestecinin de istediği özel efektler içeren bu eser karmaşık ritim öbeklerine ve artikülasyonlara sahiptir. Oda müziği grupları için bütünlük içerisinde çalınması oldukça zor olan bu eser atonal yapıda ve serbest bir formda bestelenmiştir.

Spies, Claudio (1925 -) Şili / ABD

İlköğrenimini Santiago’da gören Şili doğumlu besteci 1942 yılında Amerika’ya gitmiş, New England Konservatuvarı ve Longy Müzik Okulunda öğrenim görmüştür. 1947 yılında Harvardda eğitimine devam eden besteci 1950 yılında mezun olmuş ve lisansüstü eğitimini tamamlamak için Paris’e gitmiştir. 1953 yılından günümüze kadar birçok kurumda öğretmenlik yapmış besteci günümüzde ABD’nde The Julliard Okulunda görev yapmaya devam etmektedir (https://en.wikipedia.org/wiki/Claudio_Spies).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Dört Flüt İçin Kanon ‘ isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve eserin yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

Dört Flüt İçin Kanon Analizi:

78. doğum günü için Igor Stravinsky’e ithafen yazılmış oldukça zor olan bu eser modern bir anlayışla atonal olarak bestelenmiştir. 7/8’lik ölçüde ve karmaşık ritim öbeklerine sahip olan bu eserde kanonu oluşturan her bir temanın giriş bölümü besteci tarafından tek tek açıklanarak gösterilmiştir. Bazı bölümlere isteğe bağlı bitirme cümleleri yazan besteci eser süresince birçok modern flüt çalım tekniklerini kullanmış ve nasıl duyurulması gerektiği ile ilgili de birçok not düşümü yapmıştır.

Tautenhahn, Gunther (1938 – 2014) Litvanya / ABD

İlk eserlerini 12 yaşında yazmış ve kompozisyon dalındaki ilk ödülünü ise 15 yaşında almıştır. 1951 yılında Amerika’ya giden sanatçı 1953 yılında bu ülkenin vatandaşı

olmuştur. Eserlerini postmodern bir anlayışla üreten besteci deneysel müzikler üzerine çalışmıştır (<http://www.sanluisobispo.com>).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Alto ve Pikolo Flütler İçin Dörtlü’ isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılamamıştır.

Tcherepnin, Alexander (1899 – 1977) Rusya / ABD

Küçük yaşta teori, kompozisyon ve piyano eğitimi alan besteci henüz yirmili yaşlarına gelmeden yüzlerce eser bestelemiş ve birçok ödül kazanmıştır. Rusya’da başladığı eğitimini Paris Konservatuvarında bitiren besteci 1950-1958 yılları arasında ABD’ne göç etmiş ve bu ülkenin vatandaşı olmuştur (https://en.wikipedia.org/Alexander_Tcherepnin).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Dörtlü, Op.60’ başlıklı bir eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılamamıştır.

Uber, David (1921 – 2007) ABD

Trombon sanatçısı, editör, şef ve bestecidir. Carthage Koleji’nden sonra Philadelphia Müzik Enstitüsü’nde eğitimine devam eden besteci mezuniyetinden sonra Amerikan Deniz Kuvvetleri Bandosu’na katılmıştır. Lisansüstü eğitimine Columbia Üniversitesinde devam eden sanatçı doktoraasını bitirdikten New Jersey Koleji’nde işe başlamıştır. Eğitimci ve besteci kimliğinin yanı sıra trombon sanatçısı olarak da birçok ünlü orkestrada görev almıştır. Sanatçı 400’ün üzerinde eser bestelemiş ve çalışmalarıyla birçok ödülün sahibi olmuştur (https://nl.wikipedia.org/wiki/David_A._Uber).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait ‘Üç Taslak’ isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşılamamıştır.

Vogel, Roger C. (1947 -) ABD

Besteci ve müzik öğretmenidir. Ohio Üniversitesinde müzik teorisi ve kompozisyon üzerine eğitim alan besteci doktora programından sonra Atina’ya gitmiş ve Georgia Üniversitesinde akademisyen olarak çalışmıştır. Pek çok ödül kazanmış olan sanatçının

bestelediği eser sayısı 100'ün üzerindedir. 2012 yılında emekli olan Vogel halen Atina Georgia Üniversitesinde hizmet vermeye devam etmektedir (<http://rogercraigvogel.com/>).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonucunda besteciye ait 'Exultations' isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiştir. Ancak eserin yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

Walker, Richard

Bestecinin biyografisi üzerine yapılan tarama çalışmaları sonucunda herhangi bir veriye rastlanılmamıştır. Besteciye ait 'Eğlence' isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ve eserin yazılı kopyasına ulaşılmıştır. Eserin genel analizi aşağıda verilmiştir.

Eğlence Analizi:

'Eğlence' anlamına gelen bu eser 3/4'lük ölçüde ve fa majör tonunda yazılmıştır. Dans karakterinde ve katlı şarkı formunda bestelenmiştir. Eğlencesini başından sonuna kadar hissettiren eserde birinci flütün solo görevine diğer flütler kolay bir koral düzende eşlik etmektedir.

Wylder, Betty

Bestecinin biyografisi üzerine yapılan tarama çalışmaları sonucunda herhangi bir veriye rastlanılmamıştır. Besteciye ait 'Küçük Süt' isimli bir adet flüt dörtlüsü eseri tespit edilmiş ancak eserin yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

BÖLÜM V

SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu bölümde, araştırma bulguları ve yorumlarına dayalı olarak varılan sonuçlar ve öneriler yer almaktadır.

5.1. Sonuç

Araştırmanın bu bölümünde, araştırmanın alt amaçları doğrultusunda, toplanan verilerin analizi sonucunda elde edilen bulgulara ve yorumlara dayalı olarak ulaşılan sonuçlara yer verilmiştir.

Bu araştırmanın amacı flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserleri saptamak, bir envanter oluşturmak ve elde edilen eserleri genel olarak analiz edip eğitim müziğinde kullanılabilmesi için zorluk derecelerini belirlemektir. Bu doğrultuda araştırmada nitel ve nicel karma model kullanılmıştır. Araştırmanın nicel boyutu flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserlerin saptanmasına yönelik tarama modeline uygun olarak yapılmıştır. Yapılan kaynak taraması sonucunda flüt dörtlüsü için eser bestelemiş 70 besteciye ait 92 adet eser saptanmış ve bunların arasından 65 bestecinin hayat hikâyesine ve 37 adet eserin yazılı kopyasına ulaşılmıştır.

Araştırmanın nitel boyutunda elde edilen 37 adet eserin zorluk dereceleri, yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılarak iki uzman flüt eğitimcisi ve bir oda müziği uzmanının görüşüne sunulmuştur. Elde edilen sonuçlar her bir esere ait genel analize dahil edilmiştir.

5.1.1. Birinci Alt Amaç: Barok Dönemde flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler, bestecileri ve özellikleri nelerdir?

Yapılan araştırma sonucunda Barok Dönemde 1 besteciye ait sadece 1 adet flüt dörtlüsü eserine ulaşılmıştır. Barok Dönemden 20. yüzyıl sonuna kadar flüt dörtlüsü için yazılmış eserlerin %1,09'unu Barok Dönem eserleri oluşturmaktadır. Barok Dönemde flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserin yazılı kopyasına ulaşamamıştır.

5.1.2. Klasik Dönemde flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler, bestecileri ve özellikleri nelerdir?

Yapılan araştırma sonucunda 4 adet Klasik Dönem bestecisine ait 6 adet flüt dörtlüsü bestelenmiştir. Barok Dönemden 20. yüzyıl sonuna kadar flüt dörtlüsü için yazılmış eserlerin %6,52'sini Klasik Dönem eserleri oluşturmaktadır. Yapılan kaynak tarama çalışmaları sonucunda 4 adet Klasik Dönem bestecisinin hayat hikâyesine ulaşılmış ve flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserlerden 3 tanesinin notasına erişilip, analiz edilmiş ve eğitim müziğinde kullanılması için uzman görüşüne başvurularak zorluk dereceleri belirlenmiştir.

5.1.3. Romantik Dönemde flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler, bestecileri ve özellikleri nelerdir?

Yapılan araştırma sonucunda 11 adet Romantik Dönem bestecisine ait 16 adet flüt dörtlüsü bestelendiği tespit edilmiştir. Barok Dönemden 20. yüzyıl sonuna kadar flüt dörtlüsü için yazılmış eserlerin %17,39'unu Romantik Dönem eserleri oluşturmaktadır. Yapılan kaynak tarama çalışmaları sonucunda 10 adet Romantik Dönem bestecisinin hayat hikâyesine ulaşılmış ve flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserlerden 12 tanesinin notasına erişilip analiz edilmiş ve eğitim müziğinde kullanılması için uzman görüşüne başvurularak zorluk dereceleri belirlenmiştir.

5.1.4. 20. yüzyılda flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserler, bestecileri ve özellikleri nelerdir?

Yapılan araştırma sonucunda 54 adet 20. yüzyıl bestecisine ait 69 adet flüt dörtlüsü eserinin bestelendiği tespit edilmiştir. Barok Dönemden 20. yüzyıl sonuna kadar flüt dörtlüsü için yazılmış eserlerin %75'ini 20. yüzyıl eserleri oluşturmaktadır. Yapılan kaynak tarama çalışmaları sonucunda 50 adet 20. yüzyıl bestecisinin hayat hikâyesine ulaşılmış ve flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserlerden 22 tanesinin notasına erişilip, analiz edilmiş ve eğitim müziğinde kullanılması için uzman görüşüne başvurularak zorluk dereceleri belirlenmiştir.

5.2. Öneriler

Bu araştırma, Barok Dönemden 20. yüzyıla kadar flüt dörtlüsü için bestelenmiş eserlerden oluşturulan ilk arşiv çalışmasıdır. Bu nedenle oluşturulan bu arşiv hem eğitimciler, hem de icracılar tarafından kaynak olarak kullanılması önerilebilir.

Flüt dörtlüsü için analiz edilmiş bu eserlerin ülkemiz eğitim müziğinde, flüt eğitiminde ve oda müziği derslerine yeni bir soluk getireceği düşünüldüğünden, eğitimcilerin derslerinde ve konserlerde flüt dörtlüsü eserlerine daha çok yer vermesi gerektiği düşünülmektedir.

Oluşturulan bu arşiv “Orkestra-Oda Müziği” derslerinde, flüt orkestrası, flüt bandosu, flüt korusu ve flüt dörtlüsü gibi toplulukların repertuvar seçimlerinde başvuracakları önemli bir kaynak olabileceği düşünülmektedir.

Araştırmanın evreni yalnız yan flüt için Barok Dönemden 20. yüzyıla kadar bestelenmiş eserler ve bestecilerle sınırlıdır. Aynı çalışma farklı çalgı toplulukları (ikili, üçlü, vb.) ve 21. yüzyılda bestelenmiş eserleri ve bestecileri de kapsayacak şekilde yapılması önerilebilir.

KAYNAKLAR

- Aktüze, İ. (2003). *Müziği anlamak ansiklopedik müzik sözlüğü*. İstanbul: Pan.
- Akyürek, R. (2009). *Müzik eğitimcisi yetiştiren kurumlarda orkestra/oda müziği eğitimi ve orkestra yapılarının incelenmesi*. (Doktora tezi). <https://tez.yok.gov.tr> sayfasından erişilmiştir.
- Alıcı, S. (2010). *Paul Taffanel ve morceaux geleneği*. (Yüksek Lisans Tezi). <https://tez.yok.gov.tr> sayfasından erişilmiştir.
- Atalay, N. (2016). Besteci flütistler ve flütün gelişimi. *Opus Klasik Müzik Dergisi*. 27, 64-66.
- Donald J., & Claude V. P. (1988). *A History of western music*. USA: W. W. Norton & Company, Inc.
- Ergüder, N., Özdemir, N., & Yılmaz, M. A. (2015a). *Güzel sanatlar ve spor liseleri Türk ve batı müziği çalgıları flüt ders kitabı 9. Sınıf*. MEB.
- Ergüder, N., Özdemir, N., & Yılmaz, M. A. (2015b). *Güzel sanatlar ve spor liseleri Türk ve batı müziği çalgıları flüt ders kitabı 10. Sınıf*. MEB.
- Ergüder, N., Özdemir, N., & Yılmaz, M. A. (2015c). *Güzel sanatlar ve spor liseleri Türk ve batı müziği çalgıları flüt ders kitabı 11. Sınıf*. MEB.
- Ergüder, N., Özdemir, N., & Yılmaz, M. A. (2015d). *Güzel sanatlar ve spor liseleri Türk ve batı müziği çalgıları flüt ders kitabı 12. Sınıf*. MEB.
- Kara, Z. E. (2010). *Türkiye ve Amerika Birleşik Devletleri 'nde lisans düzeyinde verilen flüt eğitiminin karşılaştırılması*. (Yüksek Lisans Tezi). <https://tez.yok.gov.tr> sayfasından erişilmiştir.
- Karasar, N. (2008). *Bilimsel araştırma yöntemleri*, İstanbul: Nobel.

- Kaygısız, M. (2004). *Müzik tarihi*, İstanbul: Kaynak.
- Meylan, R. (1988). *The Flute*, Portland: Amadeus.
- Mimaroglu, İ. (1987). *Müzik tarihi*, İstanbul: Varlık.
- Öner, A. (2006). *Johann Sebastian Bach'ın flüt sonatlarının analizi ve flüt eğitimine yönelik teknik etüt örnekleri*. (Yüksek Lisans Tezi). <https://tez.yok.gov.tr> sayfasından erişilmiştir.
- Öz, N. B. (2001). Müzik öğretmeni yetiştiren kurumlarda orkestra-oda müziği eğitiminde yaylı çalgıların yeri ve önemi. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19(1), 93-94.
- Powell, A. (2002). *The Flute*, USA: Yale University.
- Say, A. (2002). *Müzik sözlüğü*, İstanbul: Müzik Ansiklopedisi.
- Say, A. (2003). *Müzik tarihi*, İstanbul: Müzik Ansiklopedisi.
- Soytok, S. (2017). Müzik eğitimi anabilim dallarındaki flütlü oda müziği gruplarında karşılaşılan sorunlar. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Akademik Müzik Araştırmaları Dergisi*, 3(5), 78-94.
- Sözer, E. (2013). *Dünya flüt sanatında Jean Pierre Rampal fenomeni*. (Yüksek Lisans Tezi). <https://tez.yok.gov.tr> sayfasından erişilmiştir.
- Sözer, V. (2005). *Müzik terimleri sözlüğü*. İstanbul: Remzi.
- Stanek, E. (2014). *New insight of into the flute quartet genre: historical and analytical backround to the flute quartets, opus 145, by Ferdinan Ries* (Doctoral dissertation). Retrieved from <https://search.proquest.com/>
- Solum, J. (1992). *The Early Flute*, Oxford: Clarendon.
- Taş, F. (2009). *20. yüzyıl bestecilerinin solo çalgı olarak viyolaya yaklaşımları ve viyola repertuvarına katkıları*. Yüksek lisans tezi, Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bursa.
- Tatu, A. G. (2006). *Flüt metodu*, İstanbul: Pan.
- Toff, N. (1996). *The flute book*, New York: Oxford City.

- Valasek, M. L. (1977). *Flute quartets from the second half of the eighteenth century* (Doctoral dissertation). Retrieved from <https://search.proquest.com/>
- Varış, Y.A. (2016). Orkestra/oda müziği dersinin müzik öğretmeni yetiştirme sürecindeki yeri ve önemi [Özel Sayı]. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2504-2520.
- Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2013). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*, Ankara: Seçkin.
- Yuvarlak, G. (2008). *Çağdaş Türk bestecilerinin flüt repertuarı ve çağdaş Türk flütistler*. (Yüksek lisans tezi). <https://tez.yok.gov.tr> sayfasından erişilmiştir.

EKLER

Ek. 1. Berthomieu, Marc, Arcadie (Arkadya).

AU QUATUOR DE FLUTES DE PARIS
Fondateur ANDRÉ PRIEUR

ARCADIE

Quatuor de Flûtes
(N.B. Ce morceau peut être exécuté par 4 Violons soli)

1re et 2e Flûtes

MARC BERTHOMIEU

I. BERGERS — DIE SCHÄFER

Allegretto gracioso (166)

1re Flûte

2e Flûte

LES NOUVELLES EDITIONS MERIDIAN, 3, rue Lincoln, Paris 8^e
Pour l'Allemagne: Edition Marbot GmbH, Hamburg 15

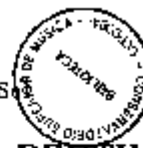
Alle Rechte vorbehalten
Japanté en Allemagne
Tous droits réservés pour tous pays

Ek. 2. Berthomieu, Marc, Chats (Kediler).

R 1176

CHATS

Cinq pièces pittoresques pour quatre Flûtes dont une en Sol

OUVRAGE PROTÉGÉ
PHOTOCOPIÉ
Sous peine
de 100 000 F
L'infraction est punie
par la loi n° 1111

1re FLûTE

Marc BERTHOMIEU

1. PERSAN BLEU

Andantino

©1969 by Editions M.-R. DRAUN

Gérard BILLAUDOT Éditeur

14, rue de l'Échiquier PARIS (X^e)

M.-R. 1194 B (1)

Tous droits réservés pour tous pays.
Tous droits réservés pour tous pays.
Tous droits réservés pour tous pays.
Tous droits réservés pour tous pays.
Tous droits réservés pour tous pays.

Ek. 3. Bozza, Eugene, Deux Esquisses.

DEUX ESQUISSES
POUR QUATUOR DE FLUTES Eugène BOZZA

Durée: 14'

I- LES SONS ET LES PARFUMS DANS LA PLAINE

Tranquille et doucement rêveur

1re Flûte
2e Flûte
3e Flûte
4e Flûte

(Dans un rythme souple et sans rigueur)

p

mf

f

© 1971 by ALPHONSE LEDUC & Cie
Editions Musicales, 175 rue St-Honore, Paris

Tous droits d'exécution, de reproduction, de trans-
cription et d'adaptation réservés pour tous pays

A.I. 24 581

Ek. 4. Bozza, Eugene, Jour d'Ete a la Montagne.

JOUR D'ÉTÉ A LA MONTAGNE
pour Quatre Flûtes

OUVRAGE PROTÉGÉ
PHOTOCOPIE INTERDITE
même partielle
(Loi du 11 Mars 1957)
conservatoire contrôlé
(Code Pénal, Art. 425)

EUGÈNE BOZZA
(1953)

I. PASTORALE

Andantino (♩ = 120) 1

1re FLûTE

2e FLûTE

3e FLûTE

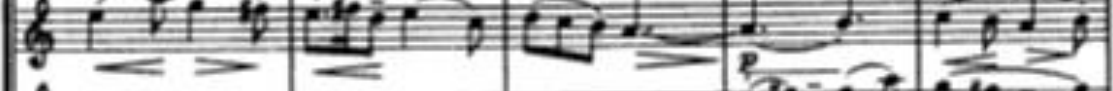
4e FLûTE

2

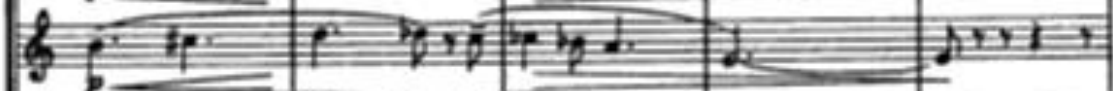

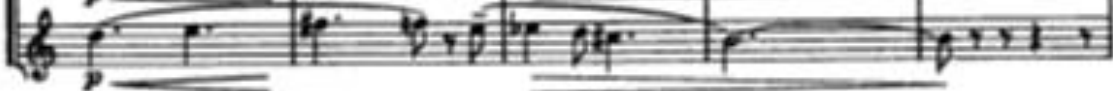

Copyright by ALPHONSE LEDUC & Cie 1954
Editions Musicales, 175 Rue Saint-Honoré, Paris.

Tous droits d'exécution, de reproduction,
de transcription et d'adaptation
réservés pour tous pays.

Ek. 5. Bozza, Eugene, Flüt Dörtlüsü İçin Üç Eser.

TROIS RIVIERES

Eugène BOZZA

1

pour quatre flûtes en ut

Flûte 1

Flûte 2

Flûte 3

Flûte 4

© 1979 by ALPHONSE LEDUC & Cie
Editions Musicales, 175, Rue St Honoré, PARIS

A. L. 25 589

Tous droits d'exécution, de reproduction,
de transcription et d'adaptation réservés pour tous pays.

Ek. 6. Briccialdi, Giulio, La Majör Flüt Dörtlüsü.

Allegro

Giulio BRICCIALDI
(1818-1881)

Flauto 1

f

5

f

10

f

15

20

Ek. 7. Desportes, Yvonne, İtalyan Süiti.

SUITE ITALIENNE

For Four Flutes in C

I. ROMA

Campanelle

007555/1
Oda-ku tu-815

YVONNE DESPORTES

Andantino $\text{♩} = 96$

The musical score is written for four flutes (labeled 1°, 2°, 3°, and 4°) and piano. The tempo is marked 'Andantino' with a metronome marking of 96 quarter notes per minute. The key signature is one sharp (F#). The score is divided into three systems. The first system shows the initial entries of the four flutes. The second system shows the piano accompaniment, with the right hand playing chords and the left hand playing a rhythmic pattern. The third system continues the piano accompaniment.

SS-247

Copyright 1950 by Albert J. Andraud, Wind Instrument Music Library

All Rights Reserved

Printed in the U.S.A.

Copyright Transferred 1958 to Southern Music Co., SAN ANTONIO, TEXAS 78292

Bilkent University
Library

Ek. 8. Dittersdorf, Karl D. von, Noktürn.

Adagio

Flauto Traverso I *no*

Flauto Traverso II *no*

Flauto Traverso III *no*

Flauto Traverso IV *no*

lotta voce.

resf.

cert.

resf.

cert.

FLAUTO PRIMO

I

FIRST QUARTETT for FOUR FLUTES, Composed by A. B. FURSTENAU.

DEDICATED to MR. GEORGE RUDALL.

ADAGIO
ESPRESSIVO.

First system of the Adagio Espressivo section, featuring a single staff with a treble clef and a key signature of one flat. The music begins with a piano (p) dynamic and includes various melodic lines with slurs and ties. A crescendo (Cres.) marking is present towards the end of the system.

ALLEGRO
CON FUOCO.

Second system of the musical score, featuring the Allegro Con Fuoco section. It consists of eight staves. The music is characterized by rapid, rhythmic patterns. Dynamics include forte (f), piano (p), piano-piano (pp), and fortissimo (ff). Performance markings such as "Staccato" and "Legato" are included. The section concludes with a "r.s." (ritardando) marking.

[illegible]

Ek. 12. Gabrielsky, J. Wilhelm, Büyük Dörtlü, Op.53 No:2.

Quartetto II. *All^o con grazia* Flauto Primo

5

3348

Ek. 13. Gabrielsky, J. Wilhelm, Büyük Dörtlü, Op.53 No:3.

Flauto Primo
Allegro non troppo

Quartetto III.

The musical score is written for a single Flauto Primo part. It begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 6/8 time signature. The tempo is marked 'Allegro non troppo'. The piece is titled 'Quartetto III.' and consists of 12 staves of music. The notation includes various dynamic markings such as *mf*, *f*, *p*, and *ff*, as well as articulations like trills (tr) and slurs. The score concludes with a trill and a first ending bracket marked '1'. The page number '3399' is printed at the bottom center.

3399

Ek. 14. Gianella, Luigi, Sol Majör İlk Büyük Dörtlü, Op. 52

QUARTETT G-DUR OP. 52
für vier Flöten

Flauto 10

Universitätsbibliothek
Bonn

Luigi Gianella
(†1817)

Allegro

3

7

11

14

20

26

30

35

39

45

52

© Copyright 1980 by Universal Edition A. G., Wien

Universal Edition No. 16995a

Ek. 15. Grimm, C. Hugo, A Salute to Quantz.

+ A SALUTE TO QUANTZ

1

ST - 190- I. Allegro C. HUGO GRIMM

007601/1
Oda. kudu. 86

Flute 1

Flute 2

Flute 3

Flute 4

To get the effect of a single flute playing continuously without taking breath, it is suggested that performers do not lower their instruments during rests in the 1st movement.

©Copyright 1976 by Southern Music Company, San Antonio, Texas 78292
International copyright secured. Printed in U.S.A. All rights reserved

Bilkent University
Library

Ek. 16. Jongen, Joseph, Ağıt.

249

ÉLÉGIE

For a Quartet of Flutes

007583 / 1 1
ode butu - 92

JOSEPH JONGEN
Bruxelles 1941

Assez Lent (rather slow)

Flute *mp con espressione*

Flute *p*

Flute *p*

1 *poco cresc.* *dim.*

2 *molto dolce* *pp* *pp espressivo*

3 *meno pp* *poco cresc.* *sempre p e legato* *p e legato*

Copyright 1948 by Albert J. Andraud, Wind Instrument Music Library
Copyright transferred 1958 to Southern Music Co., San Antonio, Texas

Bilkent University
Library

ality

Ek. 17. Joubert, Claude-Henry, Leakage Dances for Flute Ensemble Multiples of Four

FUITE DE DANSES

pour ensemble de flûtes multiple de quatre

I. PRÉLUGUE

Claude-Henry JOUBERT

♩ = 72

1ère Flûte *mf*

2e Flûte *mf*

3e Flûte *mf*

4e Flûte *mf*

mf *p* *f* *crescendo* *calme* *p* *G-P* *pp*

© Copyright 1984 by EDITIONS ROBERT MARTIN
106, Grande Rue de La Coupée, 71009 MACON CEDEX

R 1937 M

Tous droits d'exécution, de reproduction et
d'arrangements réservés pour tous pays
PHOTOCOPIE INTERDITE (Code Pénal, art. 425)
Printed in France

Bilkent Univers
Library

Ek. 18. Joubert, Claude-Henry, Dört Yeni Flütçü İçin Uvertür.

2

OUVERTURE

Pour quatre débutants flutistes

durée: 1 m.

OUVRAGE PROTEGE
PHOTOCOPIE
INTERDITE
MÊME PARTIELLE
(Loi du 11 Mars 1957)
constituerait CONTREFAÇON
(Code Pénal, Art. 425)

Claude-Henry JOUBERT

$\text{♩} = 96$

I

© 1981 by Gérard BILLAUDOT Éditeur
14, rue de l'échiquier 75010 PARIS

G 3198 B

Tous droits réservés pour tous pays.
Toute reproduction même partielle par quelque procédé que ce soit constitue une contrefaçon punissable par les articles 425 et suivants du Code Pénal.
Cette œuvre est la propriété de l'Éditeur et ne fait pas partie du domaine public.
Toute édition doit faire l'objet d'une déclaration à la Société des Auteurs.

Ek. 19. Koehler, Ernesto, Büyük Dörtlü, Op.92.

007584/1

2

Scherzo
from Grand Quartet, Op. 92
Flute Quartet

E. KÖHLER
Edited by H. Voxman

Allegro con fuoco

1st C Flute
2nd C Flute
3rd C Flute
4th C Flute

f *p* *simile* *f*
p *simile*
p *simile*
f *simile* *f*

9 *p* *simile* *f*
p *simile* *f*
p *simile* *f*
p *simile* *f*

19 *f* *f* *f* *f*
f *f* *f* *f*
f *f* *f* *f*
f *f* *f* *f*

X-834

© Copyright MCMLXIV by Rubank, Inc., Chicago, Ill.
International Copyright Secured

2226-6

Ek. 20. Koepke, Paul, Kabriyol Dansı.

C07539/1
oda kutu 87 ³

Danse Capriole

Flute Quartet

PAUL KOEPKE

Moderately (♩ = 80)

1st Flute

2nd Flute

3rd Flute

4th Flute

X-694

© Copyright MCMLX by Rubank, Inc., Chicago, Ill.
International Copyright Secured

1888-5

Ek. 21. Kuhlau, Friedrich, Mi Minör Büyük Dörtlü, Op. 103.

Grand Quartet in E Minor

FOR FOUR FLUTES

By F. KUHLAU, Op.103

SS-251

Revised by Albert J. Andraud

Andante Maestoso.

Andante Maestoso.

1st Flute

2nd Flute

3rd Flute

4th Flute

f *p dolce* *p*

f *p dolce* *p*

f *p dolce* *p*

f *p dolce* *p*

f *p* *pp* *Cresc....*

f *p* *pp* *Cresc....*

f *p* *pp* *Cresc....*

f *p* *pp* *Cresc....*

f *dim.*

f *dim.*

f *dim.*

f *dim.*

© Copyright 1941 by Albert J. Andraud, Wind Instrument Library

© Copyright Transferred 1958 to Southern Music Company, San Antonio, Texas 78209

Copyright renewed 1969 by Southern Music Company. All Rights Reserved. Printed in U.S.A.

Ek. 22. Leeuwen, Ary van, Samanliktaki Hindi.

C07542/1
Oda-Rutu-B8

To my friend L.M. Shapoff

TURKEY IN THE STRAW

Theme and Variations on the Original Folk Tune

1st FLUTE Quartet for 3 Flutes in C and 1 Alto Flute in G,
or 3 Flutes in C and 1 B $\flat$ Clarinet,
or 2 Flutes in C and 2 B $\flat$ Clarinets.

By ARY van LEEUWEN

THEME
Allegro molto marziale $\text{♩} = 160$

VAR. I. Meno mosso $\text{♩} = 120$

VAR. II. Andante con moto $\text{♩} = 76$

VAR. III. Vivace $\text{♩} = 160$

VAR. IV. Marcia $\text{♩} = 138$

SS-253

Copyright MCMXXXIV by Albert J. Andraud, Woodwind Music, Hyde Park, Cincinnati, O.
Copyright renewed 1962 by Southern Music Company

Silkens University
Library

Ek. 23. Lorenzo, Leonardo de, Kapris, Op.82 No:3.

To the Boston Public Library

CAPRICCIO

for 4 Flutes

Leonardo de Lorenzo

Op. 82, No. 3

Allegro vivo

Flute 1

Flute 2

Flute 3

Flute 4

pp

p

mf

pp

mf

mf

p

p

-1-

© 2013 Hideo KAMIOKA

NEUN QUADRATE für VIER FLÖTEN

Einfaches Quadrat

Alain LOUVIER

37"

Dans cette pièce, on doit obtenir une très grande homogénéité, un constant *mf* pour l'oreille. Varier le plus possible les allures de chaque flatterzunge.
In this piece, one must achieve the greatest homogeneity, steadily *mf* to the ear. As far as possible, vary the speed of each flatterzunge.
Für dieses Stück muss die grösste Gleichmässigkeit, ständig *mf* für das Ohr, erreicht werden. Soweit als möglich, die Geschwindigkeit für jede Flatterzunge ändern.

Robert University
Music School

© 1974 by ALPHONSE LEDUC & Cie
Éditions Musicales, 175, Rue St-Homère, PARIS

A.L. 25014

Tous droits d'exécution, de reproduction,
de transcription et d'adaptation réservés pour tous pays.

1740 oda-kutu 31

Ek. 25. Maganini, Quinto, Acemi Şansı.

2

BEGINNERS' LUCK

1. Tuning Tune

Printed University
Library

Andante non troppo

QUINTO MAGANINI

I. *mp*

II. *mp*

III. *mp*

IV. *mp*

0165

© COPYRIGHT 1960
EDITION MUSICUS NEW YORK,
INTERNATIONAL COPYRIGHT SECURED

ALL RIGHTS RESERVED INCLUDING
PUBLIC PERFORMANCE FOR PROFIT
PRINTED IN U.S.A.

M
457
.m343
B44
1960

Ek. 26. McKay, George F. , Noel Sabahı Süiti.

1

CHRISTMAS MORNING

Suite for Four Flutes in C
by G. F. McKay

1st FLUTE

I. A Greeting

Allegro giojoso $\text{♩} = 96$
(in 2)

f

mf

poco rit.

4th Fl.

a tempo

f

mf

Con moto

rit. e dim.

FINE

mf

mp

mf

D.C.

Copyright 1947 by Albert J. Andraud, Wind Instrument Music Library
Copyright Transferred 1958 to Southern Music Company
San Antonio 6, Texas

Ek. 27. McKay, George F. , Sonatin Giocosa.

SONATINA GIOCOSA
FLUTE QUARTET

1

CONDUCTOR

GEORGE FREDERICK MCKAY

Allegro giocoso (Strong, live rhythm)

1st FLUTE
2nd FLUTE
3rd FLUTE
4th FLUTE

mf

mf

mf

mf

f

mf

mf

mf

mf

cresc.

cresc.

cresc.

cresc.

Gtra.

B

2372-7-1

Copyright MCMXVIII by C. L. Barnhouse Co., Oskaloosa, Iowa

+

FOR FOUR FLUTES

WILLIAM PRESSER

02003

© 1976 Tenuto Publications. All Rights Reserved. Printed in U. S. A. International Copyright Secured.

Ek. 29. Reicha, Anton, Dörtlü, Op. 12.

Sinfonico for Four Flutes, Op.12

Anton Reicha (1770-1836)

I.

Allegro

The musical score is for a piece titled "Sinfonico for Four Flutes, Op. 12" by Anton Reicha. It is marked "I. Allegro". The score is written for four flutes, labeled Flute I, Flute II, Flute III, and Flute IV. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The score is divided into measures, with measure numbers 7, 9, 12, 17, and 18 indicated. The music includes various dynamics such as *p* (piano), *f* (forte), and *sfz* (sforzando). There are also trills marked with *tr* and slurs indicating phrasing. The score is presented in a system of four staves, one for each flute.

Ek. 30. Scarmolin, Louis, Four of a Kind.

I

FOUR OF A KIND

Suite for Flutes or Clarinets

Conductor A. LOUIS SCARMOLIN

1. A Peaceful Moment

Andante

1st

2nd

3rd

4th

mf

1

2

dolce

dolce

dolce

dolce

p

3

Più lento

p

p

9366-11-1

Copyright MCMXVII by G. F. Krehenhouse Co., Oskaloosa, Iowa

QUATUOR DE FLûTES

Florent-Schmitt
Op.106

I

Pompeux $\text{♩} = 63$ environ

1re FLûTE

2^d FLûTE

3me FLûTE

4me FLûTE

La IVe descend jusqu'au Si

mp

Bien articulé

Bien articulé 3

mp

p mais bien articulé

Bien articulé

f

f

f

f

The musical score is written for four flutes. The first system shows the beginning of the piece with a tempo marking of 'Pompeux' and a quarter note equal to 63. The first three flutes have rests, while the fourth flute plays a melody. The second system shows the first three flutes entering with a melody, while the fourth flute has a rest. The third system shows all four flutes playing. The fourth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The fifth system shows all four flutes playing. The sixth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The seventh system shows all four flutes playing. The eighth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The ninth system shows all four flutes playing. The tenth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The eleventh system shows all four flutes playing. The twelfth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The thirteenth system shows all four flutes playing. The fourteenth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The fifteenth system shows all four flutes playing. The sixteenth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The seventeenth system shows all four flutes playing. The eighteenth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The nineteenth system shows all four flutes playing. The twentieth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The twenty-first system shows all four flutes playing. The twenty-second system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The twenty-third system shows all four flutes playing. The twenty-four system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The twenty-fifth system shows all four flutes playing. The twenty-six system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The twenty-seventh system shows all four flutes playing. The twenty-eighth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The twenty-ninth system shows all four flutes playing. The thirtieth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The thirty-first system shows all four flutes playing. The thirty-second system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The thirty-third system shows all four flutes playing. The thirty-four system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The thirty-fifth system shows all four flutes playing. The thirty-six system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The thirty-seventh system shows all four flutes playing. The thirty-eighth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The thirty-ninth system shows all four flutes playing. The fortieth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The forty-first system shows all four flutes playing. The forty-second system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The forty-third system shows all four flutes playing. The forty-four system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The forty-fifth system shows all four flutes playing. The forty-six system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The forty-seventh system shows all four flutes playing. The forty-eighth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The forty-ninth system shows all four flutes playing. The fiftieth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The fifty-first system shows all four flutes playing. The fifty-second system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The fifty-third system shows all four flutes playing. The fifty-four system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The fifty-fifth system shows all four flutes playing. The fifty-six system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The fifty-seventh system shows all four flutes playing. The fifty-eighth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The fifty-ninth system shows all four flutes playing. The sixtieth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The sixty-first system shows all four flutes playing. The sixty-second system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The sixty-third system shows all four flutes playing. The sixty-four system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The sixty-fifth system shows all four flutes playing. The sixty-six system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The sixty-seventh system shows all four flutes playing. The sixty-eighth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The sixty-ninth system shows all four flutes playing. The seventieth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The seventy-first system shows all four flutes playing. The seventy-second system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The seventy-third system shows all four flutes playing. The seventy-four system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The seventy-fifth system shows all four flutes playing. The seventy-six system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The seventy-seventh system shows all four flutes playing. The seventy-eighth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The seventy-ninth system shows all four flutes playing. The eightieth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The eighty-first system shows all four flutes playing. The eighty-second system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The eighty-third system shows all four flutes playing. The eighty-four system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The eighty-fifth system shows all four flutes playing. The eighty-six system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The eighty-seventh system shows all four flutes playing. The eighty-eighth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The eighty-ninth system shows all four flutes playing. The ninetieth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The ninety-first system shows all four flutes playing. The ninety-second system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The ninety-third system shows all four flutes playing. The ninety-four system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The ninety-fifth system shows all four flutes playing. The ninety-six system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The ninety-seventh system shows all four flutes playing. The ninety-eighth system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest. The ninety-ninth system shows all four flutes playing. The hundred system shows the first three flutes playing a melody, while the fourth flute has a rest.

Tous droits d'exécution réservés

Dépôt légal N° 165

Copyright by DURAND & Cie 1949 D. & F. 13, 362 Paris, 4, Place de la Madeleine

Ek. 32. Sollberger, Harvey, Büyük Dörtlü.

1

GRAND QUARTET

for flutes

in memoriam: Friedrich Kuhlau

HARVEY SOLLBERGER
(1962)

$\text{♩} = 60$

The musical score is for a Grand Quartet for flutes, measures 1 through 5. It is written for four flutes, labeled I, II, III, and IV. The key signature is B-flat major (two flats). The time signature is 4/4. The tempo is marked as quarter note = 60. The score begins with a key signature change from B-flat major to E-flat major (three flats) in measure 1. Flute I starts with a fortissimo (ff) dynamic, followed by piano (p) in measures 2 and 3. Flute II starts with ff, then mezzo-piano (mp) and piano (p) in measures 2 and 3. Flute III starts with ff, then p in measures 2 and 3. Flute IV starts with fortissimo-piano (fpp), then p in measures 2 and 3. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and dynamic markings. A measure rest of 5 measures is indicated at the beginning of the second system.

I *ff* *p* *p*

II *ff* *mp* *p*

III *ff* *p* *p*

IV *fpp* *p* *p*

5

mp *mp* *f*

mf *f* *mp*

p *f* *mp*

p *fp*

Ek. 33. Soussmann, Heinrich, Op. 5.

2

3718

FLAUTO I

Adagio sostenuto

Quartetto

dol p

Allo Moderato

dimi - nu - en - do pp ff pp f

cres

dol

rallen.

dim fa tempo p ff loco

sempre Staccato

cres

dol p

1096

RA 8077

ex
gauze
Note

Ek. 34. Soussmann, Heinrich, Dörtlü, Op. 27 No:1.

FLAUTO I.

Allegro.

1° QUATUOR.

1

f *dol.* *fz* *dol.* *f* *p* *dol.* *cresc.* *f* *p* *cresc.* *fz* *dim.* *p* *f* *p* *cresc.* *f* *p* *cresc.* *f* *ff*

175

Ek. 35. Soussmann, Heinrich, Dörtlü, Op. 27 No:2.

[illegible]

Ek. 36. Spies, Claudio, Dört Flüt İçin Kanon.

To Igor Stravinsky
on his 78th birthday

C07587/4
Oda- Kntu 91

CANON FOR FOUR FLUTES

CLAUDIO SPIES
1960

$\text{♩} = 112$

Flute 1 mp - *ben articolato*

Fl. 2 mp - *ben articolato*

Fl. 3 mf *ben articolato*

Fl. 4 mp - *ben articolato*

Note: The sign - above or below a note indicates a slightly accented attack; a v denotes the moment at which a sound should cease.
* Optional endings

©Copyright 1962 by Boosey & Hawkes, Inc.
First published 1960.
Copyright for all countries. All rights reserved.

B. Ens. 168

Printed in U.S.A.

Bilkent University
Library

Amusement by Richard Walker

Richard Walker

$\text{♩} = 100$

Flute 1

Flute 2

Flute 3

Flute 4

Flute

ĞAZİ ĞELECEKTİR..